

“கற்றோர்க டாமுகப்பர் கல்விதலரி லாசையுள்ளோர்
பெற்றோ மெனவுகத்து பின்புகத்பர்—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத் தாவிடழில் வந்ததென்னெஞ் சேயிகழ்கை
யாச்சரிய மோதா னவர்க்கு.”

விவேக சிந்தாமணி.

அறிவைப் பாவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம். 1.

1893(ஐஸ்ர) ஏப்பிரல்மீ

இலக்கம். 12.

சந்திரனைப்பற்றிய சிலவிஷயங்கள்.

ஒருகாட்டில் ஓர் அரசயானை பல யானைகளோடு கூடிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே மழையில்லாமையால் ஏரி குளங்கள் எல்லாம் வற்றிப்போக தண்ணீர் கிடையாமல் தாகத்தால் வருத்தி நெடுந்தூரம் தேடி கடைசியில் தண்ணீர் தங்கிய தடாகத்தைக் கண்டது. உடனே தன் பரிவாரத்துடன் அதிலிறங்க அங்கே வாசம் பண்ணியிட்டுக் கொண்டிருந்த முயல்களில் சில யானைகளின் கால்களின் கீழ்ப்பட்டு இறந்தன. மற்றும் சில முயல்களுக்கும் கால் கைகள் ஒடிந்தன. இவ்விதம் ஏசம் செய்து அந்த யானைகள் போனபிறகு மீதியிருந்த முயல்கள் கூடி வேறோரிடம் தேடிச் செல்லவேண்டுமென்று விசனத்துடன் யோசனைசெய்யத் தொடங்கின. அப்பொழுது அனுபவம் முதிர்ந்த ஒரு கிழமுயல்: “என்றாபிறுக்கிறது, பூமி உண்டானது முதல் நாம் தங்கியிருக்கிற இந்த இடத்தை விட்டுப் போவது அழகாயிருக்கும்! ஏதாவது உபாயம் செய்து இந்த முடயானைகளை முடுக்கவேண்டுமேயல்லவது வேறு யோசனை கூடாது” என்று சொல்லவே, மற்ற முயல்கள்: “ஓய், கிழவனாரே! அந்த உபாயம் இன்னதென்று சொல்லும்” என்று பரிசாசமாய்க் கேட்க, அதற்கு அந்த முயல் “யானைகள் இவ்விடம் வராதபடி தடுப்பதை என்னுக்கு விட்டுவிடுங்கள்” என்று சொல்லி அங்கே சிந்தும் புறப்பட்டு யானைகள் வரும்வழி

யில் ஓர் மேட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டது. அப்படியே யானைகள் வந்தவுடன் அந்த முயல் “அடா அரசயானையே!” என்று அதட்டிக்கூவி, “அடா, நான் சந்திர தேவனுடைய தூதன், நான் அவரிடத்திலேயே எப்பொழுதும் தங்கியிருக்கும் முயல், அவனுடைய பன்னியறையாகிய தடாகத்தை நீங்கள் கலக்கிவிட்டீர்களென்று அவர் உங்களைல்லாநாயும் கொல்ல எண்ணியிருக்கிறார்” என்று சொல்ல, யானைகள் “இவர் சந்திரமண்டலத்து முயல், பெரிய இடத்துப் பகை உதவாது” என்று அன்று முதல் அவ்விடத்தை விட்டு டொழிந்தன;—என்ற இங்கதையை நாம் பஞ்சத்தொத்திற் படித்திருக்கிறோமல்லவா? அந்த முாட்டு யானைகளை மோசம்செய்த முட முயலையே நாம் மூது வானசாஸ்திர பண்டிதரென்று கொண்டு சந்திரனிடத்துத் தோன்றும் கரிய உருவம் முயல்தானென்று தீர்மானம் செய்துவிடலாமா? அவ்வது தக்க கருவிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து அறியலாமா? இக்காலத்திலோ தக்க கருவிகளுக்குப் பஞ்சமில்லை. தூதிரருஷ்டிக் கண்ணாடியென்று ஓர் விதக் கருவியுண்டு. அதன் வழியே தூரத்திலுள்ள பொருள்களை நாம் பார்ப்போமானால் அவைகள் சமீபத்திலுள்ள பொருள்கள் போலக் காணப்படும். இந்தக் கருவியைக்கொண்டு ‘அம்பிரிமாண்டோஸை’யென்ற குழந்தைகளுக்கு சிறியதாய் வார்த்துக்கொடுக்கிற தோஸைபோலிருக்கிற சந்திரனை நாம் பார்ப்போமானால் நம

க்கு அதுவெகுபெரிதாய்க் காணப்படும். அதில் உயர்த்த மலைகளையும் வெகு தாழ்த்த ஆழமான பள்ளத்தாக்குகளையும் காம் தெளிவாய்க் காணலாம். சந்திரனுக்கு சுயமான ஒளி இடையாது, சூரியனுடைய ஒளியானது அதில் உள்ள உயர்த்தமலைகளில்தாக்க, காம்பேசுகிறவார்த்தையின் சத்தம் அவர்களில் தாக்கி சில (எதிரொளி) உண்டாவதுபோல், அம்மலைகளிலிருந்தும் கமக்குவெளிச்சமானது பிரதிபலிக்கிறது. 'கிருசன் என்னெய்' என்று வழக்கத்தில் சொல்லப்படும் நிலத்திராவகம் விட்டு எரிக்கும் சுவர் விளக்குகளில் கண்ணாடிக்குப் பின்னால் தட்டு ஒன்று வைத்திருப்பதை யாரும் பார்த்திருக்கலாம். அத்தத் தட்டு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பிரகாசமாயிருக்கிறதோ அதற்குத் தக்கபடி தீபத்தின் ஒளியும் அதிகம். அத்தத் தட்டு, கிரம்பப் பிரகாசமா யிருந்தால் தீபத்தின் ஒளியைப் பார்க்கக் கன்ககம். எப்படியானாலும் வெளிச்சம் அத்தத் தட்டில் பாய்ந்து அதிலின்றும் பிரதிபலிக்கிறதோ அப்படியே உலகத்துக் கெல்லாம் தீபம் போன்ற சூரியனுடைய ஒளியானது தகரத் தட்டுபோல் தாவன்னியமான சந்திரனிடத்திலுள்ள மலைகளில் தாக்க "தீம்பால் கதிர்மணிக் குட்டி னேந்தி வீழ்தரச்சொரிவதேபோல்"^{*} என்றபடி பாலை பாரிங்குக் குட்டி லெடுத்து ஆகாயத்திலிருந்தும் பூமியில் பொழிவதுபோல விளங்குகின்ற சிலவு ஒளியானது உண்டாகிறது. ஆகவே,

- (1) வெண்ணிறத்திறை வெள்ளமென்னவும் பண்ணிறஞ் செறித்திடை பரத்ததென்னவும் உண்ணிறகாம்மிக் கொழுந்திறென்னவும் தன்னிறை செவிலிவத் தழைத்த தெந்குமே.
—கம்பர்.

- (2) ஆறெலாம் கங்கையெயா வாழிதாம் கூறுபாற் கடலையெயர்த்த சூறெலாம் சரிவரன் கலையை யியைச் சென்னினி வேறியம் புகல்வது சிலவின் வீக்கமே.—கம்பர்.

அதாவது, உலகத்தின் அமிர்த வெள்ளமானது பரவியது போலவும், இனிமையான சுவ

* கிந்தாமணி. 'பாற்கதிர் பரப்பி மீளரசாண்ட வெள்ளி விளக்கத்து' என்றார் இளங்கோவழகனும், 'பாற்கடன் முகத்த ஓரிலுன்சொரிந்ததேயாமென' —கம்பர்.

தீதமோ உருவெடுத்து எங்கும் கிறைந்ததுபோலவும், மனிதர் உள்ளத்தில் குழிகொண்டிருக்கும் அன்பானது வெளியே ததும்பி பெருகி னது போலவும்,² சூரிச்சி பொருத்திய நிலவானது எங்கும் இனிமையாய்த் தழைக்க, பரமானத்தத்தைத் தரும் அத்த வெளிச்சத்தில் எந்த நதியும் கங்கா நதிபோல் விளங்கிற்று. சமுத்திரங்களெல்லாம் பாற்கடல்போல விளங்கின. சூன்துகளெல்லாம் பரமசிவனது கைலாச பர்வதத்தைப்போல் விளங்கின, என்று அடங்கா குதூகலத்துடன் ஆனந்தபரவசமாய் அளவற்ற புலவர்கள் வர்ணித்தப் பாடியிருக்கும் இந்த சிலவு சந்திரனுடைய சொந்தமல்ல. சூரியனிடத்தில் கடன்வாங்கி அது கமக்குச் செய்யும் தானம். ஆயினும் சமுத்திர ஜலத்தையுண்டு பூமியில் மழையாகப் பொழியும் மேகத்தை

* உள்விடின் வெல்லா முவத்தியும் வள்ளியோரின் வறத்தின் மேகமே

அதாவது, பிரதியுபகாரத்தை எதிர்பாராமல் கொடுக்கிற கொடையாளிகளுக்குச்³ சமானமாக மேகத்தைச் சொல்லவில்லையா? அதுபோல் சூரியனுடைய ஒளியை கமக்குக் குளிர உதவுகின்ற சந்திரனையும் "இரவுக்கு அசியே, தெய்வமே"⁴ என்றும், "உகத்தஜோதியே"⁵ பென்றும், "தாரகனத் தலைவனே"⁶ பென்றும் பற்பலவசற்குக் கொண்டாடத் தடையென்ன இருக்கிறது.

இது சிறு கமது தூரதிரும்பிக் கண்ணாடியைக்கொண்டு சந்திரனை இன்னும் பரிசோதிப்போம். சந்திரனில் முயலைக் காணோம். ஆனால் மலைகளுக்கும்த்தியி லகேக கெடிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சூரியனுடையஒளிஅதிகமாகத் தாக்காததினால் தூரத்துப்பார்வைக்கு அவை

¹ Poetry is Universal. Shelley has the same idea very often e. g. his 'An Ariette, for music.'

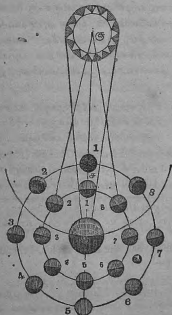
² Shelley has the same in his 'Prometheus Unbound.'

* கம்பர்.

³ Ben Jonson. ⁴ Homer. ⁵ செப்பதிகாரம். இவ்வடை மொழிகள் சம்பந்தமுடையதும் தமிழிலும் வெகு சாதாரணம்.

கள் கருப்புக் கோடுகள்போல் தோன்றுகின்றன. இவை தாம் பஞ்சதந்திரத்து யானைக்கு முயல்போல் காணப்பட்டன.

சந்திரன் பந்தபோல் வட்டமானது. அது பூமியைச் சுற்றியேயுள்ளது. ஊசியைக்காத்த மிழுப்பதுபோல் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளும் மற்றைய பொருள்களையெல்லாம் தன்னிடத்திலிழுக்கிறது. பெரிய பொருளுக்கு சிறியபொருளைக்காட்டிலும் காத்தசக்தி அதிகம். பூமி சந்திரனைவிட மிகப் பெரிதாதலால் பூமி சந்திரனைச் சுற்றுவதற்குப் பதிலாக சந்திரன் பூமியைச் சுற்றிவருகிறது. அதே சந்திரனை மற்ற கிரகங்களும் தங்களிடத்தி விழுக்கிறபடியால் அது பூமியில் தாக்காதபடி விலகி செக்கில் சுற்றும் எருதுபோல் பூமியைச்சுற்றி வருகிறது. அப்படி யொருதரம் சுற்ற 27-நாள், 7-மணி, 43-மீனும் 11-வினாடி ஆகிறது. சந்திரன் முதலில் ஒரு சிறு வெள்ளிக் கோடுபோல் தோன்றி பிறகு ஸ்திரீகளுடைய கெற்றிபோல் வளைந்து மன்மதனுடைய ஆக்குர சக்கரம் எனத் தோன்றி பிறகு தியோருடைய செல்வம்போல் காளுக்குள்ள தேய்த்துவரக் கரணம் அடியில் வரும் படத்தால் அறியலாம்.

பூமியை பூ என்றும் சூரியனை சூ என்றும், சந்திரனை ச என்றும் அடையாள மிடுவோம். புள்ளிக்கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கும் வட்டத்தின் வழியே சூரியனை பூமிகுற்றி ஓடுகின்றது. சின்ன வட்டத்தின்வழியே பூமியைச் சந்திரன் சுற்றிவருகிறது. உள் வட்டத்தில் சந்திரன் பூமியைச் சுற்றிவருகையில் சந்திரமண்டலத்தில் சூரியன் ஒளிபடும் பாகத்தை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறது. சந்திரன்பூமியைச்சுற்றிவருகையில் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, என்கிற இடங்களிலெல்லாம் அதன் ஒரு பாதி சூரியன் ஒளிபட்டுப் பிரகாசித்தாலும் அதன் பிரகாசமான பாகம் முழுமையும் பெளர்ணமை தினத்தன்று மற்றநாட்களில் பூமியிலுள்ள கமக்குத் தெரியதில்லை. சந்திரன் உள்வட்டத்தில் 1, 2 முதலான ஸ்தானங்களி லிருக்கையில் அதன் பிரகாசமானபாதியில் கமக்குத்தோன்றும்பாகம் அதற்கு மேலுள்ள வெளிவட்டத்தில் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. 1-ல் சந்திரனிருக்கையில் சூரியன்ஒளிப்பாத சந்திரனின்பாதி பூமிக்குள்திரோயிருப்பதால் அன்று சந்திரனிருப்பதே கமக்குத் தோன்றவ தில்லை. அன்றைக்குத்தான் அமாவாசியை, சந்திரன் தன் வட்டத்தின் வழியே பூமியைச்சுற்றி ஓடி 2-ல் வந்து கிற்கையில் சந்திரனுடைய வெளிச்சமுள்ள பாதியில் கால்பங்கு பூமியில் படுகிறது. (2-குறிப்பிட்ட படத்தைப்பார்க்க) அன்றைக்குத்தான் காலாம் பிறை. 3-ல் சந்திரனுடைய வெளிச்சமுள்ள பாதியில் அரைப்பங்கும், 4-ல் முக்கால்பங்கும், 5-ல் முழுப்பங்கும் பூமியில் படுகிறது. இப்பொழுது தான் பெளர்ணமை, பிறகு 6-ல் முக்கால்பங்கும், 7-ல் அரைப்பங்கும், 8-ல் கால்பங்கும் படுகிறது. அதன்பிறகு மறுபடி அமாவாசியை, ஆகவே சந்திரன் பூமியை ஒருமுறை சுற்றிவருவதற்குள் ஒரு அமாவாசியையும் ஒரு பெளர்ணமையும் உண்டாகிறது. (மேலே, காட்டிய படத்தில் சந்திரன் ஒரு ஸ்தானத்திலிருந்து அடுத்த ஸ்தானத்துக்கு வர சுமார் 3½ நாள் செல்லுகிறதென்றறிந்து கொள்ளவேண்டியது.)

சந்திரனுடைய ஒளி சூரியனுடைய ஒளியைக்காட்டிலும் 8 லட்சம் பங்கு குறைந்தது, அது கிரம்பக்குளிர்த்தது. அதனால்தான் சந்திர

ரனுக்கு "தன்னன்"—குளிர்ச்சி யுடையவனென்று பெயர்.

சத்திரனுடைய சத்தியைப்பற்றி பலர் பலவிதம் நினைக்கிறார்கள். 'தன்னன் கதிர்வரவால் பொங்கும் கடல்' * என்றபடி அலைகளுக்குச் சத்திரன் காரணம். பைத்தியம் முதலிய மனோவியாதியும் சிற்சில தேகவியாதியும் பெளரணமையில் அதிகரிக்கின்றன. உலகத்தில் கடக்கிற தற்கொலைகளில் அனேகம் பெளரணமை பிரதமைகளில் தான் கடக்கிறதென்று கணக்கு பூர்வமாகத் தெரிகிறது. † தங்களைத் தாங்களே உயிர்மாய்த்துக் கொள்பவர்கள் அந்த தினங்களைக் கம்முகூர்த்தமாகத்தெரிந்தெடுக்ககாரணம் யாதோ புலப்படவில்லை. சத்திரனுடைய இனிமையையும் அழகையும், ருளிர்ச்சியையும், ஒளியையும் பார்க்கும்போது ஆஹா எனச் சத்திரனில் பிறந்தோமா என்று எண்ண முண்டாகலாம். ஆனால் உண்மையில் சத்திரன் பூமிக்கு எவ்வளவோ தாழ்த்து.

‡ தங்குறை தீர்வுள்ளார் தளர்த்துபிழர்க்குறையும் வெங்குறை தீர்க்கிற்பார் விழுமியோர்-திங்கள் கறையிருளிரீக்கக் கருதா துலகில் விளையிருளிரீக்குமேனின்னு.—

என்றபடி சத்திரன் தன்னுடைய குறையாகிய களங்கத்தை நீக்கிக் கொள்ளாமல் உலகத்து இருளை நீக்குவதுபோல் பெரியோர்கள் தங்கள் குறைகளைக் கூடப் பாராமல் பிறர்குறைகளை நோக்கிக் கவலைப் படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சத்திரனிடத்திலுள்ள குறைவு அதன் களங்கம் மாத்திரமல்ல. அங்கே முதலாவது நாம் சுவாசிக்கத்தக்கவாற்று கிடையாது. அதன் காரணம் ஒரு ஷுணம் நாம் சுவாசிக்குமுன்னமே தலைகிறுத்து முச்சு அடைத்துத் தத்தனிக்கவேண்டும். 2-வது அங்கே ஒரு பொட்டு ஜலமாவதுகிடையாது. "சாத்த சமுத்திரம்" (The

* கன்னெறி. Shelley and Shakespeare use this simile very often, so also several others.

† Morselli's 'Suicide.' International Scientific Series.

‡ கன்னெறி.

sea of serenity) எனப் பெயர்பெற்ற அநேக சமுத்திரங்கள் இருந்தாலும் அவைகள் போலி சமுத்திரமே தவிர வேறல்ல. அவைகளில் ஒரு துளி ஜலமும் கிடையாது. மேலும் பூமியில் இருப்பதுபோல் அடிக்கடி அடுத்தடுத்து இரவும் பகலும் வருவதில்லை. ஒரே தொடர்ச்சியாக 14-நாள் அல்லது 336 மணி தேசகாலம் பகலும் பிறகு அவ்வளவு நேரம் இரவும் உண்டாகும். சத்திரனிலும் இரவு பகலுக்குச் சூரியனே காரணம். பகலில் அதிக உஷ்ணமும் இரவில் அதிக ருளிர்ச்சியும் உள்ளது. பகல் கழிந்து இரவு வரும்போது சூரியன் மறைபும. ஆனால் சத்திரனில் அஸ்தமனம் பூமியில் உள்ளதுபோல் அலங்காரமாயிராது.

* "கிணசமுகம்பசத்து செம்மலர்க்கண்கள் முழுநீர்வாழுமுமெயும் பளித்தத் திரைநீர் ஆடை இருகிலமடக்கை அரசுகெடுத்தலம் ஒருமலல்லகாலே."

என்றபடி 'பூமிதேவிதன்புருஷனை' (சூரியனைக்) காணாமல் திசையாகிய தன் நான்குமுகமும் பசுபூர்ப்பெற்றுப் புஷ்பங்களாகிய கண்கள் நீர் சொரிய சரீரமுழுதும் குளிர்ந்து வருத்தப் படும் 'அஸ்தமனவேளை' பென்று அலங்காரமாய்ச் சொன்னபடி வானமெல்லாம் ஐந்துபக்கமும் சிவந்து பார்த்தவர் உள்ளத்தை உருக்கத்தக்க அழகு வாய்ந்த அஸ்தமனம் சத்திரமண்டலத்தில் கிடையாது. சூரியன் களைத்தவன் போல் திடீரென்று சத்திரனிடமிருந்து விடைகூடப் பெற்றுக் கொள்ளாது மறைந்து போய்விடும். சத்திரனில் புலப்படுகிறதெல்லாம் பகலிமிருகம் கிடையா. மனிதன் என்ற பேச்சே கிடையாது. யிதி அடிக்கும் கார்த்தக்கிடையாது. ஒருவர்க்கொருவர் பேசினால் கேளாது. ஆனால் பொன் முதலிய உலோகங்கள் ஏராளமாய் உண்டு. அங்கிருக்கும் மலைகள் சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம் முதலிய பலவண்ணங்களாய் இருந்தாலும் பார்வைக்கு அதிக அருவருப்பமிருக்கும்.

சத்திரனில் பகலில்கூட நகைத்திரங்கள் புலப்படும். சூரியமண்டலத்திலுள்ள மலைகள் தெரி

* சிலப்பதிகாரம்.

யும், கம்முடையபூமி அங்கிருந்து பார்ப்பவர் களுக்கு 2-அல்லது 3 கஜதுகங்களவுள்ள ஒரு கோளமாகத் தோன்றும், சந்திரனில் இரவா யிருக்கும்போது பூமிதான் அதற்கு முக்கிய ஒளியைத்தரும், ஆனால்அவ்வொளி சிலரவைப் போல் பிரகாசமாய் ஆனந்தமாயிராது.

காம் தப்பித்தவழி சந்திர மண்டலத்துக்குப் போய்விட்டோர் மானால் இறகு கட்டினவாற் களைப்போல் ஒரு மனையிருந்து மற்றொரு மலை க்குத் தாவலாம், பெரிய குன்றுகளைச்சுலப மாய் உருட்டலாம், அகேசமாயிரம் மயில்களைச் சொற்பரேத்தில் சுற்றிவரலாம், எமக்கு அங்கே கிழேகர்ப்பாவுகிறது வறுத்தம்.* அங்கே மனி தர்கள் கிழே கால் ஊன்றி எடக்கவேண்டுமோ னால் கம்மப்போல் 6 மடங்கு வளர்ச்சியுள் ளவர்களா யிருக்கவேண்டும்.

இம்மாதிரி ஜனங்களும் அவர்களுக்கேற்ற மற்ற ஜீவஜெத்துக்களும் சந்திரமண்டலத்தில் ஒருகாலத்தில்வசித்துக்கொண்டிருந்ததாகவும், சந்திரன் ஆதியில் தற்காலத்திலுள்ளபடி மயா னக்கம்போல் பாழாயிருக்கவில்லை யென்றும் பலர் தீர்மானிக்கிறார்கள். அகேச ஆயிரம் வருஷத்துக்கப்பால் பூமியும் இப்பொழுது சந்திரன் இருப்பதுபோல் உயிர்ப்பிரானிகளின் வாசத் துக்கு யோக்கியமில்லாமல் மாறிவிடுமென்று பயப்படுகிறவர்களும் உண்டு. ஆனால் இனி மேல் உண்டாகிற விஷயங்களைப் பற்றித் திட்ட மாய்த் தீர்மானிப்பது கேவலம் மனிதர்க ளாகிய எமக்கு அசாத்தியமன்றோ. அளவற்ற அண்டங்க ளுள்ளதையும் அமைத்துக் காத்து அழிப்பதைத் தமக்கு அரையாசமான ஓர் 'வினா யாட்டர்'† க்கொண்டுள்ள சாக்ஷாத் சகவரனு டைய உட்கருத்தின் இரகசியத்தை அப்படியி வினராகிய காம் அளக்கத் துணிவது 2,40,000 (2-லக்ஷத்து 40 ஆயிரம்) மயில்களுக்கு அப் பால் உள்ள சந்திரனை எமது 2-முழக்கைக ளுடல் எழும்பி எட்டிப்பிடிக்க எத்தனித்தல் போலும்.

பி. லூர். ராஜமய்யர், பி. ஏ.

*இதற்குக்காரணம் சந்திரனுடைய காத்தகத்தி பூமியுடையதைக்காட்டிலும் குறைந்ததாதலால் அதி ல்பொருள்களின் களமும் குறைவு. இதை சென்ற பிப்ரவரி மாசுத்துக் சஞ்சிகையில் பார்க்க்காரணமாம்.

† கம்பர்.

சுதந்தரங்களின் விளக்கம்.

2-ம். அத்தியாயம். (முடிவு)

(328-வதுபக்கத் தொடர்ச்சி)

11. நிலத்தில் மனிதருக்குள்ள சுதந்தரம் மேற்கூறியபடி. எப்பட்டபிறகு அதிலிருந் துப் பத்தியாகும் மரவர்க்கங்களுள்ளாம் நிலத்தின் சொத்தக்காரனுக் குரியதென்பதற்குச் சந்தேக மில்லை. சொத்தக்காரனது அனுமதியில்லாது அவற்றை வேறொருவரும் தங்களுக்குப்பயோகி த்தும் கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில், அவற் றின் வளர்ச்சிக்குப்பெரும்பாலும் அவனது பிர யத்தினமும் சாக்ஷிரதையும் முக்கிய காரணங் களாயிருப்பதாய் காம் காண்கிறோம். நிலத் தில் சொத்தக்காரனால் வளர்க்கப்பட்டு விருத்தி யடையும் காய், கோழி, முதலிய ஜந்துக்களும் அவனுக்கே சொத்தமாகின்றன. ஒருவராலும் இரட்டித்து வளர்க்கப்படாது காட்டுத்தன்மை யில் தாமே விருத்தியடைகின்ற பூண்டுகள், விலங்குகள் விஷயத்தில், அவை தன்னுடைய நிலத்தை விட்டுப்பெயர்ந்து ஒழிப்போகாமல் நிலத்தின் சொத்தக்காரன் காத்துவரக் கூடொ கில், அவற்றிற்கும் அவனே சொத்தக்காரனுக் கலாம். இப்படி காட்டுத்தன்மையில் தாமே விருத்தியடைந்துவரும் மரங்கள் மிருகங்களைத் தவிர, உபயோகமுள்ள வேறொரு வினாடியில் லாத நிலத்தை ஒருவனுடையபிரத்தியேகசுதத் தரத்திற்குப்படுத்த யாதொரு நியாயமில்லையெ ன்று நிலத்திலுள்ள சுதந்தரத்தைப்பற்றி காம் மேல் விவரித்திருப்பதனால் விளங்கலாம். ஆகி லும், ஒருவன் தனது முயற்சியினால் இப்படிப் பட்ட நிலத்தையும் விருத்தியடையும்படி செய் வதாக ஏற்படும்பொழுதும், அதிலுள்ள காட்டு மிருகங்களை சளங்கள் வேட்டையாடி உபயோ கித்துக்கொள்வதைக்காட்டிலும் அதிகலாபமு ண்டாமென்று நிச்சயிக்கக் கூடொகில், தரைத் தளத்தார் அந்நிலத்தை விற்குமென குத்த கைக்கு விட்டாகிலும் உபயோகப்பெடும்படி செய் ய வேண்டியது.

தனாயின்மட்டத்திற்குக்கீழிருந்துஅகப்படும் உலோகங்கள் நிலத்தின் சொத்தக்காரனுடைய முயற்சியினால் உற்பத்தியாவதில்லை; ஆகையால்

அவற்றைத் துணைத்தனத்தாருக்குச் சேர்த்து விடவேண்டும். இப்படி கிடைக்கும் உலோகங்கள் அற்பவிசையுள்ளனவாகவும் சாதாரணமாய் வருக்கும் கிடைக்கக் கூடியனவாகவு மிருத்தால், நிலத்தின் சொத்தக்காரன் அவற்றை துணைத்தனத்தாருடையவும் பிரருடையவும் மீர்ப்ப்பதின்மீது தானே எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவற்றைக் கண்டுபிடித்துக் கிளப்பி எடுக்கும் முயற்சிக்கு வெகுவாய் மீயிற்றுக்கும் விசையுடைய உலோகங்கள் விஷயத்தில், அம்முயற்சிக்குத்தக்க கூலியையும் புதையலைக்கண்டு பிடித்தற்கு விசேஷமாகியனானமும் பிரயத்தினமும் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தால் அதற்குத்தக்க வெகுமதியையும் கொடுத்து, பாக்கியத்தானைத் தனத்தார் இராச்சியத்தின் பொது கைத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது; இதற்கு நிலத்தின் சொத்தக்காரனுக்கு யாதொரு சுதந்தரமுமில்லை. நிலத்தின்கீழ் புதைக்கப்பட்டிருக்கும் விசையிலாவது உபயோகத்திலாவது உயர்த்த உலோகங்களைக்கண்டு பிடித்துக்கிளப்பி எடுத்தற்குத்தகுந்தவர்களைமீயமித்தவேண்டிய முயற்சி செய்துகொள்வதற்கும், தகுந்த படி புதையல் கிடைத்தால் அதைத்தங்கள் கைவசப்படுத்திக்கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்செய்து கொள்வதற்கும், நிலத்தின் சொத்தக்காரனுடைய சுதந்தரங்களால் துணைத்தனத்தார் ஒருவிரத்திலும் தடுக்கப்படுவதில்லை.

கடலிலும் கப்பலோடத்தக்க ஆறுமுள்ள ஆறுகளிலும் ஒருவருக்கும் பிரத்தியேகமாய்ச் சுதந்தரம் உண்டாவதில்லை. ஏனெனில், அவைகளைக்களுக்குப் பொதுவாயிருந்தலால் உண்டாகும் பிரயோசனம் பிரத்தியேகமாய்வேவ்வேறு மனிதரின் சுதந்தரங்கட்கு உட்படுவதானுண்டாவதைக்காட்டிலும் அதிகமென்பதற்குச்சிறிதேனும் சந்தேகமில்லை.

சில விடிகளில் நீரோட்டங்கள், கடல்கள் முதலியன ஒதுங்கிப்போவதாலும் மேடிப்போவதாலும் அயலிலுள்ள நிலத்தோடு சிலம் சேருகையில், இப்புதிய நிலம் முன்னுள்ளசிலத்தின் சொத்தக்காரனுடைய சுதந்தரத்திற்கு உட்படுவதில்லை; அது முழுவதும் துணைத்தனத்தாரையே சேர்ந்து பொது கைத்திற்குப்பயோகப்

படவேண்டியது. ஏனெனில், அயலிலுள்ள சிலத்திற்குரியவனுடைய யாதொரு முயற்சியில்லாமல் இயற்கையாகவே இப்புதிய நிலம் உண்டாயிற்றென்பது விபத்தமாயிருக்கின்றது.

சொத்துக்குச் சொத்தக்கார னொருவனும், அதை ஒருவாறு உபயோகித்துக்கொள்ளுவதற்குள்ள சுதந்தரத்தையுடையவன் மற்றொருவனுமாய் இருக்கலாமென்பது இதற்கு முன் கூறப்பட்டிருக்கும் சில உதாரணங்களால் விளக்கக்கூடியது. அசையும் பொருள்கள் விஷயத்தில், அவை தங்கள் சொத்தக்காரனல்லாத ஒருவனால் சிலகாலம் உபயோகிக்கப்பட்டு பின் தங்களுடைய சொத்தக்காரரிடம் மீள்வொருவதினால் மாத்திரமே அவை இச்சங்குத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாகின்றன வென்று காமறியலாம். நிலத்திலே, சொத்தக்காரனுடைய அனுபவத்திலிருந்தும், அவன் அதில் தனக்குள்ள சுதந்தரத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு வருகையிலும், பிரரும் அதன்வழியாய் கடத்தல், அதில் தங்களுடைய ஆடுமாமடுகளை மேய்த்தல்முதலியசுதந்தரங்களைச் செலுத்திவரலாம். அனேகமாய் தற்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட சுதந்தரங்கள் சிலத்தின் சொத்தக்காரனுடைய சம்மதத்தினாலும், சுயேச்சையினாலும் மாத்திரமே பிறருக்குக் கிடைக்கக்கூடியனவாய் இருக்கின்றன. இப்படி சொத்தக்காரனுடைய சம்மதத்தாலாவது வேறுவிரத்தாலாவது நிலத்தில் பிறருக்கு சுதந்தரங்களுண்டாகையில், அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதில் சொத்தக்காரனுடைய சுதந்தரங்களை மீறுதல், அவனுக்கு கஷ்டம் விளைக்காமலும் கடத்த கொள்ளவேண்டும்.

துணை யத்திரங்கள், துணை கிரத்தங்களாகிய இவற்றை யுத்தியினால் கண்டுபிடித்துஉண்பண்ணுநிறைவர்களுக்கு அவற்றைப்போன்ற வேறுபிரதிகளை பிரர் உண்டாக்கி லாபமடைவதைத்தடுத்த அலர்கள் மாத்திரம் அவற்றை அனுடாகும் லாபத்தை அனுபவிக்கும் சுதந்தரத்தைத் துணைத்தனத்தார் ஏற்படுத்த வேண்டியதுமீயாய் மென்பதைப்பற்றி விவரிக்க வேண்டியதில்லை. இச்சுதந்தரமும் சொத்திலுள்ள சுதந்தரங்களிலொன்றே. இச்சுதந்தர மில்லாவிட்டால் மனிதர் தங்களுடைய யுத்தி, சுத்தி

அனுபவம் முதலியவற்றைச் செலவழித்து நூதனமான ஞானத்தையும் கருவிகளையும் கண்டு பிடிப்பதில் ஊக்கத்தை யிழந்து விடுவார்கள்; இவ்வுக்கம் மாய்த்துவிட்டால், உலகத்தில் சாகரிகம் அபிவிர்ந்தி யாகாமல் மனிதரின் அகாணுபவத்திற்கு அபாயம் கேரிட்டு விடும். ஆகிலும் இச்சுதத்தரம் சிலகாலம் வரைக்கும்மாத்திரமே மேற்கூறப்பட்ட நூதனகற்பனை செய்பவர்களுக்கு உரியதென்று அறிய வேண்டியது; 30-40 வருஷங்களுக்குமேல் ஒருவரால் கற்பித்து நிர்மாணஞ் செய்த நூதனகருவிகளின் பிரதிகளையாவரும் உண்டாக்கி வீற்றுக்கொள்ளலா மென்று பலதேசங்களிலும் சட்டத்தினால் விதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் யாதெனில், உலகத்தில் மனிதரின் ஞானமும் சாகரிகமும் படிப்படியாய்விருத்தியடைந்து வருதலால்; காலடைவீல் ஒருவரில்லாமல் போனாலும் மற்றொருவர் இத்தகையதான நூதன கருவியை யாவது கிரத்தந்தையாவது கண்டுபிடித்து விடுவார்களென்றே எாம் நிச்சயிக்க வேண்டியது.

மனிதர் தம்மில் உடன்படிக்கைகள் செய்து கொள்ளுவதின லுண்டாகும் சொத்தினுள்ள சுதந்தரங்களைப்பற்றி 7-வது அத்தியாயத்தில் உடன்படிக்கைகளைப்பற்றி எழுதுங்கால் பிரஸ்தாபிப்போம்.

12. கடைசியாக, ஒருவனுக்குச்சொத்தமாய் விட்ட சொத்தினுள்ள சுதந்தரத்தைப்பற்றியாலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ் வத்தியாயம் 7-வது பிரிவில் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறபடி, சொத்தினுள்ள சுதந்தரம் இரண்டு வகைப்பட்டது. அப்பிரிவில் இரண்டாவது வருப்பிற்கொன்னபடி ஒருவருக்கும் சொத்தமாகாதசொத்தினுள்ள சுதந்தரத்தின் இலக்கணத்தைப்பற்றி இது வகையில் பிரஸ்தாபித்து வந்தோம். இனி சொத்தமாய் விட்ட சொத்தினுள்ள சுதந்தரத்தைப்பற்றி சுருக்கமாய்ச் சொல்லி முடிப்போம்.

இவ்வகுப்பிலடங்கிய சொத்தை சொத்தக் காலனல் தானஞ் செய்யப்பட்டாவது, விற்கப்பட்டாவது, மாணசாதனத்தால் விநியோகஞ் செய்யப்பட்டாவது மாத்திரமே பிறர் அடைய

லாம். சிலவேளைகளில் சொத்தக்காரன் தன் சொத்தைதனக்கு உபயோகமற்றதென்று களைத்தபின் அதைப்பிறர் தங்களுக்கு உபயோகமுள்ள தென்று நினைத்து அகிரித்துக்கொள்ளலாம். இப்படி பொருட்கள் கைவிட்டு கைமாவதும் சகஜமே; பின் அவற்றைக் களைத்தவர்க்கு ஒருவித பாத்தியமுமில்லை யென்பதும் உறுதியே.

மேலும் ஒரு சொத்தை ஒருவன் தனது முயற்சியால் அடைந்தானாயினும், பிறராவது ஜன் சமூகத்தாருடைய பிரதிகிரியாகிய துரைத்தனத்தாராவது தடுக்காது கெடுக்கலாம் அனுபவித்து வந்தபின், உண்மையான சொத்தக்காரன் யார் என்பதைக்கண்டுபிடித்தல் வெகு பிரயாசமாபடியாலும், ஒருவன் அச்சொத்து தனதென்று சட்டப்பிரகாரம் ஸ்தாபித்தற்குக் கொண்டுவரும் பிரமாணங்கள் பெரும்பான்மை துர்ப்பலமாகவே இருக்கவேண்டியதாகலும், வினாள் சிரமத்தை எடுத்து பின் ஏமாறுதலா லுண்டாகும் துன்பத்தை அடையாமல் சனங்களை இரட்சித்தற்கு வேண்டி கெடுகளாய் யாருடைய வசத்திலிருக்கிறதோ அவரே அச்சொத்திற்குச் சொத்தக்காராரும்படி சட்டத்தினால் கால கிரணயம் செய்யவேண்டியது. இதற்கு தொன்று தொட்டுள்ள உரிமை என்று பெயர். இவ்விதியானது ரோமாபுரி ராச்சியத்தில் துவாதச காலங்கள் என்று வெகு பெயர்பெற்ற புராதனமாகிய விதிகளி லொன்று. ஆனால் அவ்விதியினால் விதிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தின் அளவுமிகவும் அருங்கியதே; அதாவது, சிலவற்றிற்கு இரண்டுவருஷமும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தன. நூதன காலகீழ் விருத்திபெற்றுவரும் மேற்றிசையினுள்ள சங்கங்களில், தர்மசாஸ்திரத்திற் பயின்றவர் வெகுசாலம் வரைக்கும் காலஹாணத்தினால் கிடைப்பதாகிய சொத்தினுள்ள சுதந்தரத்தைப்பற்றி விதி செய்ய மனமில்லாமலே இருத்தார்கள். அங்கிலேயர் நாட்டில் 17-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் 1-வது ஜேம்ஸ் என்னும் அரசன் ஆளுகையில்தான் இவ்விஷயத்தில் முதலில்ஒரொழங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முக்கியகாரணம் கிரிஸ்திய குரவரின் ஸமாஜத்தாருடைய மனதின்கையே. தம்ம

தத்தின் இரட்டிப்புக்காக ஐரோப்பாவிலுள்ள கிரிஸ்திய ஜனங்கள் சொத்துக்களை ஏராளமாய் தாங்கள் சேர்த்த சமயபேதத்திற்குரிய ரூபவணமாஜத்துக்கு விட்டுவந்ததில் அச்சமூகத்தார் இப்படிவிட்ட சொத்தில் தங்களுக்குள்ள பாத்நியதை யை காலஹரணத்தால் என்னவும், இழந்துவிட மனமில்லாதிருந்ததினால், மேற்கூறியபடி, விதி ஏற்படுவதைத் தடுத்திக்கொண்டே வந்தார்கள்.

ஒருவன் தொடக்கத்தில் சொத்தை மோசத்தாலாவது பலாத்காரத் தாலாவது தன் கைவசப்படுத்தியிருந்தால் அவன் விஷயத்தில் இவ்விதி புள்ளபடாதவண்ணம் சட்டம் ஏற்படவேண்டுமென்று விரித்துக்கூற வேண்டியதில்லை. ஆகிலும் இவ்விஷயத்தில் காம் கவனிக்க வேண்டிய விவக்கொன்றுளது. சில தேசங்களில் சிலகாலங்களில் துரைத்தளமுறையே தவறும்படியான கொடுங்கலக்க ளுண்டாவதில், சொத்துக்கள் விலைதாரமாய் கைவிட்டு கைமாதும்படி சம்பவிக்கலாம். பிற்காலம் குழப்பம் நீங்கி சமாதானம் நிலைபெறுங்கால் கெயிற் சம்பவித்தவிலைதாரமான மாறுபாடுகள் எவ்வளவு அநீதமாயிருந்தாலும் அவற்றை ஒருவாறு பொறுப்பதே கலமென்று துரைத்தனத்தையிவ்விப்பவருக்குத் தோற்றினால், அம்மாறுபாடுகளை கிளைபெறச் செய்வது பிழையல்ல. ஏனெனில், மறுபடியும் சொத்தில் விலைதாரமான மாறுபாடுகள் செய்யவேண்டியுத்தாய் கேரிமொகையால், காட்டில் ஜனங்களுக்கு அதிகுந்திமிகுவதற்கும் மேலும் கலங்கள் சம்பவியிப்பதற்கும் இடமுண்டாகலாம்.

13. சிலவிதமான சொத்துக்கள் மனிதருக்குள் வழங்குவது அவருக்கு வெகு இழிவான தென்றும் நாகரிகத்தின் விருத்திக்குத்தக்காத தென்றும் உலகத்தின் தூதன் நாகரிகத்தின் விருத்திக்குத் தக்காததென்றும் உலகத்தில் தூதன் நாகரிகப்பயிற்சியில் தேர்ந்திருக்கிற மேற்பிசையார் அவற்றையிழந்து வெறுத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலாவது, மனிதனா அடிமையாக்கி அவரது சுதந்தரங்களை பலாத்காரத்தாலோ-அல்லது மோசத்தாலோ இழக்கச்செய்து ஆடுமாடுகளைப்போல் விற்பல், வாங்கல், வளர்

த்தல், உழைப்பித்தல் முதலானவை தற்காலத்தின் சீரின் மிகுதியார் சிறப்புற்றோருக்கும் சங்கங்களிற் சிறந்தேனு மில்லை. 60-வருஷங்களுக்கு முன் அங்கிலேய துரைத்தளத்தார் வெகு பணம் செலவிட்டு, அடிமைகளைவிடுவதால் சொத்தக்காரர் களுக்குண்டாகும் ஷ்டுத்திற்குத் தகுந்த கடுசெய்து, அங்கிலேயரின் தலைமைக்குட்பட்டிருக்கும் எல்லா நோக்கிலிருத்தும் இம்மகாபாக்கத்தைத் தொலைத்தார். இரண்டாவது, சங்கத்தின் பொதுவெதிர்த்தாக ஏற்பட்டிருக்கும் பொறுப்புடன் கூடிய துரைத்தள உத்தியோகங்களைச் சாதாரண சொத்தப்போல் விற்பது அவற்றைப் பணங்கொடுத்து வாங்குகிற வர்களுள் அதிகாரத்தைச் செலுத்துங்கால் பெறக்கூடிய வரும்படியைக் கொண்டு வாய்மடையும்படி செய்வதாகிய ஏற்பாடு இப்பொழுது அனேகமாய் இல்லை. ஏனெனில், இவ்வேற்பாட்டினால் வருத்தியவருக்கு நான்கு நாள் தூன்பம் மிகுவதே தவிர துரைத்தளத்தாருக்குவது பிறருக்காவது ஒரு வித்திலும் ஏற்பயனுண்டாவதற்கிடமில்லை. உதாரணமாக, 'மகம் மதியர்' இத்தேசத்தில் ஆண்டு வருகையில் வங்காளம், பாஹார் முதலிய தேசங்களில் ஜமீன் தார்கள் என்னும் ஒப்பத்தக்காரரை சீயமித்து அவரால் இவ்வளவு தொகை செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை உடன்படிக்கை செய்து கிரீனியித்து இராச்சியத்தை மாகாணங்களாய் பிரித்து வரிக்கீச வசூல் செய்து வந்ததில், அச்சமீன்தார்கள் தங்களுடைய கொடுமையாலும் துராயசையாலும் மனஞ்சென்றபடி பணத்தைப் பிடுங்கிவந்ததினால் சனங்கள் மிகுந்த 'ஷ்டுத்தையும் துயரத்தையும்டைத்து வந்தார்கள். மூன்றாவது, சில சமான்களை யுற்பத்தி செய்வதற்குள்ள சுதந்தரத்தை ஒருவருக்கே கொடுத்திவிடுவதால், அது அவருடைய சொத்தாய் விடுகிறதென்பது தெளிவாய் விளங்கக்கூடிய சங்கதி. முதலாவத்தில் அரசர்கள் தங்களுடையவும்தங்களுடைய அன்பர்களுடையவும் லாபத்தைக்கூறி இவ்வேற்பாட்டை தாராளமாய்க் கொண்டாடிவந்ததினால், அவர் சமான்களின் விலைகளைத் தம்மனஞ் சென்றபடி உயர்த்திசனங்களை வருத்தச் செய்தார்கள்.

மேற்கூறிய மூன்றுவிதக் கொடுமைகள் இப்பொழுது அனேகமாய் தூதனாகக் கைக்குத்தைக் கொண்டாடிவரும் தேசங்களிலிருந்து அகன்று போய்விட்டன. எமது தேசத்தில் தற்காலத்திய அங்கிலேய அரசாட்சியில் உப்புவரியைத் தவிர இவற்றைப்போன்ற கொடுமைகளில்லை யென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? இவ்வுப்பு வரியும் எமது துரைத்தனத்தில் நெடுகள் வழங்குவருமென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை. அது நீடித்து வாழ்ந்துவந்தால் எம்மவரின் அறிவினமும் மூயற்சியின்மையுமே அதற்குக்காரணங்க ளாகுமெயன்றி, செங்கோற்செலுத்த விரதம் பூண்டிருக்கும் எமது துரைத்தனத்தார் மேல் பிழையைச் சுமத்தமுடியாது.

கி. கந்தாராணி, எம். ஏ.

அருணாசலக் கவிராயர்.

அருணாசலக் கவிராயர் என்னும் எமதேயத்தைப்பெற்ற எம் தமிழ்ப் பாவலர், சோழ வளநாட்டின்கண் உள்ள தாய்கம்பாடி பென்ற கடற்கரைப் பட்டினத்திற்கு அருகே யிருக்கின்ற தில்லையாடியென்னு முரிலே சாவிவாகக சகாப்தம் 1712-ம் வருடம் பிறந்தவர். இவர் எல்ல தம்பிப் பிள்ளை யென்ற தந்தைக்கும் வள்ளியம்மாள் என்ற தாய்க்கும் புத்திரபாக்கியமாக ஐனித்தவர். இவர்க்கு முத்த சகோதரர் மூவர் இருந்தனர். மாதலாலும், வேறு உடன்பிறந்தார்களிலையர் மாதலாலும் இவர் தம் தாய்க்கு நையர்க்குக் கடைப்பிள்ளை யாபிராதரவின் அதிக அன்பு பாராட்டி வளர்க்கப்படுவோர். இவர் தக்க பருவத்திலேயே வித்தியாரம்பஞ் செய்கிக்கப் பெற்றுக் கல்வி கற்றுத் தமக்கு பன்னிரு ஆண்டு போதாலும் தம் இருமுதுகு ரவணாயும் இழக்குத் தர்ப்பாக்கியம் சம்பவித்தது. சம்பவித்துமென்? எம் கவிராயர்க்கு அச்சிறுவயதிலேயே செந்தமிழணங்கின்மாட்டின்ன அன்பானது வாரியென ஆரவாரித்து எம்புலவரை வளைந்துகொண்டது. உடனே எம்புலவர் தமது கீரகடு நீங்கித் தம்மை நீங்காது பிள்ளைடரும் அன்புவெள்ளங்கடப்பதற்குப் புக

லான² புனை தேடப் புறப்படுவான் தொடங்கித் தருமபுர ஆதினத்திற்குச் சென்று ஆண்டு வசித்த தம்பிரான்மாரிடம் ஓர்ப்புத³ எவராய் பெற்றுத் தமது அற்புக்கடலைக் கட்டக்கப் புகுந்தார். இவரது “குசசுதனியதனினுங் கூரிய மதி”யினைக்கண்ட தம்பிரான்மார் இவர்ப்பின் மிகப் பிரீதியுற்றுக் கைர்வாண திராவிடாந்திர பாஷைகளி லிவரை வல்லுரைக்கினதோடே, சின்றுவிடாமல் “சைவசித்தார்த்தத் தெய்வ நன்னுடைய”⁴ புறம், அவற்றின்கண்ணுள்ள இரகசியப்பொருள்களையும், ஐயத்திரிபற வோதுவித்தார்கள். இவர் விசேஷமாகத் தமிழிலக்கணங் கற்றதெல்லாம் தருமபுரமடத்தைச் சேர்ந்த அப்பலவாணக்கவிராயரிடத்தென்று சொல்லுப.

2. இவர் வேளாளர்குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் சித்தார்த்தசைவர் மரபினரயினும் வைணவத்தினு மதிகப் பிரீதியுள்ளவர். மேலு மிவர் தாம் தருமபுர ஆதினத்திற் கல்வி கற்றபின் அம்மடத் தம்பிரான்மார் இவரைத் துறவியாக் குவான் முயன்றும், எம்புலவர் அவர்கள் கருத்தினுக்கு இணைப்பார்ப்பத் திருப்பிவிட்டனர். பிறகு இவர் தமக்கு முப்பதாவதுவயதிலே விவாகஞ் செய்துகொண்டு இல்லறம் என்கு நடத்தப் பொருட்டுக் காக்ககடை யொன்று ஸ்தாபித்துக்கொண்டும் இராமாயணப் பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டும் வந்தனர்.

3. இனி யிறுகிடக்க நல் கவிராயர் தமக்கு 42-வது வயதில் புதுச்சேரிக்கு வியாபார சம்பந்தமாய்ப் புறப்பட்டு ஓரிாவு கீர்காழிமடத்திற் றங்கினதாகவும், ஆங்கு, இவருடைய சகபாடியாகிய சிநம்பரபிள்ளை யென்பார் தாம் பாடுவான். தொடங்கிப் பின் முடிவுபெற்றதிருத்த பள்ளென்னும் ஓர்விதப் பிரபந்தத்தை முடிக்கும்படி. வேண்டிக்கொண்டதாகவும், அவருடைய வேண்டுகோட்டினங்கி எம்புலவர் அதனைப் பூர்த்திசெய்து ஒரு வேளையானிடங் கொடுத்துவிட்டுத் தமது கண்பரிடஞ் சொல்லாது புதுச்சேரிக்குப் போய்விட்டதாகவும், இது கேள்விபற்ற சிதம்பரம்பிள்ளை யவர்கள், பன்னினைப்பார்த்து மகிழ்த்து எம்புலவரைத் தமக்கு¹ புகல்-² அடைக்கலம். ³ புனை-⁴ தெய்வம். ⁵ எவராய்-⁶ கம்பல்

குச் சமீபத்திலேயே யிருத்திக்கொள்ளும் லோகத்தினராய்ப்புதுச்சேரிக்குப் போன ணைப் வருமுன் ஒரு வீடுகட்டி, உமது கவிராயருடைய சமுசாரத்தினை யதன்கண் இருக்கும்படி செய்ததாகவும், புதுச்சேரியினின்றும் போதத்த புலவரை யிட்டிக்கொண்டு அப்புது வீட்டிற்குச் சென்றதாகவும், ஆண்டு கம்புலவர் தம்மனைவி முதலாயினோரைக் கண்ணுற்றதுக் கனிகூர்ந்து, அவ்விடத்திலேயே தம் பிள்ளை முழுவதும் தங்கிவிட்டதாகவுஞ் சொல்லுபவாதலின் இவர் சீர்காழி அந்நகல்கவிரயர் என்று அழைக்கப் படுகிறாரென்ப.

4. இனி கம்புலவர் சீர்காழியிலிருந்தகாலத்து அசேகப் பிரபத்தங்கள் செய்தனர். மேலே சொல்லிய பன்னினை யொழித்து இவர் செய்த னால் ஐந்தாகும். அவை சீர்காழிப் புராணம், சீர்காழிக் கோவை, அநுமார்பிணைத் தமிழ், இராமநாதகம், அசோழகிநாதகம் என்று பெயர் பெறும். இவ்வைந்து பிரபத்தங்களுக்குள்ளே யிவருடைய இராமநாதகம் ஒன்றே யதிகப் பிரதாபிபத்தையடைந்த பிரகாசிக்கின்றது.

5. இனி யிவருடைய பிரபத்தங்களைப்பற்றிப் பேசப் புகுவாம். முதலாவது இவருடைய சீர்காழிப் புராணமானது ஏறக்குறைய 1500 கவிகளையுடையது. இப்புராணத்தில் இவர், சீர்காழிக்குத் துவாதசகாமம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணபூதமான கதைகளையும், சிவபிரானுலத்தலத்துத் திருவினையாட்டயர்த்ததாகக் கூறப்படும் சில இலிகைகளையும் பற்றி கன்கு விவரித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். இப்புராணம் வெகுசுமமாக அமையாதபோதிலும், அதிகமாகத் தாழ்ந்த தரத்திற் சேர்த்ததன்று. சிவவிடங்கனிற் செவ்வனையொழுக்கது கழல்கடையி லமைக்கற்பட்டிருக்கிறது. இவர் இடை யிடையிற் கூறும் கற்புண்களெல்லாம் விசேஷமாகச் சாமாநியமானவை யென்பது பெரும்பாலார் கொள்கை.

6. இரண்டாவதாகிய சீர்காழிக்கோவை யெம்மைக்ககப்படவில்லை. சிவர் சீர்காழிக்குப் புராணமொன்றைத் தவிர்த்து இவர் வேறொன்றுஞ் செய்யவில்லை யென்று கூறுப, இனி யிவருடைய கதத்தரபூகத்தையும் கற்பனா சாமர்த்தியத்

தையும் பற்றி யோசிக்குமிடத்துக், கோவைப் பிரபத்தஞ் செய்ய இவர் வல்லுநரல்லரென்று பேரதருமென்று கூறவாருமுள்.

7. அநுமார்பிணைத் தமிழ் என்பது வழக்கம் போலப் பத்துப் பருவங்களுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது. இது சற்று கல்லடைபில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. சிற்சில கவிகள் மாதிரியே கல்லடை பெறவில்லை. சில கற்புண்கள் பழப்போர்க் காத்தத் தரத்தக்கன.

8. மேற்கூறிப் போத்த பிரபத்தங்களி லெல்லாஞ் சிறத்தாயும் விசேஷமாகப் படிக்கப்பவதாயும் இருக்கின்ற இராமநாதகத்தைப் பற்றி யேகதேசம் பேசப் புகுவாம். இது கம்பராமாயணக் கதையை நாடகமேன காங்கு ரூட்டி விருத்தங்களாலும், கீர்த்தனங்களாலும், சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள சட்டைநாத்தபுரத்தினின்றும் போந்து சந்தி வித்துவான்களாய்க் காணப்பட்ட வேங்கடராமையர், கோதண்டராமையர் என்னு மிருவருடைய உதவியைக் கொண்டு இராகதாளங்களுக்கு இசைய கம்புலவராலியற்றப்பட்டது. இதை யிவர் தமக்கு அற்புதாவது வயதிற்குள்ளு பாடினாரென்ப. இஃது தற்காலத்திலே மகா-நா-ஸ்ரீ பெ. கந்தரம் பிள்ளையவர்கள் எம். ஏ. யால் எழுதப்பட்ட நாடகம்போலாது “தொத்திக்கணபதிதோன்றி னாரே” என்று குறிக்கும் கூத்தமாரக்கத்திற் பட்டதாயினும் பெரும்பான்மையோரார் படிக்கற்பதெல் யாவர்க்குத் தெரிந்தவிஷயம். இப்புத்தகத்தின்கட்படு மிவருடைய சொல் வலிமையும், கயமுங் “கற்போர்க்கெஞ்சங் காழும்” படுத்து” தகையன வென்பது வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்குதலறிக. இது சென்னைப் பட்டினம் மணலி முத்துக்கிருஷ்ண முதலியார் சமுகத்தி லாக்கேற்றப் பட்டதென்ப. இதற்கு ஆதாரமாகச்,

“சித்திதரு நெய்வல்லி புத்திதரு நெய்வல்லி

தேவர்கள் வணங்குவல்லி

தில்லையகவல்லி சிவகாம வல்லியிரு

திருவிழிக் கருணையாலே

சத்யவாசகனென்று பூமண்டலாதிபர்க

டாமெங்கணுத் துதிக்குஞ்

சகலபாஷாபிபுண மணலிமுத்துக்குஷண

சுதாரி வாழிகண்டாய்

சத்துமலர் குலவாகான்மதியிற் செஞ்சாவி
சாண்கருவி மழைமேகே
களினகான் பதிரிபிற்சினகா னன்னேர்.

சாண்கவிஞன் வழிநிசு காண்
சுத்தமுன ராமாய னந்தனைக் கொண்டுண்ட
கருமவது பெறவருகிறேன் [ட்கவே
சொற்பொரு ளறித்தளவு சொல்லுவென் கே
துணையாக வேண்டு நீயே?

என்ற சிட்டுக்கவியினையும், அரங்கேற்றத்திற்கு
பட்டினம் கம்புலவர்ப்பாடிய

“கனத்தத்தான் கனகாபிஷேகத் தத்தான்
கனங்கலிவாக் கருப்பொருளை யழைத்தத்தத்தான்
மணத்தத்தான் முழுருட்டு மரீதைத்தத்தான்.
வாணிசுந்தர தனத்திருத்தி வரிசைத்தத்தா
னினத்தத்தா னிராமகதை பெவர்க்குத்தத்தா
னெனாராமா யணங்கவியு னெனப்பேர்த்தத்தா
னனத்தத்தான் மணவிழுத்தித் துண்ணுபு
ணகத்தத்தா னிருமையிலுஞ் சுகத்தத்தனே.”

என்ற கவியினையுங்கொள்க. இதற்குமுன் இது
ஒரு முறை ஸ்ரீ சங்கராத்ர சந்தியில் வாசித்த
சங்கேற்றப்பட்டதென்ப.

9. இனி அசோழகிதாடகமானது விசேஷமா
கப் படிக்கற்பட்டாமையானும், இராமகாடகம்
போல் அதன்கண் அவ்வளவு சிறப்பின்மையா
னும் பிறவாற்றாலும் விடுத்து மேற்சொல்வாம்.

10. இத்தகைய சங்கவிராயர் தம்மிறதிக்
கலத்துச் சைவ சந்திராச்சுப்பூண்டு சின்னாள்
திரித்தனர். இவர் கி. பி. 1779-ம் ஆண்டு தம
க்கு 67-வது வயதிலே தீர்க்காழித் தலத்திலே
சிவலோகப்பிராப்தியாயினர். இவர்க்கு முன்று
புத்திரர்களிருந்தனராம். இவர் சாமாசிய ஜனர்க
ளான் மிகுதியுங் கொண்டாடற் படுகின்றார்.

வி. கோ. துரியநாராயணசாஸ்திரி, பி. ஏ.

ஹிந்துக்களின் கூடியகதி.

6-வது புத்திஷ்யம்.

ஹிந்துக்களாகிய ஏம் புத்திஷ்யம் அடைத்
திருக்கிறோ மென்பதில் சமுசயமிலில்ல. ஞா
னம் என்னும் பவதத்தின் கொடுமுடியில்
ஒருகாலத்தில் வீழ்ந்திருந்த ஏம். இப்போது அ
தின் அடியில் கன்கெட்ட குருடப்போல் தட
வீத் தத்தளிக்கின்றோம். ஏம் சகலவித மேம்

பாடலடத்த புத்தியபிவிருத்தி பெற்றிருந்த
காலத்தில் கேவலம் மிருகப் பிராயமாயிருந்த
ஜனங்கள் இப்போது ஏம்மிலும் எத்தனையோ
மடங்கு அபிவிருத்தி யடைந்து மேலான ஸ்தி
திக்கு வந்திருக்கிறார்கள். கூடியகதியிலுள்ள
கம்முடைய தற்கால புத்தி சக்தியைக் கண்டு
இதோபற்றான் ஏம் எப்போது மிருத்தோமெ
ன்றும், மேக்கு அதிகபுத்தியுள்ளதாய் ஒருகால
த்தில் வந்தியுள்ளது பிரதாரமாயுள்ளதென்
றும் அன்னியதேசத்தவர்களிற் சிலர் கண்டித்
தெழுதியிருக்கிறார்கள். இவ்வகைக் கண்டனை
க்கு வரம்பில்லை யென்றாலும் கம்முடைய கூடிய
கதியை. காட்டும்மட்டில் ஏம்அதை ஆசேஷப்பி
பதற்கு இடங்காணோம்.

ஏம் புத்திஷ்யம் மடைவதற்குக் காரணம்
அதேகம். கமது பெரியோர்கள் எழுதிவைத்த
சாஸ்திரச் சித்தாந்தங்களை ஆசேஷிக்கக்கூடா
தென்றும் அவைகளை பிராசேஷமான சித்தாந்
தங்களாய்க் கைப்பற்ற வேண்டுமென்றும் கமக்
குள் ஒரு அபிப்பிராயம் ஜனித்திருக்கிறது.
அந்த அபிப்பிராயத்தால் சித்தா சக்தி குறை
ந்து புத்தி கூடியப்படுவதற்கும் காரணம் உண்
டாயிற்று. வேதம், வேதாசமம், ஸ்மிருதி, புரா
ணம், இதிஹாஸம் என்ற இவைகள் கமக்கு
பிரமாணமாயுள்ள தான். இவைகளில் கூறி
யிருக்கும் சாஸ்திர சித்தாந்தங்களைத் தர்க்க
கித்துப் பரிசோதிப்பதால் அவைகளின் பதாந்
த்த ஸந்திமாறிவிடுமா? விடாது. தங்கத்தை
எத்தனைவிதம் புடம்போட்டாலும் அதின் நிற
மாவது, குணமாவதுமாறுமா? மாறாது; அது
போல, மேற்கண்ட பிரமாண கிரந்தங்களிலட்
ங்கி யிருக்கும் சித்தாந்தங்களை எவ்வகைப் பரி
சோதனை செய்தாலும் அவைகள் உண்மையா
யிருக்கும் பஷத்தில் அவைகட்கு ஒரு அபாய
மும் உண்டாகாது. வியாகரணம், தர்க்கம்,
கணிதம், சோதிடம், வைத்தியம், பல வகை
கலைகள் இவைகளிலடங்கிய சித்தாந்தங்களும்
இவ்வாதே பரிசோதனைக்குட்படுவதில் யாதொ
ரு ஷ்டமும் சம்பவியாது. புலமான பரிசோ
தனைக்கு மேற்கும் சாஸ்திரங்கள் சாஸ்திரங்க
ளாது. இவ்வகை சாஸ்திரங்கள் கிஷிப்படா
வாம்; விருத்தியடையாவாம். இதுவரை யெ

முதியிருக்கும் கிரத்தங்களில் காணப்படுவது, முடிபான கோட்பாடென்று வந்திருப்பதால், மேற்சொந்தைக்கு இடமில்லாமல் புத்திமழங்கி க்ஷயமடைத்தது. ஒட்டமில்லாத ஜலம் பாசி பற்றி கறுவதுபோல கிந்தையற்ற சந்ததிகளும் புத்திக்ஷயமடைந்து காரியப்போக வேண்டும், ஏறியகாலமாய் காம் கிந்தையற்று கம்முடைய புத்திக்கும் போக்கில்லாமல் தேங்கிவின்று விட்டபடியால் கமக்கு புத்திக்ஷயம் உண்டாயிற்று, பிரபஞ்சத்தில் சலனமில்லாத நிலை அசாத்தியம், ஒன்று மேற்கதி யடையவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அதோகதி யடைய வேண்டும், இரண்டிற்கும் மத்தியில் ஒர்வித நிலையும் சாச்வத மன்று. காம் மேனோக்கிய சலன மில்லாமல் உள்ளதைக்கொண்டு பரிமாறித்த நிலைபெறலாமென்று சோம்பி யிருந்தபடியால் கம்மை க்ஷயகதி பிடித்துக்கொண்டது,

கமது தேசத்தில் வெருகாலமாய் புல்தகம் அச்சடிக்கும் தந்திரம் தெரியாமல் இருந்தது. ஆகையால் வாய்மூலம் சாஸ்திரங்கள் கிரகிக்கவும் கைகொண்டு எழுதி வைக்கவும் கீர்ப்பந்த முண்டாயிற்று. பெரிய சாஸ்திரங்கள் கைகொண்டெழுதி வியாபகம் பெறுவது வெருகடும், ஏடுகளில் எழுதவேண்டிய கிரமத்தை உத்தேசித்து அகேர் எழுதிப் படிக்க சோம்புவார்கள், இவ்வகை கிரமத்தை உத்தேசித்து நூதனமாய் கிரந்த மெழுதப்பட்டவர்களும் விஸ்தாரமாய் எழுத முயலார்கள். முடிபான சித்தார்த்தங்களை மர்த்திரம் எழுதுவார்களே யன்றி அவைகளைப்பற்றிய சகல ஆகோப சமாதானங்களைச் சொல்வதற்கும் முடிபான சித்தார்த்தங்களின் ஆதாரங்களான காரணங்களை வரன் முறையாய் எடுத்துக்காட்டவும் இடமுண்டாகாது. அவைகளை வாசிப்பவர்கட்கு பத்திவழிகாட்டி யாவதே யன்றி புத்திரியால் தெளிவுண்டாகி அவைகளைக் கைப்பற்றும் சுபாவபிரமாணம் உண்டாகாது. கமது தேசத்தில் சூத்திரங்கள் உண்டா யிருப்பது போல் எந்த இராச்சியத்திலும் உண்டாயிருப்பதில்லை. எவ்வளவு கடினமான கணிதக்கிரியைகளும் 'கீர்னஸ்யேய' முதலிய கணிதவாக்கியங்களில் அடக்கிவிட்டார்கள். சேஷத்திர

விவகாரம் அங்க கணிதம் பிஜகணிதம் திரிகோண மிதி முதலிய கணித சாஸ்திரங்களிற்கொஞ்சக்கூட ஞானமில்லாமல் கோளங்களின் சுபாவம் சுற்றுத்தெரியாமல் விருத்தாலும் வினாடி விடாமல் கணிதக் வேண்டிய வாக்கிய முறைகளை கம்முடைய முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தி விட்டபடியால் சேஷத்திர விவகார முதலிய கணித சாஸ்திரங்களின் மேல் எட்டியின்றி அவைகள் மலினதிகைக்கு வந்து விட்டன. அவ்வகை சாஸ்திரங்களை மூலகாரணத்தோடு சுற்றறியாத காம் அவைகளை எவ்வாறு ஞாபகத்தில் வசிக்கவும் விருத்திப் படுத்தவும் கூடும்? பாண்டராச்சாரியார் ரூரியசித்தார்த்தமும் கோணாத்தியாயமும் லீலாவதியும் எழுதி வைக்காவிட்டால் கமக்குள் சேஷத்திரவிவகாரம், அங்க கணிதம், பிஜகணிதம், திரிகோணமிதி முதலிய சாஸ்திரங்கள் இருந்தனவோ என்று சந்தேகிக்கக்கூட இடம்வந்திருக்கும். வாக்கிய கணிதத்தின்மேல் மாத்திரம் காட்டம்கின்று விட்டபடியால் அல்லவா வராஹ மித்யிர எழுதிவைத்துப் பஞ்ச சித்தார்த்திகம் இப்பொழுது கஷ்டமாய்ப் போய்விட்டது? வராஹ மித்யிர, பாண்டராச்சாரியார் இவர்கள் எந்த மட்டில் கமது கணித சாஸ்திரங்களை விட்டிருக்கிறார்களோ அந்த மட்டில் தான் இப்பொழுது இருக்கின்றன. அவைகளின் ஸ்வரூபஞானம் கம்க்கில்லாதபடியால், அம்மட்டிற்குத் தாழ்த்தே க்ஷயப்பட்டிருக்கிறோமென்று சொல்லவேண்டும்.

காரண காரிய சம்பந்தம் என்றாய் வெளியிடாத சாஸ்திரங்கள் நிலைநிற்காவாம். இதை யுத்தேசித்துத் தான் எதார்த்தம் கண்டு பிடிக்கும் வழிகள் முக்கியமேயன்றி அவ்வழிகள் மூலம் கண்டு பிடித்த எதார்த்தங்கள் முக்கிய மில்லையென்று சில ஐரோப்பிய வேதார்த்திக கூறியிருக்கின்றார்கள். 'கீர்னஸ்யேய' முதலிய கணிதவாக்கியங்கள் கமது முன்னோர்களின்பெருமையைக் காண்பிக்கக் கூடியனவாயிருந்தாலும் அவைகளின் மூலம் கமக்குள் கணிதசாஸ்திரம் மலீனமடைந்து அவைகளின் வழியூர்த்தியாய் மறந்துபோகும்படி கேட்டிருப்பதால் அக்காரிய கிமத்தம் கமது முன்னோர்களைக் குற்றப்படுத்திப் பேசக்கூட மனம் வருகிறது.

சாஸ்திரங்களின் ஸ்வரூபமானும் அவைகளிலடங்கிய விஷயங்களின் காரணகாரிய சம்பந்தமும் ரகசிய வழிகளும் அறிந்த சிலர் அவைகளைப் பிறர்க்குச் சொல்லிக்கொடுத்தால் தமக்கும் தாம் அறிந்திருக்கும் சாஸ்திரங்களும் மகத்துவம் குறைந்துவிடுமென்று அவிவேகமாய் நினைத்து யாவர்க்கும் சொல்லிக்கொடுக்காமல் தம்மோடு தாம் கிரஹித்த சாஸ்திர ரகசியங்களும் மாண்டுபோகும்படி செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பாரம்பரியமாய் வந்த ரஹசியங்களெல்லாம் பிறர்க்குச் சொல்லிக்கொடுக்க மனமின்றியும் கிரஹிக்கத்தக்க பாத்திரம் இன்றியும் மனநினைவுக்கு வந்து விட்டன. முன்னோர்கள் ஆராய்ச்சி செய்துவந்த பான்மையாக நாம் இப்போது ஆராய்ச்சி செய்கிறதும்பின், அல்லாமலும் முற்காலங்களில் செய்திருந்த ஆராய்ச்சிகளின்பலனைக்கிரகித்த மேல் ஆராய்ச்சி செய்வது எனினே யல்லாமல் அவைகளை உபேக்ஷித்து எல்லாவற்றையும் ஒரு சந்ததியில் கண்டு பிடிப்பது அசாத்தியம். நமக்கு ஆதாரமாய் உண்டாயிருந்த பூர்வசாஸ்திரங்களையங்களும் அவைகளைக்கிரகிக்க வேண்டிய சாமர்த்தியமும் ஷுமையும், அவைகளை விருத்தியாக்கவேண்டிய மேனோக்கமும் சிரமமும், அவைகளின் மூலம் கண்டுபிடித்த தானசங்கதிகளை எழுதிவைத்து அவைகளைப்பிறர்க்குப் போதிப்பிக்கவேண்டிய உதவாகமும் மனமும் இல்லாமல் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய வாசனையும் இழந்த கேவலம் பசுக்கள் போல் காலத்தன்றும்படியான வாசனை நமக்கு வந்தபடியால் நமக்கு புத்திஷ்யம் உண்டாக காரணம் பவித்தது.

அச்சில்லாமல் புத்தகம் பெருகுவது கடினம் என்று முன்னேயே சொன்னோம். புத்தகம் எழுதும் சிரமத்தை உத்தேசித்து இரவலாக புத்தகம் வாங்கிக்கொண்டு போனவர்கட்கு அதைத் திரும்பிக்கொடுக்க மனமில்லாமல் பல்வகைச் சாக்குப்போக்குச் சொல்லித்தக்க வைக்கவேண்டிய அசத்தியபுத்தி அந்நிலைப்பட்டது. இதை உத்தேசித்துத் தான் நிதிஸ்ஸோகங்களில் பின்வரும் ஸ்லோகம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

புத்தகம் விரிதாவீத்தம் பரஹந்தம் நதம் கதம்
அதவா ஹந்தஸ்பதஞ்சஜீனம் ஸ்டுடஞ்ச கண்டஸி

அதாவது புத்தகமும் ஸ்திரீயும் திரவியமும் பிறர்கையில் அகப்பட்டால் போனது தான் என்றும் ஒருவேளை திரும்பிக் கிடைத்தாலும் அது ஜீரணமாயும் ஷ்ட்டமாயும் மேல் உபயோகத்திற்கு உதவாதபடிக்கும் திரும்பிவருமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை உத்தேசித்து அநேக தங்கள் கைவசமுள்ள புத்தகங்களைப் பிறர்க்கு கொடுக்க மனமில்லாமல் தாங்களும் உபயோகிக்காமல் எப்போவாவது தங்கள் குடும்பத்தில் அவைகளை உபயோகிக்கக்கூடிய புத்திமான் ஜனிக்கமாட்டானு என்ற அபிமானத்தின் மேல் மாத்திரம் ஏடுகளை அசைகளினும் மாணிகளினும் கட்டியிட்டு ஏடுகள் ஒன்றோடொன்று பற்றிப் பிடித்து எழுத்துகள் திரிபித்துப் போகும்படிக்கும் அவ்வாறு புத்தகங்கள் ஷ்ட்டப்பட்டுப் போகும்படிக்கும் செய்திருக்கிறார்கள். மழை காலங்களில் சாஸ்திர எட்டுகளின் மகத்துவம் தெரியாத சிலஸ்திரீகள், தற்கால ஆவஸியகத்தை மாத்திரம் பாராட்டி ஏடுகளைத் திழுட்டுவதற்கு உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அநேகசாஸ்திரங்களைச்சித்தின்று விட்டன. சாஸ்திராப்பியாசமும் ஆராய்ச்சியும் வாசனையும் அபிமானமும் இல்லாவிட்டால் புத்திஷ்யப் படுமென்பதற்குச் சந்தேக முண்டா?

சுபாவோக்தி அலங்காரமாய் கம்முடைய கவிசு கிரந்தங்கள் எழுதிவந்த காலங்களில் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி குறையவில்லை. அதிசயோக்தி அலங்காரம் பெரிதாக எண்ணி கவிசு எழுத்தித் தொடங்கினது முதல் வாஸ்தவ நிலையிலுள்ள விஷயங்களில் கவனமற்று கேவலம் அதிசயமாய்ச் சொல்ல வேண்டுமென்ற ஆக்கிரகத்தின்மேல் கற்பனா சத்திய வெகுதூரம் விட்டுவிட்டு எவ்வளவு வாஸ்தவக் குறைவும் பிழைகோக்கும் இருந்தாலும் அதில் நின்றுப் பின் வாங்காமல் மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலிற்கும் முடிச்சிட்ட வண்ணம் கேவலம் சப்த சம்பந்தத்தால் முடிச்சிட்டி வந்தபடியால் ஆராய்ச்சி குறைத்து அபத்தங்களெல்லாம் சபத்தங்களாக நினைக்கும் அவிவேகமும் அதின் மூலம் புத்திஷ்யமும் உண்டாகி விட்டது. அதிசயோக்தி அலங்காரங்களாலும்

சிங்கரா ஸ்லோகங்களாலும் மனம் கவரப்பட்ட சந்திகள் கூர்சோக்கும் சூழும் கிராஸிய மும் தெளிவான சிந்தையும் திக்ஷணமான புத்தியும் அருமையான க்ஷமையும் வரும்படி யில்லாத உணர்ப்பும் வேண்டிய பிரகிருதி சாஸ்திரமுதலிய சாஸ்திரங்களில் கவனமற்று சுபுத்தி நீங்கி தப்பிபுத்தி பிடிப்பட்டு அதிர்மூலம் சகல புத்தியும் க்ஷயிக்கும்படி காரண முண்டாயிற்று. வாக்குப் பிரமாணமே பிரமாணமாகக் கைக்கொண்ட நாம் வெளியிற் றேடியுலகத்து கண்டகொண்டு பார்த்தும் காதுகொண்டு கேட்டு மற் ற இந்திரியங்கள் கொண்டு அறியவும் கூடிய விஷயங்களுக்கும் அவைகள் மூலம் ஏற்படக்கூடிய ஊகங்களையும் விட்டுவிட்டு சப்த ரூபமாகிக் கெடக்கூடிய வியாகரணம், தர்க்கம், வேதாந்தம், மீமாம்சம் முதலிய சாஸ்திரங்களை மாத்திரம் புல்தகங்களில் சொல்லி யிருக்கும் மாதிரியில் குருட்டுக்கோழி தவிர விழுங்கும் பாண்மை யாகவும், சிறுபிள்ளைகள் சிலு சிலுப்பை குஞ்சுக்கும் பாண்மையாகவும் படித்தும் வழங்கியும் வந்தபடியால், படித்தவைகள், தழுவத்தியால் ஜீரணப்படுத்தி தன்னோடு வய மடையாமல் ஒரு மூலையில் குப்பை குவித்திருக்கும் தன்மையாய் ஒருங்கு சேர்ந்திருந்த தன் பி புத்தி விராலத்திற்கோ அபிவிருத்திக்கு கோ இடமில்லாமல் க்ஷயகதி உண்டாயிற்று.

ஆரியர்களாகிய நாம் இத்துதேசத்தில் ப்ர விப் பெருகிவந்த காலங்களில் கம்முடைய மத சிரோஷ்டத்தையும் சாஸ்திர சிரோஷ்டத்தையும் இவ்ரட்டு வாசிகளாகிய பூர்வகுடிக்கு போதிப்பிக்கும் பொருட்டும் அங்கியமத கண்டணியின் பொருட்டும் சிந்தா சந்தியும் ஆராய்ச்சியும் விருத்தியாகி வந்தது. பிற்பாடு கம்முடைய மத சிந்தாந்தங்களும், சாஸ்திர சிந்தாந்தங்களும் பெரிதென்றும் பிரமாணமென்றும் பொது சம்மதமும் மதிப்பும் வந்தபிற்பாடு சிந்தா சந்தியும் ஆராய்ச்சியும் குன்றி உள்ளதே போதுமென அடக்கம்வந்த அப்பியாசக் குறைபால் புத்திக்கு பலக்குறைவும் க்ஷயகதியும் ஏற்பட்டன. இடைக்காலங்களில் கம்முடைய சுதந்தரம் இருக்கும்போது நூதனமதங்கள் உண்டானதால் அவைகளைக் கண்டிக்க வேண்டிய பிரயத்தனத்தோடு கொஞ்சம் புத்தி அபிவிரு

த்தியுண்டாயிற்று. பௌத்தமத மில்லாதிட டால் ப்ரீமத் சங்கராச்சாரியாருடைய அவதாரம் வெளிக்கு வந்திருக்கமாட்டாது. பிற்பாடு மகமதியருடைய படையெடுப்புத் தொடங்கின பின்பு கம்முடைய ஜனங்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டதினச சேரிட்டது. யுத்தியினால் வெல்லும் வழிவிட்டு சந்தியினால் வெல்லும் வழியை மகமதியர் அனுசரித்த வந்ததாலும், மேலு திரவியங்களை யெல்லாம் கொள்ளையிட்டு லுத்த தாலும் பக்குவம் செய்து வைத்திருந்த ஆகாரமுதல் மேக்கு சித்திக்குமென்ற கம்பிக்கை யில்லாததினாலும் காலகேசுப சங்கடமும் புத்திக்குக் கவலையும் உண்டாயிற்று. அக்காலங்களில் தபோசக்தியாலும் ஸ்கவர கடாஷுத்தராலும் ஆங்காங்கு அற்புதங்கள் காண்பித்த கம்முடைய முன்னோர்கள் கம்முடைய மதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டார்கள். அக்காலங்களில் சாஸ்திர அபிவிருத்திக் கிடமில்லாமல் ஸ்வயராஜை மாத்திரம் எடப்பட்டு தத்தளித்துவந்தார்கள். இதனாலும் புத்திக்ஷய மடைந்தது. தற்காலத்தில் மகமதியருடைய அக்கிரமத்திற் கிடமில்லாமல் கிருஷ்ணவமத துணைத்தார ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு யுத்திவாதமும் அதுபோகமும் சந்திய அபிமானமும் பிரமானம். வெகுஆராய்ச்சியுள்ளவர்கள். இவர்களுடைய யுத்திவாதங்களாலும், ஆராய்ச்சிகளாலும் மேலு மதங்களின் எதார்த்த ஸ்திதி அறியவேண்டு மென்ற ஆக்கிரஹத்தினாலும், இவர்கள் ஏற்படுத்தி யிருக்கும் கல்விச்சாலைகளாலும் சிந்தாசக்தியும் ஆராய்ச்சியும் நூதன, மாய நுண்பெடப்பட்டு கம்மைக்ஷேமப்படுத்தி வருகிறது. இக்காலங்களில் பிரம்மஸ்திரி வெங்கிடகிரி சாஸ்திரி போன்ற ஹிந்து சாஸ்திரிகளும் சிந்தைசேயுது வெளியிற் புறப்பட்டு பிரசங்கம் தொடங்குகிறார்கள். கிறிஸ்தவமதமில்லா விட்டால் மஹியாளத்தில் ஆரிய சிந்தாந்த சந்திரிகை யென்ற மாதார்த்தப் பத்திரிகையும் சிதம்பரத்தில் பிரம்மவித்தியா என்ற கீர்வாண பத்திரிகையும் சென்னையின் ஹிந்துமத டிராக்டிங் சபையும் உண்டாயிருக்கா.

அங்கிய ஜாதிக்காரருடைய சந்திப்புண்டாவதால் சகலவிதமான க்ஷயங்களும் உண்டாகும்.

இதைப்பற்றி டார்வின் என்ற இங்கிலீஷ் சான் திரி எழுதியிருப்பதை கான் எழுதியிருக்கும் ஆராயணப்பைத்தியத்தைப் பற்றிய புத்தகத் தில் தர்ஜிமாசெய்து எழுதியிருக்கும். பாக்தை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது உசிதமென்று நினைக்கிறேன்.

“வெருகாட் பிரித்து பிரத்யேகப் பட்டிருப்பதும் இயற்கையில் பிரத்தியேகப்பட்டிருப்பது மாவ் இரண்டு மானுடராகிகள் முதல்தடவை சந்திக்கும்போது வியாதி உண்டாகிறது. இதற்குக் காரணம் வெளியாகாமல் ரகசியமா யிருக்கிறது. வானகவர் தீயிபில் (தீயில்) மனுஷராகிகள் காசமாய்ப் போவதைப் பற்றி வெருகுஷ்மமாய் கவனித்த ஸ்போட் டென்பவர் அப்படி காசம் கேறிவதற்குக் காரணமாய்ச் சொல்வதென்ன வென்றால்: ஐரோப்பியர்கள் வந்ததின் மேல் சுதேசிகட்குள் வழக்க பேதங்கள் ஏற்பட்டு அதனால் சினிகன் வெருவாய் ஜனிக்கிறதென்பது தான். பார்வைக்கு எவ்வளவோ அற்பமாய்க்காணப்படுகிற பின் சங்கதியின்மேலும் அவர் வலிவைத்துப் பேசுகிறார். அதாவது ஐரோப்பியர்களுடைய வழக்கங்களைக் கண்டவுடன் அவைகள் சுதேசிகட்குப் புதிதாய் இருந்தல் நிமித்தம் மனசு குழம்பி மக்குப்பிடித்துப் பெசுகிறார்கள். முயற்சிக்கு வேண்டிய உதலாகக்களெல்லாம் இழந்து புதிதாகத்தான்மேதல் இல்லாமல் தீர்க்கிறார்கள்..... அதேக நிருஷ்டார்த்தங்களில் மனுஷவர்க்கம் காசமடைவதற்கு வெருபுலமான காரணம் அந்நிய ஜாதிக்காரர் மூலம் ஏற்படும் புதுன்திதிகள் தன்மாத்தினரையில் கெடுதல் இல்லாவிட்டாலும் அவைகள் நிமித்தம் பழையவழக்கம் மாறுகிறது. அம்மாறுபாட்டால் வருவது முக்கியமாய் குழந்தைகட்குள்வரும் அசௌக்கியமும் உத்தபத்தி சக்திக்குறைவுத்தான்.”

மேற்கண்ட ஐரோப்பிய சித்தாந்தத்தால் வெள்ளைக்காரர் வழக்கம் தன்கபாவத்தில் எவ்வளவு கண்ணுயிருந்தாலும் அவ் வழக்கத்துக்காக இதுக்கள் தங்கள் பூர்வ வழக்கத்தைக் கைவிடும்போது அவர்கட்குப் பிணியும் மர்த் புத்தியும் முயற்சிக்குறைவும் திகைப்பும், உற்பத்தி சக்தி குறைந்து மலட்டு கபாவம் கூடு

தலும் உண்டாகுமென்று வெளியாகிறது. இதற்கு அறுகலமாகவே கமக்குள் வரவர குழந்தைகள் வியாதிப்பட்டு துர்ப்பலமாகி அகால மிகுத்யவுக்கு இரையாகிறார்கள். பிறிவினையாலும் இயற்கையாலும் பிரத்யேகப் பட்டிருக்கும் மதுஷராகிகளின் சக்திப்புண்டாகும்போது அவர்கள் விடும் சுவாசமே ஒருவாது ஒருவாக் குவிஷமாய்த்திருமென்று வேறொரு வெள்ளைக்கார சாஸ்திரியெழுதி யிருக்கிறார். இக்காரணத்தாலும் கமக்குள் சுஷயகதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற 200 வருஷமாக சம்பந்தம் ஏற்பட்டபடியால் இனிமேல் அபிவிருத்திக்கு வருவதற்குத் தடையில்லை.

பாலிய விவாகத்தாலும், ஆகாரக் குறைவாலும், வறுமையாலும், வேகடைசபாவத்தாலும், குணபேதத்தாலும், கலப்பு சம்மந்தத்தாலும், அதிசையோகத்தாலும் கன், சராயம், அபின் கஞ்சா முதலிய லாஹிரி பதார்த்தங்களாலும் மத சம்மந்தமான சுத்த பத்திவிட்டு முடபத்தியாலும், நீக்கை கபாவத்தாலும் அலட்சிய சித்த விருத்தியாலும் குருட்டுப் பிடிவாதத்தாலும் புத்திசூயம் உண்டாகிறது. பாலிய விவாகத்தால் அதி சீக்கிரம் விரியவிரயமாய் புத்திக்கிருப்பிடமாகிய மூளை வளர்ச்சியின்றி வரண்டு பெரிய சாஸ்திரங்கள் படிக்கவும் சிந்தை செய்யவும் சக்தியில்லாமல், சம்சார துக்கத்தால் ஆராய்ச்சியில் பற்றற்று சுஷயகதி விரிதாரமாய் உண்டாகி வருகிறது. முற்காலத்தில் 30-வயசுக்கு மேல் விவாகம்செய்து வந்தபடியால் சாஸ்திரப்படிப்பிற்கும் அபிவிருத்திக்கும் சாவகாச மூண்டாயிற்று. ஆகாரக் குறைவாய் தேகத்தில் ஊர்ஜிதம் குறையும் போது நீர்வளம் நிலவாமை இல்லாவித்துப்போல் வரண்டு போய் வளர்கிறதில்லை. அவ்வளர்ச்சிக் குறைவு சக்திதோறும் நீடிக்கும்போது சுஷயகதி அதிகப்படும். லிஷ்டுக்கட்கு ஆகாரபுஷ்ப யிலிஷ்யென்பதற்கு ரூபகாரமும் வேண்டுமோ? வறுமையில் சதாதுக்கத்தில் அசப்பட்டு செக்கிலகப்பட்ட எண்ணெய் போல் கசக்கும்போது புத்தி அபிவிருத்திக்கு இடமேது? வேகடை கபாவம் பிடிபடுவது ஆலோசனைக் குறைவாற்றினால் ஆலோசனை குறையும்போது புத்திக்கும் சுஷய

முண்டாகும். குணபேதமும் விசாரக் குறைவால் ஏற்படுவதுதான். கலப்புசம்பந்தத்தால் புத்திகூடியம் உண்டாகிறதைப் பற்றி அதிகம் வியாக்கியானிக்க வேண்டிய ஆவஸ்யகமில்லை. வறுமையால் புத்தி அபிவிருத்திக்குத் தடை ஏரிட்டாலும், ஆகாரத்திற்குக் கவலை யில்லை யென்று வருமபோது புத்தி கூடியப்படக்கூடும். இம்மலையாளத்தினுள்ள-கம்பூரிபிராமணர்களைப் பார்த்தால் இவ்வாபிப்பிராயம் கன்றாய் விளங்கும். இவர்கட்கு எக்காலத்திலும் ஆகாரத்தைப்பற்றிய கவலை யில்லாதபடியால் 16-வயசானவுடன் புகைபினை முறக்கி குத்திர ஸ்திரீகளுடைய சம்பந்தத்தில் ஜோனாயெல்லாம் இழந்து சாஸ்திரத்தில்சுற்றும்பாட்டமின்றி காரியங்களில் ஞான சூரியராய்த் திர்த்திருக்கிறார்கள். கலப்பு சம்பந்தத்தால் தாழ்த்த ஜாதிக் கு புத்திசக்தி அதிகரிக்கலாம். ஆனால் மேல்ஜாதிகாரர்க்கு கூடியமுண்டாகும். சேர சம்பந்தத்தால் மல சமயங்களில் புத்திகூடிய சந்திப்புண்டாகலாம். இதற்குக் காரணம் உளம்பூரித்து மனங்கலந்து உச்சாகத்தோடு உண்டாகு சம்பந்தத்தான். கலப்புசம்பந்தத்தால் உண்டாகும் சந்திகள் பெரும்பாலும் புத்திகூடியமடைத்தேயிருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்க்கும் ஆபிரிக்காதேசத்தில் காப்பிரிகட்கும், ஹிந்துதேசத்தில் ஹிந்துக்கட்கும், அமேரிக்காவில் 'ரேட். இந்தியர்க்கும் ஜெனிக்கப்பட்ட கலப்புசந்தியாகிய சட்டைக்கார்பெரும்பாலும் கூடியப்பட்டவர்களையன்றி முன்னுக்கு வந்திருப்பதில்லை யென்ற ஹெர்பெர்ட் ஸ்பென்ஸர் என்பவர் அபிபிராயப்பட்டிருக்கிறார்.

குதினாக்கும் கழுதைக்கும் பிறந்த கோவேறுகழுதையும் அபிவிருத்தியடைகிறதில்லை. அதிசையோகத்தால் புத்திகூடிய முண்டாவது பெரும்பாலும் அச்சையோகத்தாலுண்டாகும் சந்ததிகட்குத்தான். அதிசையோகம் செய்யவர்கள் சற்று நீடித்த பிரமசரியத்தால் இழந்த புத்தி சக்தியையும் ஞாபக சக்தியையும் திரும்ப அடையலாம். ஆனால் அதிர்ச்சையால் விடவுகொண்ட கவர்மீது எவ்வளவு சுண்ணாம்பு பூசினாலும் பூர்ணமாய் ஒட்டுப்படாமல் பலக்குறைவாக யிருக்கும் பாண்மையாய் அதிகசை

யோகத்தால் தளர்ச்சிகொண்ட புத்தியும் பூர்ணமாய் சௌக்கியத்திற்கு வருகிறதில்லை. சாராயம், கஞ்சா அபிவிருத்தியை லாகிரிபதார்த்தங்களால் சீர்பலகூடியம் புத்திகூடியம், ஆயுள்கூடியம் வருகிறதென்று இங்கிலீஷ் பார்லிமென்டு சபையாரோ ஒப்புக்கொள்ள முருக்கிறார்கள். லாகிரிபதார்த்தங்களால் வரும் தீங்கை உத்தேசித்துத் தான் அதை மகாபாதகங்களில் ஒன்றாய் வருத்து மது முன்னோர்கள் விலக்கிறார்கள். தற்கால கலால் ஏற்பட்டால் கட்டுப்பு அதிகரிக்கிறது. இவ்வகை தோஷத்திற்கு அங்ஙனமே கவர்ன்மென்டார் தான் உத்தரவாதி. மூடபத்தியால் பொய் மெய் பகுத்தறியும் சக்தி குறைந்து புத்திகூடிய முண்டாகிறது. கம்முடைய முன்னோர்க்குள்ளவது அச்சியஜாதிகாரர்க்குள்ளவது என்ன இருக்கப் போகிறதென்று உபேகித்திருப்பதாலும் புத்திகூடிய முண்டாகக்கூடும்.

ஸ்திரீகட்குக் கல்விப்பயிற்சி யில்லாமையாலும் கமக்கு புத்திகூடியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கேஷத்தி வளமில்லாவிட்டால் என்னபலனுண்டாகும்?

அவிவேகமான கவியாணங்களாலும் புத்திகூடியமுண்டாகிறது. கேவலம் முட்டாள்கள், சித்த பிரஷையுள்ளவர்கள் மக்குப் பிழத்தவர்கள், தெனியில்லாதவர்கள், இவர்கட்கும் விவாகம் செய்து விடுகிறார்கள். இவர்களின் சந்ததிகட்கு என்னபுத்தி யுண்டாகும்.

பெண்களை அவர்கட்கு சம்மதமில்லாத வான்கட்குக் கொண்டு தள்ளும்போதும், அடுத்தபத்துக்கட்குள்ளே தொடர்ந்த சம்மத முண்டாகும்போதும் புத்திகூடியமுண்டாகிறது. விருத்தானுடைய சம்பந்தமும் புத்திகூயத்திற்குக் காரணத்தான். ஆபரணப் பைத்தியத்தாலும் புத்திகூடியம் உண்டாகிறது. 'மிச்சம்' பிழக்கப்பட்ட முதலெல்லாம் ஆபரணத்தில் ஆடும் கிவிட்டால் புல்தகத்திற்குப்பணம் ஏது, வாகிப்பதேது?

இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் இங்கிலீஷ்க் கல்விப்பயிற்சியாலும் கூடியகதிக்குவேண்டியபுலம் இருக்கிறது. கடையாக உள்ள வகுப்பு முதல் முடிபுவரை பரிகை ஏற்படுத்தி யிருப்பதால்

கேவலம் பரீக்ஷையில் தெய்வீகவேண்டிய பி ருபை மேலிட்டு இராப்பகலாய் மனனப் படுத்துவ தில் ஊர்ஜிதமிகுந்த மனனப்படுத்தும் சங்கதி களை உண்ராய் மிகக்கிடமில்லாமல் சப்தரு பமாய் எல்லாவற்றையும் கற்று பரீக்ஷைசெய்த கட்டடத்திற்குளே எல்லாவற்றையும் கக்கி பரீ க்ஷைகூழித்த ளுடன் நீரில் மூழ்கி லினைப்பொழி கிறார்கள். இதனாலும் புத்திசூய முண்டாகி றது. இதைப்பற்றி கழித்த விதவத் சபாபிர சங்கத்தில் ம-நா-புரீ பாஷியமய்யங்கராவர் கள் விஸ்தாரமாய் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது சரிவே.

எஸ். இராமசாமி அய்யர், பி.ஏ., பி. எல்.

மாதர்மஞ்சரி.

VI. மேரி ஸோமர்வில சித்திரம்.

2-ம் பாகம்.

1804-ம் வருஷத்தில் மேரி மின்டர் ஸாழ வேல் க்ரேயிக் என்னும் ஒருவரை மனம் புரித் துகொண்டாள். அவர் கலியாண்மான மூன்று வருஷங்களுக்கெல்லாம் இறந்துவிட்டார். புரு ஷர்களில் தாழ்த்த மனோசக்தி யுடையவர்கள் ஸ்திரிகளிடத்தில் படிப்பும் புத்திவல்லமையு மிருப்பதைக்காண்ப் பொறுக்காமல், அவர்கள் அப்படி புத்தி வல்லமையுடையவையென அரு வருப்புக்கொள்வது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட வர்களில் மேரியின் முதற்கணவர் ஒருவராக விரூத்ததாகத் தோற்றுகின்றது. அவர் பெண் களின் புத்தி வல்லபத்தைக் குறித்து மிகத் தாழ்வாய் எண்ணுபவராக விரூத்ததோடு, சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களில் ஞானமாவது, ஞானமடைய வேண்டுமென்றே விரும்புவது அவருக்கு இல்லை. புருஷனை விட மனைவி புத் தியிலும் வித்தையிலும் மேம்பட்டவளாக விரூ த்போதிலும், மேரி வித்தியா கர்வமுடையவ னாகவின்தி, பெண்களுக்குரிய அச்சம், காணம், மடும், பயிர்ப்பு என்னும் குணங்களைக் கைவி டாமல் அதிக அடக்கம்பாராட்டித் தன் புருஷ னுக்கு கிடையவளாக நடந்துகொண்டு வந்தாள். 1807-ம் வருஷத்தில் அவள் கணவனிரூத்தபொ ருது அவளுக்கு வயது 27. இங்ளேயிஷ்கள்

பிறந்திருந்தன. வேறு ஆதரவின்றி இனவயதில் வைதவ்யமுடையவே, மேரி தன் குழந்தைகளு டன் அவன் தகப்பன் வீடு வந்தடைந்து, அவ ருடைய போஷணையின் கீழ் வசித்துவந்தாள். அங்கு வசித்து வருகையில் அவள் அதிக உறுதி ஊக்கத்தோடு கணிதசாஸ்திரம் பயின்று வந் தாள். எழும்பரோ கல்விச் சங்கத்தில் கணித சாஸ்திர பண்டிதராகிய வாலேஸ் என்பவரிடம் பாடம் கற்றுக்கொண்டு பயனடைந்து அக்கா லத்தில் கணிதசாஸ்திரப்பயிற்சி அபிவிருத்திக்குக் காரணப்பட்டிருந்த ஒரு சங்கத்தார் கணித சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சியடைந்தவர்க்களித்த வெள் ளிப்பதற்கு மொன்று தனக்குப் பரிசாகக் கிடை ச்சும்படியானவிற்ப்பதி பெற்றாள்.

அவளுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்க ளெல்லாரும், மேரி இஷ்டமூலம் சபையில் கூடித் குலாவி புறவாழ்ச் சந்தோஷித் திருப்பதற் குப் பதிலாக, சாஸ்திரக் கியானத்தில் தேர் ச்சிபெற வேண்டி ஊக்க முடனுழைத்து வருவதைப்பற்றி முறைபிட்டு, அவள் அப் படி செய்து வருவது முட்டாள் தனமான குணக்கு எதிர்த்தையாக விரூக்கிறதென்று காலபக்கத்திலும் அவளை யிடித்துக்கூறிப் புத்தி சொல்லி வந்தார்கள். அவள் உறவினர்களில் கிட்டத்தட்ட எல்லாரும் அவள் படிப்பதும் புத்தி விர்த்திக்கு ஏதுவான முயற்சிகள் செய் வதுமே வேண்டியாக விரும்புவது யங்கேரிக்கா மல் புரார்செய்து வந்தாலும், 'ஸோமர்வில' என்னும் பேருடைய அவள் சிற்றப்பா, சிற்றன் னையும், அவர்கள் புத்திரன் 'உவில்லியம் ஸோ மர்வில' என்பவரும் அவளுடைய இதர உறவி னர்கள் அவள்படிப்பதற்கு விரோதமாய்க் கத் திய குருட்டுக்கத்தலிசேர்த்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் இவளுக்குள்ள படிப்பு விரும்பத்தில் அநாதாபமுள்ளவர்களாய் இவளை 'மிகப்புகுத் தோடும் பிரீதியோடும் நடத்தி வந்தார்கள். அவர்களுடைய வீட்டில் இவள் சிலகாலம் தங் ககேரிட்ட பொழுது எல்லாம் இவளுடைய மனதுக் கிணைத்ததாக விரூக்கக்கண்டு வெறுசத் தோஷத்தோ டிருந்த படிப்பை விர்த்திசெய்து வந்தாள். இப்புகுக் கொஞ்சகாலமிருந்தவரு கையில் இவளுக்கும் இவளுடைய சிற்றன்னை

பிள்ளை உயில்லியமுக்கும் பாஸ்பர சேசமுண்டாகி வளர்ந்தாவர், 1812-ம் வருஷத்தில் இருவரும் மணமுடிக்கப் பெற்றார்கள்.

இத்திரைண்டாவதுவிவாகமர்ஸ்பின் மேரி 50 வருஷகாலம் அவள்கணவனோடு இருந்து கழித்து வாழ்ந்தாள். இவளைக்கவியாணம் செய்து கொண்டபோது இப்பேர்ப்பட்ட மனைவிகிடைத்தாளேயென்று இவளுடைய கணவர் பாராட்டிய பெருமையும் சந்தோஷமும் இவர்கள்இவ்வாழ்க்கை கடத்திய 50-வருஷகாலத்திலும் குறையாமல் அப்படியே யிருந்தவந்தது. இவ்விவாகம் கடத்தது மேரிக்கும் வெகு சந்தோஷமாக முடிந்தது. அவள் பிறந்ததாள் முதல் அது வரையில் அவள் தன் மனப்போக்கிற்கும் தனது எண்ணங்கள். அவாக்களிக்கும் ஒவ்வாத மனோபாவமுள்ளவர்களோடேயிருந்துகாலத்தன்னிவாவே லாழியிருந்தது. அவளுடைய ஆயுட்காலத்தில் இப்பொழுது தான் முதல் முதல் அவள் தன்னிடத்து முற்றும் அனுதாபமுள்ளஒருவருடைய மித்திய சகவாசத்தையனுபவிக்கும் பாக்கியமுள்ளவளானாள். அவளால் உலகுக்குண்டான பாக்கியமெல்லாம் அனேகமாய் அவள் கணவரால் தான். ஏனெனில் அவர் அவளுடைய மனோசக்திகளைத் தூண்டிவிட்டு, அவளுக்கு இருந்த அபூர்வ வல்லமையை வெளிப்படுத்துவதற் கேதவான எவ்விஷயத்திலும் சந்தோஷமெடுத்தக் கொள்பவராயிருந்தார். அவர் அந்த அம்மனுக்கு அவ்வளவு ஒத்தாசையாக யிருந்து அவள் மனதை உல்லாசப்படுத்தி யிராவிட்டால், அவளிடத்திருந்து தோன்றிய அபூர்வசக்தியவ்வளவும் உலகிற்குப் பயன்படாது அவள் மனத்தாளளே அமுங்கிக்கிடத்திருக்கு மென்பதைக்குறித்துச் சந்தேகிக்க இடமில்லை. மேரியின் கணவராகிய மிஸ்டர் லோமர்வில் இராணுவ வைத்தியராக யிருந்தார். சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களில் அபியிர்த்தியுடைய மனதைச் செல்லவிட்டுழைப்பது அவர்மனதுக்கு முற்றும் ஹிதமாயிருந்தது. அவர் கற்றுத் தேர்ந்து கள்ளாகப்பயிர்ச்சி பெற்றபுத்திதுட்பழுடையவர். அவர்மனைவிக்கு உதவிபுரிவதே அவருக்குப் பெரும்பாக்கியமெனக் கருதியுழைத்து வந்தவர். மேரி லோமர்வில் சாஸ்திரக்கியானத்

தில் அதிகவிற்பத்தியடைந்து சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களைப்பற்றி ஜனங்களுக்கு எளிதில் விளங்கும்படியான புத்தகங்களெழுதி வந்த பொழுது, அவர் அவளுக்கு உபயோகமாயிருக்கும் புத்தகங்களைப் பெரியபுத்தக சாலைகளிற் சென்று தேடிப்பார்த்து எடுத்து வந்து கொடுப்பதும், அவள் எழுதிய விஷயங்களைத் திருப்பித் திருப்பி-நகல் செய்து கொடுப்பதுமாக அத்தம்மானுக்குச் செய்த உதவி கொஞ்சமல்ல. அவர்களுடைய புத்திரி சொல்லியபடி. “அவளுக்காக அவர் எவ்வளவு தொத்தரவுக்காளாக வேண்டியிருந்தாலும் அதை அவர் தொத்தரவாகப்பாராட்டுவதில்லை. அவர் உழைத்த உழைப்புக்கெல்லாம் பிரதியே காரணமாயிருந்தது.”

மேரி லோமர்வில் சாஸ்திர சம்பந்தமாய்எழுதிய கிரந்தங்களினால் உலகப்பிரசித்தியான பிரக்கியாதி பெற்று விளங்கிய பொழுது, முன்னால் அவன் படிப்பில் பிரியமுள்ளவனாய் அவன் மனோபிரசுத்தியிலே காலத்தைப்போக்கி வருவதைக்கண்டு பரிசுசித்த அவன் உறவினர்களெல்லாம் இப்பொழுது அவனைப் பிரமாதமாகத் துதிக்கத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய சந்தோஷத்தையும் கிழிப்பையும் மேரி மதிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்னபெறுமென்று அவளுக்கு கன்றாகத்தெரியும். ஆனால் அவளுடைய கணவர் அவளுக்குப் பேரும் புகழும் வந்ததைப்பற்றிப்பட்ட சந்தோஷத்தையும்பெருமையையும்கண்டு அவள் மனதுருகிப்போனாள். அதைப்பற்றி அவளே பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறாள்: “என்னுடைய முயற்சி பளித்த எனக்குப் பேரும் புகழும் வந்ததைப்பற்றி என் கணவர் உளம்புரித்துக் கொண்டாடினதைப்பார்க்க என்மனது உருகிவிட்டது. ஏனெனில் என்னுடைய ஜயகாலத்தைக்கண்டு அவர் சந்தோஷப்பட்டதைப்போல் பதிலுயிரத்திலொருவர் கடஅவ்வளவு உண்மையாகச் சந்தோஷப்பட்டிருக்க மாட்டார். இன்னொருவராயின் முதலில் சந்தோஷப்பட்டுப் பித்தி அருகைய யடையக்கூடும்; அவர் தயாளசபாவமுடையவரும், பொருமைப்பெற இழிகுன்ன மற்றவருமா யிருந்தபடியால், அவர்

ஆயுள்கால முழுமையும் காண்பதற்கு காரியம் களிலெல்லாம் மகாபிரிதியோடு அக்கரை யெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்.”

மேரி ஸோமர்விலுக்கு இப்படிப்பட்ட பேரும் புகழும் கிடைப்பதற்குக் காரணமாயிருந்த புஸ்தகங்களில் முதல்முதல் அவள் எழுதி வெளியிட்டது வான் சாஸ்திர சம்பந்தமானது. அதற்கு “வானதுகியம்” (அதாவது, வானத்தில் விரகங்கள் முதலியன அமைந்திருக்கும் சூழ்மையை விளக்கும்) என்று பெயரிட்டாள். இப்புஸ்தகம் அவள் எழுத கேரிட்ட விவாதத்தைக்கேட்க, இனிமையாக விருக்கும், இது வரையில் அவள் தன் மனோ விர்த்தியார்த்தம் படித்து வந்தாளே யன்றி அச்சிட்ட பிரசுரிக்கப் புஸ்தகங்கள் ஒன்றும் எழுதியதில்லை. 1827-ல் மார்ச்சுமீஸர் லார்ட் ப்ரூஹாம் அப்பொழுது பரிசுத்திபெற்றுப் பரோபகாரமான வேலை செய்துவந்த “உபயோகமான அறிவைப் பரவச்செய்யும் சபை”யின் பேரால் மின்ஸஸ் ஸோமர்விலுக்கு ஒரு கடிதமெழுதினார். அதில் அவள் நியூயர் ஜடத்தவ சாஸ்திரியார் எழுதிய மிக உயர்ந்தசாஸ்திர தூலாகிய ‘பிரிஸிபியா’ என்பதைப்பற்றியும் லார்ட்மேன் என்னும் பேர்பெற்ற தத்துவசாஸ்திரியார் வானசாஸ்திரத்தைப் பற்றி யெழுதிய இன்னொரு புஸ்தகத்தைக் குறித்தும் விவரித்து நில் புஸ்தகக் கௌரவ வேண்டுகோளை விண்ணப்பம் செய்து கேட்டுக்கொண்டார். பின் சொன்ன வானசாஸ்திர புஸ்தகத்தைக் குறித்து அவர் எழுதிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு வரைந்திருந்தார்:—“இந்திலாந்தில் இம்மகாசாஸ்திர நூலின் பேரைக் கேட்டதன்றி மற்றப்படி இதைப்பற்றி யொன்று மறியாதவர்கள் 20 - பேர்கள் இருப்பார்களோ என்னமோ; இதன் ‘பொருளாதார’ மாவது கேட்ட வர்கள் 100-பேர்கள் கூட இருக்க மாட்டார்கள். மின்ஸஸ் ஸோமர்வில இப்புஸ்தகத்தைப் பற்றித் தெளிவாக எழுதினால் இந்த இரண்டு தொகைகளின் பின்னும் இரண்டு சுண்ணக்கள் சேர்க்கும்படி செய்ய அவளாலாகுமென்று யான் உறுதியாய் எழுதினேன்.” அதாவது அவள் மூலமாக 2,000பேர் அதை வாசித்தியிலும் 10,000ஜனங்கள் அதைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டியிலும் கூடுமென்று எழுதினார்.

இப்படி அவர் அவளைக் கேட்டுக்கொண்டதைப்பார்த்து மின்ஸஸ் ஸோமர்வில அநிதயம் பொறுக்கமாட்டாமல் திகைத்துப் போனார். “கடலேயனையம் யாம் கல்வியா லென்னும் அடலேயனைய செருக்கு”* அவள் மனத்திலுதித்ததே யில்லை. அவள் தன்னுடைய வித்தியாவஸ்தைப்பற்றி மிகத் தாம்மையாக மதித்து வந்ததோடு தன்னால் அதிகமாக ஏதாவது செய்ய முடியுமென்ற கம்பிக்கை யில்லாதவளாயிருந்தாள். அவள் தானாகப்படித்துச் சம்பாதித்துக்கொண்ட அறிவும் கியானமும் கலாசாலைகளில் மகா பண்டிதர்கள் போதனையின் கீழ் பிரத்தியேகமாகப்படித்து விர்த்தியடைந்த விதவாள்கள் அறிவையும், கியானத்தையும்விட எவ்வளவோ குறைந்ததாக விருக்குமென்றும், வானசாஸ்திர விஷயமாகத்தான் எழுத யத்தனிப்பது ஆகாத் தனிசுமையிருக்குமென்றும், அவள் உண்மையாகவே எம்பியிருந்தாள். ஆனால் லார்ட் ப்ரூஹாம் அவர்களும் அவளுடைய கணவரும் சேர்ந்து அவளுக்கு அடிக்கடிசொல்லி அவளை அவர் கோரிக்கைக் கிணங்கும்படி வற்புறுத்தி வந்ததனால் அவர்கள் வார்த்தைக்கிணங்கி, அவள் அப்புஸ்தகம் எழுத யத்தனம் செய்து பார்ப்பதாகச் சொல்லி அதற்கும் ஒரு நிபந்தனை ஏற்படுத்திக் கொண்டாள். அதாவது,—அவள் எழுதும் விஷயம் அவளை யெழுதும்படி வற்புறுத்தும் அவர்கள் எண்ணியிருக்கும் எண்ணப்படி சரியாக விராவிட்டால், அவ் வெழுத்துப் பிரதிகளை யெல்லாம் உடனே செருப்பிலிட்டு எசும் செய்து விட வேண்டுமென்று முன்னிட்டே பேசித் திட்டம்செய்து கொண்டாள். இப்படியாக நிறைந்து அவள் ஜீவனவகையும் தொழிலும் அநனமாக மாறி விட்டது.

இப்படி நிறைந்துபுஸ்தகமெழுதி விர்த்தகர்த்தாவாகத் துணிவுப்படி கேரிட்டதற்கு மேலே சொல்லிய துண்டெலன்ஸ் அக்காலம் அவர்கள் ஆஸ்திரியையெல்லாமிட்டத்தட்ட இழந்துவிட்டுக் கஷ்டநிலையி லிருந்ததும் ஓர் துண்டெலாயிருந்திருக்குமென்று எண்ணக் கடிதயதாயிருக்கிறது. விர்த்தகர்த்தாவாகி புஸ்தக மெழுதிப் பிரசுரிப்பது வழக்க மாய்விடுகிறவரையில் அந்

* என்னென்றி.

தொழிலில் முயற்சிக்குக் கஷ்டதொழிலின் உபத்திரவம் பெரும்பாலும் வேண்டியதா யிருக்கிறது. தரித்திரத்தின் உபத்திரவ மிருந்தால் தான் படித்தவர்கள் சாதாரணமாகப் புத்தக மெழுதுவதற் கவசியமான உழைப்பும் பிரயாசையும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய துண்தேவனாடாறுது. இல்லாவிட்டால் புத்தகமெழுதிப் பழக்கப்படாதவர்கள் புத்தகமெழுது வேண்டுமென்று கொள்ளும் விருப்பம் காரியத்தில் சரிவர நிறைவேறி முடிவாகவில்லை.

சாதாரணமாக கிரந்தகர்த்தா வாவதற்கு இவ்வளவு இடையூறுகளுண்டானால் மில்லஸ் லோமர்வில் விஷயத்தில் அவ்விடையூறுகள் இன்னும் மிகுதியாக யிருந்தன. மேரி லோமர்வில் இக்காலத்தில் அவளுடைய ஜீவவிர்த்தாதங்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்டு வைத்து வந்த ஞாபகக் குறிப்புப் புத்தக மொன்றிருக்கிறது. அவள் பலகுழந்தைகளைப் பெற்றதாயும் ஒரு பெரிய குடித்தனத்திற்குத்தலைவியாக யிருந்ததால் இத்தருணம் புத்தகமெழுதுவதற்கு ஒழிவுகாலம் கிடைக்காமல் அவள்பட்ட கஷ்டங்கையெல்லாம் பற்றி அந்நி எழுதி யிருக்கிறாள். அவள் தன் வீட்டுவேலைகளையும் குடித்தனக் காரியங்களையும் ஒன்றுவிட்டால் செய்து விட்டு, வருவார் போவார்க்கு உபசாரஞ்செய்தல் மற்றும் வீட்டுக்குப் பெரியவளா யிருக்கப்பட்ட ஸ்திரீ கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களை யெல்லாம் கவனித்தவீட்டுக் கொஞ்ச கொஞ்சம் ஒழித்த வேளைகளிலேயே புத்தக மெழுது உட்காருவாள். அப்பொழுதும் அவ்வேலைக்கு எத்தனையோ இடையூறுகள் தேரீமே, அக்காலத்தில் அவர்கள் பட்டனத்துக்கு எட்டாமையில் ஒதுக்குப் புறமாயிருந்த 'செஸல்' என்னும் இடத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவு தூரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கையில் அவளைப்பார்க்க வேண்டுமென்று தொலைதூரம் நடத்துவதற்குப் பரக்காம வனுப்புவது குரூரமாயிருக்குமென்று, அவன் வந்தவர்களைப்புகரித்ததைப்பற்றி பேசுவதான். ஆனால் அப்படிச் செய்துவந்ததில் அவளுக்குண்டான தொல்லைகள் கொஞ்சமல்ல. ஏதாவது விளங்குகறிய விஷயத்தைச் சிக்கறுத்து விளங்கவை

க்கும் வகையென்னவென்று முழுமனதோடும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், கல்லெண்ணா முள்ள கேசர் யாராவது ஒருவர் வந்து வெகு சரத்தமாய் "உன்ஜெடு இரண்டொருமணி கெரம் உல்லாசமா யிருந்துவிட்டுப் போகலாமென்று வந்திருக்கிறேன்" என்று சொல்வர். இப்பேர்ப்பட்ட தொல்லைகளைப்பற்றி கிணக்கும் போது அவள் பெருமூச்சுவிட்டுப்புலம்புவாள். இப்படி அவளுக்குகேர்த்த இடையூறுகள் எண்ணிறந்தவாயினும், அவள் எழுதத் துணிந்தவாள் என்பதால் விளக்கப் புத்தகம் காண்கு காள் விர்த்தியடைந்து வந்து ஒரு வருஷத்திற்குள் பூரணமாய் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. அப்புத்தகத்துக்கு அவன் "வான குங்குமம்" என்று பேர்கொடுத்தான். அப்புத்தகம் அச்சிட்டு வெளியிடப் பட்டதும் அதை யெழுதின கிரந்த கர்த்தாவுக்குப் பெரும் சீர்த்தியும் பிரதாபமும் வந்து விட்டது. அக்காலத்தினாள் சாஸ்திரக் கியானிகள், சாஸ்திர விஷயம் யெழுதும் கிரந்த கர்த்தாக்கள் இவர் களில் முதன்மையானவர்களுக்குச் சமமாக அப்புத்தக மெழுதினவரும் மதிக்கப்பட்டு அப்படியே பேரும் அத்தன்மை பெற்றாள். உடனே அவள் அப்பொழுதிருந்த வரணசாஸ்திர சங்கத்திற்கு ஒரு கௌரவ மெம்பராகத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாள்.* அதையொட்டி இன்னும் எல்லாவித கௌரவங்களும் வெகுமானங்களும் ஒன்றின்மே லொன்றாக அவளுக்கு அளிக்கப்பட்டன.

அக்காலத்தில் பிரக்கியாதிபெற்று விளங்கிய சாஸ்திரி என்னும் சிற்பசாஸ்திரியால் மார்புவரையில் அவளுடைய பதுமையொன்றுசெய்வீந்து அதை "ராயல் லொலையூ" என்னும் மகாசாஸ்திரிக்குக் கௌரவம் சேர்த்த உத்தம சங்கத்தின் மானிகையில் வைத்தார்கள். டப்ளின் நகரிலுள்ள "ராயல் அகாடமி" என்னும் மகா வித்வ

* மேரி லோமர் விவேசி சாஸ்திரக்கியானத்திலுள்ள புத்தகம் பெற்று விளங்கிய இன்னொரு மாதம் அவ் வானசாஸ்திர சங்கத்துக்கு மெம்பராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாள். அந்த மாதம்தான் "கரோலின் ஹெர்ச்செல்" அந்த அம்மாளின் சரித்திரத்தைத்தனியாக விரித்தறித்து கொண்டால் அவளுடைய மதிமை விளங்கும். ஆனால் அவளைப்பற்றி இங்கு வில் தாரம் பேச சந்தர்ப்பமில்லை.

சங்கத்திலும் இன்னும் அனேக சாஸ்திர சங்கம் களிலும் அவன் கௌரவ மெம்பராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டான். இக்கிர்த்திப் பிரதர்பஸ் களெல்லாம் கிடைத்த கொஞ்சகாலத்துக்குப் பின், 1835-ம் வருஷத்தில் அப்போது அங்கிலேய முதல்மந்திரியாக விருத்த லார்ட் ரபர்ட் பீலி என்பவர் இவளுடைய சாஸ்திர டிபுளாண்டுவத்தை மதித்து சர்க்காரிலிருந்து இவளுக்கு வருஷத்தில் 200-பவுன் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்தார்தரித்தார். இப்படி உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்ட சங்கதி தெரியவந்ததோடு முன் சேர்த்ததாகச் சொன்ன ஷேடத்துக்குப் பின்னிருந்த அவளுடைய சொந்த ஆஸ்தியும், அவளுடைய கணவர் போரிலிருந்த ஆஸ்தியும் அவைகளைக் கொடுத்திருந்த புண்ணியவான்கள் செய்த மோசத்தால் இழந்துவிட்ட சமரசாரமும் வந்து சேர்த்தது. சாஸ்திரக்கியான அபிவித்தி ஷீஷ்யமாய் அவன் செய்த உதவியைத் துரைத்தனத்தார் என்குமதித்துதவிய உபகாரச் சம்பளம் அவளுக்கு கல்லதருணத்தில் கிடைத்தது. சில வருஷங்களானபின் இந்த உபகாரச் சம்பளம் லார்ட் ஜான் ரீஸல்ல மந்திரியாக விருக்கையில் அவரால் 300-பவுனாக உயர்த்தப்பட்டது.

மிஸ்ஸஸ் ஸோமர்வீல் இளம்பிராயமுதல் அவளுடைய ஆயுள்கால முடிவுவரையில் ஸ்திரீகளின் நிலைமையை விர்த்திசெய்து அவர்களை கல்ல பதவிக்குக் கொண்டுவருவதற்கு ஆஸ்பதமான எல்லா விஷயங்களிலும் அனுதாபமுள் ளவளாய் அவற்றைத்தன்னுலானவரையில் ஆதரித்து வந்தாள்.

அவள் சுத்தச் சிறு பெண்ணாயிருக்கையில், ஸ்திரீகளின் நிலைமையைச் சீர்திருத்தி முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதில் தான் உபயோகமுள்ளவளாக விருக்கக்கூடும் என்கிற எண்ணத்தினால் அதிக கஷ்டப்பட்டு வாடிக்கத் துண்டெதுண்டாயிற்று. அவள் 16-வயதுள்ளவளாயிருந்தகாலத்தைக் குறித்து எழுதுகையில் அவள் பின் வருமாறு கூறுகிறாள்:—“நான் செய்தவந்த முயற்சிகள் எதிலும் பணம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணம் என் மனதில் உதித்ததேயில்லை; ஆனால் ஏதாவது ஒருவிதத்தில்

நான் மிக மேலானவர்களாக வேண்டுமென்ற அடங்கா ஆசைமட்டும் எனக்கு அதிகமாயிருந்தது; ஏனென்றால் என்னுடைய பால்ய காலத்தில் ஸ்திரீகள் எவ்வளவு தாழ்த்த நிலைமையிலிருந்தார்களோ அதைவிட அவர்கள் உயர்த்த நிலைமையிலிருக்கப் பாதிரிகளாகச் செய்துகொள்ளும் சக்தி அவர்களுக்கு உண்டென்பது என் மனதிற்பட்டது. அத்தப்படி: டெந்துகாட்ட வேண்டுமென்று நான் பேரவர்க்கொண்டேன்.”

அங்கிலேய நாட்டிலும் அமெரிக்கா நாட்டிலும் இப்போது ஸ்திரீகளுக்கு அதிக சுதந்தரங்கள் வேண்டுமென்று, அச்சுதந்தரங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்காக ஸ்திரீகளே அனேகர் முன்னிட்டு நின்று அதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்கள் செய்துவருகிற விஷயம் தற்கால உலக வர்த்தமானங்களை விசாரிக்கும் யாவர்க்கும் தெரிந்தது. மேரி ஸோமர்வீல் காலத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட கஷ்டியொன்றும் பல்மாக ஏற்படவில்லை. ஏற்படாவிட்டாலும் இப்பொழுது ஸ்திரீகளுக்கு வேண்டிய சுதந்தரங்களாகக் கோரப்படும் பலவிஷயங்களில் பிரதமஸ்தார்பிருத் துழைத்தவர்கள் பலர் அக்காலத்திலிருந்தார்கள். ஸ்திரீகளும் புருஷர்களுக்குச் சமமாயிருந்து சட்டநீர்மான் சபையில் அவர்களோடு கூட்டிருந்து சட்ட சிறுபணம் செய்யும் சுதந்தரம் வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்காக இன்றைக்கும் செய்துவரப்படும் முயற்சி அப்பொழுதே ஆரம்பிக்கப்பட்டதுதான். பார்லிமெந்து சபைக்கு மெம்பர்கள் சிபமனம் செய்ய ஸ்திரீகளுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மிஸ்டர் ஜான் ஸ்வேபீட் மீல் என்னும் மகான் அப்பொழுதே பெரு முயற்சிசெய்த வந்தார். 1868-ம் வருஷத்தில் இது விஷயமாய் மிஸ்டர் ஜான் ஸ்வேபீட் மீல் முதல்முதல் ஒருமனுத் தயார் செய்து பார்லிமெந்து சபையாருக்குக் கொடுத்தார். அம்மனுவில் கையெழுத்திட்டவர்களில் முதலாவதாக விருத்தது ‘மேரி ஸோமர்வீல்’ கையெழுத்தது. அப்பொழுது செய்யத் துவங்கிய முயற்சி இன்னும் முற்றும் பயன்பெறவில்லையாயினும் அக்கஷியைச் சேர்த்தவர்கள் இன்றைக்கும் அனுப்பு சதுப்பின்மி விடாமுயற்சி

யாக வுமுத்து வகுகிறார்கள். அக்காலத்தில் வண்டன் யூனியர்ஷிடி கல்விச்சங்கத்தார் இப்பொழுதைப்போலினி, பெண்பாலார்க்கு வித்தியா பட்டங்கள் அளிப்பதில்லை யென்றிருந்தார்கள். இந்த விவக்கு அசியாய மானதென்று சொல்லி பெண்பாலாரும் புருஷரைப்போலப் படித்துத்தேர்ந்தால் அவர்களுக்கும் வித்தியா பட்டம் அளிக்கவேண்டுமென்று மேற்படி சங்கத்தார்க்கு முதல்முதல் செய்துகொள்ளப்பட்ட விண்ணப்பத்திலும் மேரி ஸோமர்விலுடைய கையெழுத்தைக் காணலாம். இவ்விண்ணப்பம் அப்பொழுது பரிசுக்காமற் போய்விட்ட போதிலும் அப்புறம் சில வருஷங்களுக் கெல்லாம் இவ் விண்ணப்பத்திற்கண்ட பிரார்த்தனை அளித்துவிடப்பட்டது. ஆகவே மேரி ஸோமர்வில் தன் மனோரதம் இப்படி ஈடுபதியாததப்பார்க்க ஜிவித்திருக்காமற் போனது விசனிக்கத் தக்கதே. அப்பொழுது இங்கிலாந்தில் பெண்பாலார்க்கு உயர்தரப்படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அதற்காகப் பலர் பிரயத்தனஞ் செய்துவந்தாலும், பெரும் பான்மையான ஜனங்கள் அதற்கு விரோதமாகவே விருத்தார்கள். மேரி ஸோமர்வில் ஸ்திரீகளுக்கு உயர்தரப்படிப்புச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு அனுசலனமாயிருந்து அது விஷயத்தில் அவள் அனுதாபத்தைக்காட்டி வந்து அவளிறக்குமுன் கணிதசாஸ்திர சம்பந்தமாகவும் மற்றசாஸ்திரங்கள் சம்பந்தமாகவும் அவளிடத்திருந்த அருமையான புத்தகங்களும், சாஸ்திரக் கருவிகளும்டங்கிய அவளுடைய சொத்தப் புத்தக சாலையைப்பெண்களின் உயர்தர வித்தியாப்பியா சார்த்தம் அவர்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக ஏற்பட்டுள்ள 'கர்டன் காலேஜ்' என்னும் ஸ்திரீ வித்தியாசாலைக்கு அளித்து மரணசாதன மெழுதிவைத்துக் கொள்ளுள். அவள் இப்படி யானித்த புத்தகங்கள் அவ்வித்தியா சாலையில் இன்றைக்கும்பெருமையாகக்கொண்டாடப்படுகின்றன. அவளளித்த புத்தகங்க ளெல்லாம் அதற்காகச் செய்த தேர்த்தியான கண்ணாடியகையில் அழகாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வகையின்மேல் 'சான்ட்ரி' யென்னும் சிற்பசாஸ்திரி செய்த மேரி ஸோலமர்வில் அம்மாளின் மாபுவுரையிலுள்ள பதுமையின் பிரதி

புருவமொன்றுமெடுத்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அழகும் தேர்த்தியுமான அவள் முகச்சாயலில் பெண் தன்மையும் புத்திவன்மையும் விர்த்தியடைந்து ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத்தாழ்வின்னிராண்டுமிசைத்துபிரகாசிக்கும்தோற்றமானது அவ்வித்தியாசாலையில் படிக்கும் மாணுக்கர்களுக்கு பெண்மையின்ருணம் குறி சக்திகள்யாவும் பூர்ணவிர்த்தியடைந்து விளங்கும் பெண்வடிவைக்காட்டும் மனோ பிம்பக் காட்சியாக விளங்குகிறது.

மிஸ்ஸஸ் ஸோமர்வில் 'வான ஸூன்மும்' என்னும் புத்தகமெழுதிப் பிரசுரித்தபின் 'ஜடதத்துவ சாஸ்திரங்களின்சம்பந்தம்'என்று ஒருபுத்தகமும், 'பௌதிகபூகோளம்' என்கிற புத்தகமும், 'அணுக்கணையும் அணுதரிசன முறையையும் குறித்த சாஸ்திரத்தை விளக்கும் தூல்' ஒன்றும் எழுதிப் பிரசுரித்தான்.

கடைசியாகக் குறித்த புத்தகம் அவளுடைய 80-வது வயதுக் கப்பறம் எழுத ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவளுடைய மனோசக்திகள் அவள் விசேஷவயோதிகமடைந்த காலம்வரையில் குறைவுபடாம விருத்தன. அவள் சாகும் காலவரையில் அவளுடைய தேகநிலைமும் விசேஷமாகவே விருத்தது. ஸ்திரீகள் மனோமுயற்சி செய்தால் அவர்கள் தேகபலனுக்குக் குறைவு வருமென்று சொல்லும் போலி வாத்தின் பிசைகை ரூபிக்க அவள் பிரத்தியக்ஷ உதாரணமாக விளங்கினாள். அவள் பிரானன் உடலைவிட்டுப் பிரிந்த அன்றைத் தேதிவரையில் அவள் புத்தகமெழுதுவதிலும் வாசிப்பதிலும் வேலையாக இருந்துவந்தாள். இப்படி அவளுடைய கடைசியாத்ரான்வரையிலே 'Theory of Differences' என்னும் கணிதசாஸ்திர நூலெழுத்துவதும், 'Quaternions' என்பதைக்குறித்த ஒரு கணிதசாஸ்திர புத்தகம் வாசிப்பதும் வேலையாக இருந்தான். அவளுடைய அந்திகாலத்தில் அவளுக்குக் காதுகேட்காம விருத்தது ஒன்றைத் தவிர வேறு தேகசக்திக்குறைவு ஒன்றுமில்லாம விருத்தான். அவள் சாகும் காலம்வரையில் வெளியில்போய் கடமாடி அவள் ஜீவனை அனுபவிக்கக் கூடியவளாக விருத்தான். அவள் சாவதற்குச் சற்றுமுன் தன்ருபகக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் தனக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை

யென்றும் தான் சாகப்போகிறகாலம் நெருங்கி விட்டதால் தான் இவ்வுலகையிட்டுப் போகச் சித்தமாயிருக்கிறதாகவும் எழுதி, அவளுடைய பெண் அவள்கிட்டிருந்து செய்தவரு முப சாங்ககோப்பற்றிச் சத்தோஷப்பட்டவளாகக் குறிப்பிட்டுக் கடைசியில் “கான் பூர்ணசத்தோஷமுள்ளவளா யிருக்கிறேன்” என்று குறித்த அவள் ஞாபகக்குறிப்பை முடிவிட்டு 1872-ஆஸ்தில் ‘ஸவம்பர்’ 29உ இராத்திரி தூங்கிக் கொண் டிருக்கையில் தேக வியோகமானான். அவள் இரத்தபொழுது அவளுக்கு வயது 92. அத்தனை வயதுசென்ற காலத்திலும் அவள் பொதுவிஷயங்களைப்பற்றி பால்யப்பிராயத்தில் எவ்வளவு அக்கரை பெடுத்துக்கொண்டு வந்தாளோ அவ்வளவு அக்கரையெடுத்துக்கொண்டதற்கு அவளுடைய தினசரி ஞாபகக் குறிப்புப்புலதகத்தில் அவள்கடைசிராட்சிகளில்குறிப்பிட்டிருக்கும் சில குறிப்புகளால் தெரியவருகிறது. “எனக்கு வயது மிக அதிகமாக ஆய் விட்டபோதிலும் அப்போதப்போது கடக்கும் சம்பவங்களில் எப்போதும்போல் நான் அக்கரை பெடுத்துக்கொள்பவளா யிருக்கிறேன். சமுத்திரத்தில் காணப்படும் ரீரோட்டடங்களின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் பிரயாணப்பட்டுப் போயிருக்கிறார்களே, அவர்கள் முயற்சியின் பலன் இன்னதென்று தெரிகிற வரையில் ஜீவித்திருக்க மாட்டேனெயென்று விசனப்படுகிறேன். சக்கிரனுடைய ஓட்டத்தினால் குரியனுக்கும் சந்திரனுக்குமுள்ள தூரத்தைக் கண்டுபிடித்தது தீர்மானிக்கச் செய்துவரும், முயற்சியின்பலனையும் நிலையின் முகத்துவாரத்தைக் கண்டுபிடிக்கப் போயிருக்கும் டாக்டர் ஸிவிங்ஸ்டனுடைய பிரயாணம் சித்திபெற்றதையும் கேட்டக ஜீவித்திருக்கமாட்டேனெயென்றும் விசனமா யிருக்கிறது. எல்லா வற்றையும் விட ஆபிரிகாவில் அதி குருமரான அடிமையியாபாரம் கடக்கிறதாகத் தெரியவந்து அதை அடக்குவதற்காக ‘ஸர் பார்ட்டல் பீரி’ என்பவர் படைகூழப் பிரயாணப்பட்டுப்போயிருக்கிறாரே அதன் முடிவைக் கேட்கும் வரையி ளிருக்கமாட்டேனெயென்று மிகவும் விசனிக்கிறேன்” — என்று இப்படி அனேகம்

குறிப்புகள் எழுதியிருக்கிறார். கமக்குள் படித்த புருஷர்களும் அனேகர் வயிற்றுப்பாட்டைப்பார்த்துக் கொண்டு ‘கிணற்றுத் தவனைக்கு காட்டுவளப்பமேன்’ என்றிருக்கிறார்கள், இவள் சாகப்போகிற கிழமாயிருந்தாலும் பொதுஜனபிரமனத்தாலும் வித்தியாபிரமனத்தாலும் அவள் ஆயுள்காலத்தில் நிறைவேறாத சில பொதுவிஷயங்கள் நிறைவேறின சங்கதி கேட்டுவிட்டுப் போவதற்கில்லையே யென்று விசனமுதவதைக் காண்கிறோம்.

O. V. S.

நடுவே னிற்கனவு.

5-ம் அங்கம்.

(331-வது பக்கத்தோடீச்சி முடிவு.)

[பிலாஸ்டீரேட் பின்னும் வருதல்.]

பிலாஸ்டீரேட்—என்னுண்டவனே, கூத்தின் முன்னுரைசித்தமாயிருக்கிறது; உத்தரவாலுத்தொடக்கச்சொல்லுவேன்.

தீஸையு:—முன்னுரை ஆரம்பிக்கப்படுக. (உள்ளி காளம் முதலிய வரத்தியம் கோஷித்தல்.)

[முன்னுரைகூற க்விங்ஸ் வருதல்.]

முன்னுரை—காங்கள் செய்வது அபசாரமென்னின், காங்கள் வருவது அக்கெண்ணத்தோடு. அன்று எங்களுக்குள்ள அற்பத் திறமையைக்காட்ட உண்மையான ஆவலோடு வருவோம்; எங்கள் உத்தேசமதவோ; யோசியுங்கள்; வருகிறோம், செட்டேசெண்ணத்தோடு. வரவில்லை காங்கள் உங்களைத் திருப்பிப்பெத்தக்கருதி. உங்கள் சத்தோஷத்தை நாடின

* க்விங்ஸ், தான் கருதியதற்கு ரேர் வீரோதமான பொருள் தோன்றும்படி, முன்னுரையைப் பதங்களினிடையே தருமாறாய் கிறத்திக் கூறுகிறான். அவன் கருதியது இது—காங்கள் செய்வது அபசாரமென்னின், காங்கள் வருவது அவ்லெண்ணத்தோடன்று. எங்களுக்குள்ள அற்பத் திறமையைக்காட்ட ஆவலோடு வருவோம். எங்கள் உத்தேசம். அதுவே. யோசியுங்கள்; வருகிறோம். செட்டகெண்ணத்தோடு வரவில்லை. காங்கள் உங்களைத் திருப்பிப்பெத்தக்கருதி உங்கள் சத்தோஷத்தை நாடினவர்கள் இங்குவரவில்லை, உங்கள் கருத்துவதற்கு. சூட்டக்காரர்கள் இதோ இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆட்டத்திலிருந்து நீங்கள் அறியக் கூடிய வற்றை அறித்த கொள்ளலாம்.

† கூத்தத்தெட்டெருமும் அல்ல யடக்கமாய் ஆரங்கத் தன்னுரை கோஷித் சொல்லப்படுவது. முன்னுரை.

வர்கள் இங்கு வரவில்லை. உங்களை வருத்துவதற்கு ஆட்டக்காரர்கள் இதோ இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆட்டக்காரிக்குத் தீங்கள் அறியக்கூடிய வற்றை அறிந்த கொள்ளலாம்.

தீஸ்ரீயஸ்:—இவன் சிறுத்த வேண்டிய விடத்து சிறுத்தாமல் தாறுமாறாய்ச் சொல்லுகிறான்.

ஹெஸ்டாண்ட்:—முட்டிக் குதிரைக்குட்டியை நடத்துவதுபோல அவன் இம்முன்னுரையை நடத்தினான்; சிறுத்தும் முறையே அறியான். இதிலிருந்து ஒரு சிறிது விளங்குகின்றது:—பேசுவது மார்திரம் போதாது சரியாயும் பேசவேண்டும்.

தீப்பாஸ்டா:—உண்மையில், அவன் முன்னுரையை வாசித்தது குற்றத்தை புதுவாக்குதல் வாசிப்பதுபோலிருந்தது; ஒழுக்குபடுத்தப்படாத வெறுஞ்சத்தமே.

தீஸ்ரீயஸ்:—அவன் பேசக் ஒரு பின்னர் சங்கிலி போலிருந்தது. எங்கும் பழுதில்லை; ஆனால் எல்லாம் தாறுமாறும் அடுத்தவன் யார்?

[பிரமஸ் திஸ்பி, சுவர், சிலவு, சிங்கம் வருதல்.]

விவரஞ் சொல்லுவோன்:—குலமக்களே, இக்காட்டிலையெங்கள் நீங்கள் ஒருவேளை அறியப்படுகிறீர்கள். எல்லாம் வெளிமாகும் வகையில் உங்களுக்கு அநிசயமாகவேயிருக்கும். நீங்கள் அறிய விரும்புகிறீர்களாயின், இம்மனிதன் தான் பிரமஸ்; இவ்வழகுள்ளமாத திஸ்பி; சுண்ணாம்பும், மண்ணும் மணலுஞ்சேர்க்கைகளும் புரிகொண்டிருக்கும் இவன் தான் சுவர். இத்துஷ்டச்சுவர்தான் குறுக்கேநின்ற காதுல்களைப் பிரித்து வைத்திருந்தது. இச்சுவரின் துவாரத்தின் வழியாக, ஐயோ! பாவம்! தங்கள் இரகசியங்களை ஒருவர் காதுக்குள் ஒருவர் ஓதிக் திருப்பியடைத்திருந்தார்கள். இவர்களுக்கும்; எய்யும், ஒரு கட்டுச்செல்லியும் கொண்டிருக்கும் இவன் சிலவு; சிலவில் இக்காதலர்கள் நனைவலின் மூலமிது அருடில் யாதொரு குற்றமுமின்றிச் சந்தித்துத் தம் சேதத்தைப்பாராட்டிச் சயித்துக்கொண்டார்கள். சிங்கமென்று சொல்லப்படுகின்ற இப்பயங்கரமான பிரகமானது இரவில் முதலில் வந்த உண்மையான திஸ்பியை வெருட்டித்தூர்த்தியது. அவன் ஓடுகையில் தன் மேற்றுகையைக் கீழே கழுவவிட, அத்தனையைச் சிங்கம் தன் உதிரம் கிறைந்த வாயால் சங்கிலிக்காயாகிற்று. உடனே நேரியமுள்ள இனிய வாலிபனுள் பிரமன் அங்கு வந்து தன் அன்புள்ள திஸ்பியின் மேற்றுகையைக் கண்டு அவன் இறந்தோனென்று நிச்சயித்த உடைவாண்புருவத்தின் மார்பைப்பிணந்த கொடுக்கும் இரத்தத்தை வெளியாக்கினான். பின்னர் முகக்கட்டைச் சொடி மறையில் கின்ற திஸ்பி அப்பால் வந்து அவனைக்கண்டு அவன் மார்பினின்றும் வானைப்பிடுகித்தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொண்டான். இனி மற்றவை

களைப்பற்றிச் சிங்கமும், சிலவும், சுவரும், இரண்டு காதலர்களும் உங்கள் முன் வந்து எல்லாவிரமும் சொல்லுவார்கள். (விவரஞ்சொல்லுபவன், திஸ்பி சிங்கம், சிலவுபோதல்.)

தீஸ்ரீயஸ்:—சிங்கமும்பேசுகிறதானால் அநிசயமாயிருக்கும்.

டேமிட்ரியஸ்:—அநிசயம் ஒன்றுமில்லை, என்னுண்டவனே! கருணையில் அகாமம் பேசுமானால் சிங்கத்திலுள்ளது போகாதா?

சுவர்:—இக்கூத்தில், என்னை என்று பெயருள்ள என்னுடைய பங்குக்குச் சுவரேஷும் வாய்த்தது. நான் துவாரமுள்ள சுவரென்றும் அத்துவாரத்தின் வழியாகப் பிரமஸ்ஸும் திஸ்பியும் தங்கள் அத்தாங்குகளைப்பெரிக்கொண்டெந்தார்களென்றும் பாவித்துக்கொள்ளும்படி. உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இச்சுண்ணாம்பும், மண்ணும், மணலுஞ்சேர்க்கைகளும், நான் சுவரைப்படைச்செல்வையாய்க் காட்டுகின்றேன்; இத்துவாரத்தின் இருபுறமும் பாருங்கள், இதன் வழியாகத்தான் பயந்த அக்காதலர்கள் தம் இரகசியங்களைப் பெரிக்கொண்டெந்தார்கள்.

தீஸ்ரீயஸ்:—சுண்ணாம்பும் மயிரும் இதிலும் செல்வையாகப் பேசுமோ?

டேமிட்ரியஸ்:—இது வெகு விசித்திரமான ஊவர். இப்படிச்சுவர் பேசக் கேட்டதேயில்லை.

தீஸ்ரீயஸ்:—பிரமஸ் எவரினருகில் வருகிறான்; பேசாதிருக்கின்.

பிரமஸ்:—ஓ, பயங்கரமான இரவே, ஓ! மைபோல் இருண்ட இரவே, பகலில்லாத காலத்துத் தோன்றுமிரவே! ஓ இரவே, எனது திஸ்பி தாண்டென்னதை மறத்துவிட்டான்போல் தோற்றுகிறதே. ஓ சுவரே, அவன் தன்மையில் சிலத்திற்கும் என்னிலைத்திற்கும் இடையேயுள்ள இனிய சுவரே, காண்போர்காதலிக்குஞ்சுவரே, உன் துவாரத்தைக்கட்டி, நான் எட்டிப்பார்க்கிறேன். (சுவர் இரண்டு விரல்களை உயர்த்தித் துவாரம்போற் காட்டல்.) மரியாதையுள்ள சுவரே, இன்சுன்னியை மறவேன். இதற்கு உன்னை வருணபகவான் காப்பாற்றுவாராக. ஆ! நான் பார்ப்பது என்ன? என் திஸ்பியைக்காணேனே. ஓ! துஷ்டச்சுவரே, உன் வழியாய் என் இன்பத்தைக்காணேன். என்னை இவ்வாறு மோசஞ் செய்ததற்கு உன் கல் நாசமுதவதாக.

தீஸ்ரீயஸ்:—இச்சுவர் அறிவுள்ளதானையால் திருப்பித்திட்டிடுமென்று தோற்றுகிறது.

பிரமஸ்.—ஐயோ, அப்படித்திட்டாது. “மோசஸ் செய்ததற்கு உன் கல் ஈசமுறுவதாக” என்பது திஸ்பியின் கிறிஸ்துவிடமிருந்து இப்பொழுது அவன் வருவான்; கான் கவரினவழியாய் அவனைப்பார்ப்பேன். எல்லாம் கான் சொல்லியபடியே நேரம்; பாரும்பின். அதோ அவன் வருகிறான்.

திஸ்பி.—ஓ கவரே, என்னமுருள் பிரமஸை யும் என்னையும் இவ்வாறு பிரித்திருப்பதற்கு என்ன முன்கைய ஏதேனையோ முறை கேட்டிருக்கிறாய். மயிராலும் கன்னும்பாலும் சேர்க்கப்பட்ட உன்னுடைய கந்தனை என்னுடைய கந்தனை உருகின் எத்தனையோ முறை முத்தமிட்டிருக்கின்றன.

பிரமஸ்.—ஒரு சத்தத்தைப் பார்க்கிறேன். கான் இப்பொழுது தவாரத்தின் அருகின்போய்த்திஸ்பியின் முகத்தைக் கேட்கக் கூடுமோ வென்று அறிவிக்கின்றேன்.

திஸ்பி.—ஈ என் காதலனே? காதலன்தானென்று என்னுமிருள்.

பிரமஸ்.—ஈ எவ்வாறு என்னினும். கான் உன் முகத்தை காதலனே விமரிசையாகப்போல் உறுதியுள்ள காதலன்.

திஸ்பி.—கானும் நெருங்கிப்போல் உன்மையான அன்புள்ளவன்.

திஸ்பி.—இவ்வியிழந்த கவரின தவாரத்தின் வழியாக என்னை ஒரு முத்திக்கொடு.

திஸ்பி.—கான் கவரின தவாரத்தை முத்தமிடுகிறேன் உன் உதட்டில். முத்தம் கொடுக்கவில்லை.

பிரமஸ்.—ஈ இப்பொழுது என்னை கைகளின் மையாகி அருகிற் சந்திப்பாயா?

திஸ்பி.—உயிர் இருக்குமோ போருமோ, எவ்விதத்திலும் கான் உடனே வருவேன்.

(பிரமஸ்ஸும் திஸ்பியும் போதல்.)

கவர்.—கவராய் என் கரியம் ஆய்விட்டது. ஆதலால் சுவர் போகிறேன். (போதல்.)

* காதலத்தில் ஒவ்வொருவரும் முத்திப் பேசுவன் பேசுகின் இத்திச்சொல்லில் தான் பேசத் தொடங்குவதற்கு ஒரு குறிப்பாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வது வழக்கம்.

† விமானம்... நெருங்கு.—பிரமஸ்ஸும் திஸ்பியும் விமானம், ஹீரோ என்ற பெயர்களைத் தந்தபாய் விமானம் நெருங்கு என்று கூறுகிறார்கள். விமானம் என்பவன் தன் காதலியான ஹீரோவைக் கண்காணும். இரவுதோறும் சமுத்திரக் காலவாகையினைச் செல்லவது வழக்கமாயிருந்தது. அவ்வாறு நீண்டகாலம் ஒருகாலிரவில் நீரிற் மூழ்கி இறந்து விட்டான். அதையறிந்து ஹீரோவும் கடலில் குதித்துவிட்டான்.

திஸ்பியும்.—அடுத்திருந்தவர்களைப் பிரித்திருந்த கவர் இடித்துப் போயிற்று.

டெமிட்ரியஸ்.—கவர் இப்படி ஒட்டுக்கேட்டுமானால் அப்படியிடிக்காமல் திராது, என்னுண்டவனே.

ஹிப்பாலிடா.—இத்தனை கைத்திய மூன்றை கான் எங்கும் கேட்டதில்லை.

திஸ்பியும்.—காடகங்களில் மிகச் சிறந்த வேடமும் முடிவில் வெறுத் தோற்றத்தானே. மிக இழிந்ததும் கற்பித் சத்தியால் தன் குறை நீங்கப்பெற்று, வெறுத் தோற்றத்திலும் இழிந்ததாக ஆகாது.

ஹிப்பாலிடா.—உம்முடைய கற்பித் சத்தியால் அப்படி யாகவேனெமெயன்றி அவர்களுடைய கற்பித் சத்தியாலன்று.

திஸ்பியும்.—அவர்கள் தம்மைப்பற்றி என்னுமிருளும் இழிவாக கான் அவரைப்பற்றி என்னுமிருளும் கற்பித்தசத்தியை அவர்களிடத்து உபயோகப்படுத்தினாலே போதும். அப்பொழுது அவர்கள் சிறந்த வர்களாகவே காணப்படுவார்கள். மனித உருவத்திலும் சிங்க உருவத்திலும் இதோ இரண்டு சிறந்த மிருகங்கள் வருகின்றன.

[சிங்கமும் சிலவும் வருதல்]

சீங்கம்.—தலையில் ஊரும் மிகச்சிறிய கண்டெலியைக்கண்டும் பயப்படும். படியான மெல்லிய குலமாதர்கள், சிங்கம் கோபத்தோடு கர்ஜிக்கும் பொழுது ஒருவேளை மிக அழைக்குவீர்கள். அப்பொழுது மூட்டுவேலைக்காரனாய் கான் தான். அக்கொடிய சிங்க வடிவங்கொண்டு வந்திருக்கிறேன் நென்றும், வேறு சிங்கமில்லையென்றும் கிணத்துக்கொள்ளுகள். என்னைச் சிங்கமென்று நினைப்பிராயின் அதை விட எனக்கு வேறு துக்கமில்லை.

திஸ்பியும்.—வெகு சாதாரண மிருகம்; கல்லு மருத்தநிலையது.

டெமிட்ரியஸ்.—கான் கண்டவற்றின் இவ்வளவு கள்ள மிருகம் எங்குமில்லை.

ஹெஸ்டாடீ.—இச்சிங்கம் செனரியத்தில் பிரத்தியக்ஷை.

திஸ்பியும்.—உன்மையே விவேகத்திலோ, சாட்சாத் வாழ்து. என்று சந்திரன் சொல்வதைக்கேட்போம்.

† கரி-மிகக் கந்திரமுள்ளது; செனரியமேயில்லாதது. வாத்து மெனட்டியத்திற் பெயர்போனது.

சந்திரன்.—இந்த 'லாந்தர்' கோடுடைய பிறை.

டேமிட்ரியஸ்.—அப்படியாயின், அவன் தன் தலையிற் கொம்பைத் தரிக்கவேண்டும்.

தீஸ்யுஸ்.—அவன் இனம்பிறையல்லன்; பூரண சந்திரனாகவின் அவன் கொம்புகள் மண்டலத்தன்மறைந்திருக்கின்றன.

சந்திரன்.—இந்த 'லாந்தரை'க் கோடுடைய சந்திரனாகவும் என்னை அச்சந்திரனிலுள்ள மனிதனாகவும் கொள்ளல் வேண்டும்.

தீஸ்யுஸ்.—எல்லாவற்றிலும் முதிர்ந்த பைத்தியமிது, இந்த லாந்தருள் இம்மனிதனை அடைக்கவேண்டும். அசுதிஸ்ஸையின், இவன் சந்திரனிலுள்ள மனிதனாகத்தென்பது?

டேமிட்ரியஸ்.—மெழுகுநிரி முற்றும் எரிந்த விட்டதால், அம்மெழுகுநிரி தன்னை யெரிக்குமென்பபயந்து அவன் லாந்தருள் தழையத் தனியவிலலை.

ஹிப்பாலிடா.—இந்தச்சந்திரனைக்கண்டதுபோதும்; வெறுப்புந்றென். வேஷம் மாறினும் நலமாயிருக்கும்.

தீஸ்யுஸ்.—தேய்பிறையின் சிற்றொளியையுடைய இவன் போருத்தருணம் வருகின்றது. ஆயினும் மரியாதைக்கு குறித்தகாலம் வரும்வரையிற் பொறுப்போமே.

லைஸாண்டர்.—சந்திரனே, மேற்சொல்லுவதைச் சொல்லலாம்.

சந்திரன்.—நான் சொல்வது இதவே, இந்த லாந்தர் சந்திரன்; நான் அதிலுள்ள மனிதன்; இச்சன் லிக்கட்டு என்னுடைய சுன்னிக்கட்டே, இந்நாய் எனது நாயே.

டேமிட்ரியஸ்.—இவையெல்லாம் சந்திரனுள் இருப்பன வாதலால், லாந்தரிலுள்ளும் இருக்கவேண்டும். சும்மா இருங்கள்! இதோ தின்பி வருகிறான்.

தீஸ்பி.—இததான் ஹெனஸ்ஸின் எழுதி. என் காதலன் எங்கே?

சிங்கம். (கர்ஜித்தல்) ஒ— (தின்பி. ஒடுதல்.)

டேமிட்ரியஸ்.—சின்கம், கல்ல கர்ஜனை.

தீஸ்யுஸ்.—தின்பி, கல்ல ஒட்டம்.

ஹிப்பாலிடா.—சந்திரனே, கல்ல பிரகாசம், உண்மையிற் சந்திரன் அழகாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது.

(சின்கம் தின்பியின் மேற்றுணியை வாயாற் கல்வி உதறி யெறித்த ஒடுகின்றது.)

* கற்பித்த மனையையுடையவனைத் தலையிற் கொம்புடையனென்று சொல்வதன்மே.

தீஸ்யுஸ்.—சின்கம், எலியை உதறுவதுபோல் கல்ல உதறல்.

லைஸாண்டர்.—சின்கம் போய்விட்டது.

டேமிட்ரியஸ்.—இதோ பிரமன் வந்தான்,

[பிரமன் பின்னும் வருதல்.]

பிரமன்.—இனிய சந்திரனே, உனது வெயிலைக் கண்டு பிரம்பச் சந்தோஷிக்கிறேன்; அழகு சிறைத்து பொள்ளிறமாய் ஒளிவீசும் உனது சோபையால் என்னுண்மையுள்ள தின்பியின் உருவத்தைக் காண என்னுகிறேன். சில; ஆ! கோடுமை! அடா, ஏழை ஆயுதபாணியே, இப்பெருத்துக்கத்தை உற்றுப்பார். ஐயோ கண்களே; நீர் பார்த்திற்றீரா? இஃது எவ்விதமாய் இருக்கக்கூடும்? ஆ! என்னுடையதாராவே, ஒ என்னரும்பொருளே, இஃது உனது மேற்றுணியன்றோ? என்ன! இரத்தக்கறை பட்டிருக்கிறதே! பயங்கரமான காலபுருஷர்கள், வாலுக்கள்; கால அத்தேவதைகள் வாலுக்கள்; என்னுயிரை வாலுக்கள், நகர்க்குக்கள்; நகரமாக்குக்கள்; எல்லாவற்றையும் முடித்த ஒய்யுற்றிருக்கச் செய்யுங்கள்.

தீஸ்யுஸ்.—ஒருவனுக்கு அருமைத்தோழன் இறந்திருந்தால் மட்டும், இவன் காட்டும் வருத்தப்பாவனை ஒருவேளை அவனுக்குத் துக்கத்தை யுண்டாக்கலாம்.

ஹிப்பாலிடா.—உண்மையில் எனக்கு அவனைக் காண்பதற் பரிதாபமுண்டாகின்றது.

பிரமன்.—ஒ கடவுளே, சின்கத்தை ஏன் படைத்தாய்? அவ்விழித்த மிருகம் எனது அரிய நறுமலரைக் கொய்துவிட்டதே. விருப்பமும் அன்பும் முகமலர்ச் சிபுமுள்ள மாதருள் அவன் பேரழகுடையவனாய் வாழ்கின்றவன். இல்லை, இல்லை வாழ்ந்தவன். நான் கண்ணீர் பெருகி இறவேனோ? ஒ! வானே, இரத்தாசயம் தள்ளிக்குவிக்கும் பிரமஸின் இடமார்வைப் பின்பாயாக. (தன்னைத்தான் குத்திப்பிளந்த கொள்ளல்.) நானிதோ சாகிறேன்; இறந்தேன், பறந்து போய்விட்டேன்; என் ஆத்மா இப்பொழுது ஆகாயத்திலிருக்கின்றது. * காலே உன் துளியை இப்பிராயாக, சந்திரனே ஓட்டம் பிடிப்பாயாக. (சந்திரன் போதல்.) நான் சாகிறேன், சாகிறேன், சாகிறேன், (சாதல்.)

தீஸ்யுஸ்.—இரண்டைத்தவியன் உதவியால் அவன் இப்பொழுதும் பிழைக்கக்கூடும்.

* காலே என்றிருப்பது இவ்விடத்திற் முற்றிலும் அசம்பத்தமென்றும் அதற்குப்பிரதியாகச் சூரியனே என்றிருந்தால் வேடிக்கையாக இருக்குமென்றும் ஒருவர் சொல்லுகிறார்.

ஹிப்பாலிடா.—தின்பி திரும்பிவந்து தன் காதலனைத் தேடிப்பார்க்குமுன் சந்திரன் மறைந்தவிட்டதே.

நீலியுஸ்.—அவன் அவனை நட்சத்திரப் பிரகாசத்தால் கண்டுகொள்வான். இதோ அவன் வருகிறான்: அவனுடைய தக்கத்தோடு உத்த முடியும்.

[தின்பி இன்னுமொருமுறை வருதல்.]

ஹிப்பாலிடா.—அவன் இந்தப் பிரமஸஸின்பொருட்டே தன் பிரலாபத்தை அதிகமாய் நீட்டாமற் குறுக்குவானென்றெண்ணுகிறேன்.

டேமீட்ரியஸ்.—இருவரும் தராசமுனையாய் கிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் தாழ்விவர். அவனைப் புறக்கணிக்கவும் இவனைப் பெண்களுக்கும் காம் கிண்ப்பதற்குக் கடவுள் தான் மனமக்காப்பற்ற வேண்டும்.

லெலாண்டர்.—அவன் தன் இலிய கண்களால் அவனைக்கண்டு கொண்டான்.

டேமீட்ரியஸ்.—இதோ அவன் பிரலாபிக்கத்தொடங்குகிறான்.

நின்பி.—என் நேசமே, உறங்குகிறாயோ? ஓ! பிரமஸஸே, எழுந்திரு. பேசு; பேசு; முற்றும் ஊமையாதாயோ? இறந்தாயோ? உன் இலிய கண்களை மூடுவதற்கு ஒரு சமாதி சமைக்கவேண்டும். உன் வெள்ளதடும், செம்மூக்கும், மஞ்சட்கன்னளும்பேரயினவே, காதலர்களே, கதறுங்கள். ஆ! ஆ! அவன் கண்கள் வெண்களும்போல் பைத்திரமாயிருந்தனவே, காலாந்திகளாள், அவன் திட்டைக்கிழித்திரோ? என்னருவில் வாரும்; பால்போதும் வெண்த் உறங்கையை வந்துதிரத்தில் ஊனையும். ஓ! காமே, நீபேசாதே. உறதியுள்ள சக்தியோ, நீ வர; என்மாற்பை இரத்தமாகு. (தன்னைத்தான் குத்திக்கொள்ளல்.) தின்பி முடிக்கிறான்; போய்வுருகிறேன். கண்பர்களே, கண்மையுண்டாவதாக. (இறத்தல்.)

நீலியுஸ்.—சந்திரனும் சிங்கமும், இறத்தவர்களை அடக்கஞ்செய்ய இருக்கின்றன.

டேமீட்ரியஸ்.—ஆம்; சுவரும் அதற்காகவே இருக்கிறது.

பாட்டம்.—(எழுந்த கின்று) இல்லை, இல்லை. அவருடைய சிலங்களுக்குக் குறுக்கே கின்றசுவர் அப்பொழுதே போய்விட்டது. எங்கள் கடத்தின் பின்னுறையைப் பார்க்கவேண்டும், எங்களுக்கு இருவர் சேர்க்கடும் குறுக்கத்தைப் பார்க்கவேண்டும் விருப்பமிருக்குமோ?

நீலியுஸ்.—உங்கள் உத்தக்குப் பின்னுறையே வேண்டெதிலை, அதிலுள்ள குறைகளைப்பற்றி உப

சாரஞ் சொல்ல ஆவஸெயகமில்லை. ஆட்டக்காரர் எல்லோரும் இறந்தபின் யார்மேற்குற்றிச்சொல்லுகிறது. இக்கத்தை யெழுதினோன் பிரமஸஸேவும் போட்டுத்தின்பியின் முடித்தாட்கச்சால் தன்னைத் துக்கிக்கொண்டு இறந்திருந்தால் இதிலெல்ல துக்கக்கூடாய் முடித்திருக்கும்; உங்கள் பின்னுறைய வேண்டெதிலில்லை; குறுக்கத்தாட்டம் காண்போம். (ஆடுதல்.) அந்தசஜாமணி அடித்தாயிற்று; காதலர்கள் தத்தம் பன்னியறையடைபுலாம். இது கத்தர்வர்களின் சஞ்சாரகாலம், இரவில் இதுவரையில் நாம் விழித்ததினால் விடிந்தபின்பு கெடுகெடுவரையில் உறங்குவோமென்றுதோற்றுகிறது. இவ்வசம்பந்தக்கூடத் துறங்கு இரவில் இதுவரையில் கல்ல பொழுதுபோக்காயிருத்தது. இனிய தோழர்களே, பரித்தக்கொள்ளுங்கள். இப்பொழுது நாம் இப்பகலும் முழுவுதும் விருந்தும் கூத்தமாய்க் காலம் போக்குவோம். (போதல்)

[பக்-வருதல்.]

பக்.—இப்பொழுது பரியால் வருத்தம் சிங்கம் கள்ளிக்கின்றது. சந்திரனை கோக்கி ஓராய் ஊர்வியுகின்றது. உடல்களத்த உழுவனோ, கடிய வேலைசெய்து கிண்து உறங்கிக் குறட்டைவிடுகின்றான். இவ்ருளிக்கண்புக்கட்டைகள் கண்குழல்களையிருக்கின்றன. சாகுருவியோ, உரக்கக் கத்தி; நோயால் வருத்தபவனுக்கு ஈழகவரணத்தை கிண்ப்புட்டுகின்றது. கல்லறைகள் வாய்திறக்க அவற்றினின்றும் பேய்கள் புறப்பட்டு மயானத்து மெல்ல நடக்கும் சமயம்து. சூரியன்முன் கில்லாமல் கணவைப்போல் இருட்டைத்தொடர்ந்த சந்திரனுடைய இரத்ததோடு ஒடிச்செல்லும் கத்தர்வர்களைய நாமோ, இப்பொழுது களிகூர்ந்திருக்கிறோம். இப்பரிசுத்தமான இடத்தில் கண்டெலிகட இனி உலாவதக்கடாது. குப்பையைக் கதவினமூலியினின்றும் கூட்டி ஒதுக்கி இவ்விடத்தைச் சுத்தியாக்கள்ளெனவினக்குமாறுநன்குமாய் இங்கு முன்னுற அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

[ஒபரானும், டிடேனியாவும், பிரமாய்க்குடன் வருதல்.]

ஒபரான்.—இங்குத் தணலாயிருக்கும் செருப்பை எரிய விட்டு விடென்கும் பிரகாசமுண்டாக்குக. செடியினின்றும் பறவை தத்திவருவதோர் கத்தர்வர்கள்க்களும் இங்குத்தள்ளி வினயர்க்கள். நான் பாடும் இப்பாட்டை என்னுடைய பாடித் குத்திராம்கள்.

* முகவாலம் என்பதை முகவாசை என்றும் முகநீதி என்றும் சிந்திவர் வழங்குகிறார்கள்; இது பிரேதத்தின்மேற் போடப்படும் துணி.

டிடேனியா,—ஒவ்வொரு பதத்திற்குமுரிய சுரத் தோடு தமது பாட்டுக்களை ஒருமுறை மூலையில் பாடிக்காட்டும்; காங்கனும் அதன்படி பாடுவோம்; கைகோத்தாடுவோம்; எங்கள் சுரத்தல் சிங்காரத்தனத் தால் இவ்விடத்தைப் புனிதமாக்குவோம்.

(பாட்டும், ஆட்டமும்.)

சூரபாள்.—பொழுது புலகுமளவும் கந்தர்வர்கள் யாவரும் இவ்வரண்மனையிடத்தே உலவித் திரியவேண்டும், காயிருவரும் அரசன் பன்னியறையை அடைந்த அரசரைகளை வாழ்த்துவோம்; அவர் பெறும் நன்மக்கள் குறையாச் செல்வத்த வாழ்வாராக. அவ்வாறே மூன்று தம்பதிகளும் தம்முள் ஒருநாளும் பிரியாத மனமொத்திருப்பாராக. அவரது நன்மக்களும் உருவத்து வடுவின்றி அவக்குறிகளொன்றுமின்றி மழுவாக. இப்பணித்தனியின் புரோகதனை யாத் கந்தர்வர் யாவரும் பரிசுத்தராய்ச் சென்று இவ்வரண்மனையின் ஒவ்வொரு மாடமண்டபத்துக்கும் சாந்திசெய்து வருவாராக. இவ்வரண்மனையாலு வேள் தெய்வ அருள் பெற்று இனிதுவாழ்வானாக; இனி தீர்க்கவேண்டவதில்லை; யாவரும் பேசுகலாம். விடியற்காலையில் எல்லோரும் என்னை வந்துகூறும் கள். (சூரபாள், டிடேனியா, பரிவாரங்கள் போதல்.)

பகீ.—கந்தர்வர்களாகிய நாய்கள் உங்களுக்குத் தவறியதைத்தோமாயின், கீங்கள் இதுவரையில் இங்கு உறங்கினீர்களென்றும், இங்கு கண்டனவெல்லாம் அய்யாக்கத்தில் உங்களுக்குண்டாய தோற்றமென்றும் கருதுக; அப்பொழுது தவறியதைத்தே மென்ற வருத்தம் மாறியிடும். குலமக்கான், நாய்களியற்றிய இச்சிறு காரியம் கனவைப்போற் பயனில தென்றெ ன்ணி எவ்விடத்துக் கடுமை பாராட்டாத இம்முறை பொறுத்தருள்வீராயின், காங்கள் இனிச் செல்வனவற்றைத் திருத்தச்செய்து உங்களை மழுவில்க்க முயல்வோம். நான் உண்மையுள்ள பேய் என்பது மெய்யானால், கீங்கள் இப்பொழுது எங்களைச் சீருது ஒழிவதற்கு நாய்கள் விளையில் உங்களுக்குத் தக்க கைக்கமது உதவுவோம். உங்கள் முன் இன்னுமென்ற முறைதோன்றிச் செல்விதாய்நடி உங்களைமனமழி விப்போம். இது தவறுமேல் பகீவைப் பொய்ய னென்று அழிபுயங்கள். என்று; எல்லோர்க்கும் வந்தனம்; நான் போய்வருகிறேன். எம்மிடத்த வெறுப்பின்றி விருப்பமுடையாயின் அதை மெய்ப்பிக்க இப்பொழுது என்முன் கைகொட்டிக் களியுங்கள். ராயின் இவ்விடம் உறவாத தக்க கைக்கமது உதவுவான்,

(முற்றிற்று.)

ஞஸ். நாராயணன்வாயி அம்பாள், பி. ஏ.

குடித்தனம் பண்ணுகிற மூன்று விதங்கள்.

2-வது, வரும்படிக்குச் சரியான செலவுசெய்கிறது.

(345-வது பக்கத்தொடர்ச்சி முடிவு.)

சத்தியவதிக்கு இப்படி வேலைக்காரர்களால் கேரிட்ட தொத்திரவையுத்தவிர தன்புருஷனுடைய குணமும் முன்போலில்லாமல் கொஞ்சம் வேறுபட்டதிலும் சிலவேளைகளில் வருத்த முண்டாயிற்று.

இப்படியிருக்க ஒரு நாள் சத்தியவதி “மாமா இவ்விடத்திற்கு வந்த எவ்வளவு நாளைகிறது” என்று தன்புருஷனைக் கேட்டாள்.

தம்மசீலன்.—“காயிப்பொழுதிற்கும் மேலான விதியையுடைய நன்மையெப்படிப் பார்க்கிறதென்று சங்கோசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர் போலிருக்கிறது. ஆகையால் தான் அவர் இது வரையில் வரவில்லை” என்றான்.

சத்தியவதி.—“இவ்விலை, இவ்விலை” அவருடைய குணமது வல்ல. நாம் அவருக்குச் சொல்லியனுப்பி இன்றைக்கு இவ்விடத்தில் தானே அவரை சாப்பிடச் சொன்னாலென்ன.”

தம்மசீலன்.—“இன்றைக்குக் கூடாது. நான் என்னுடைய சிகெடுத்தகாரியம் இரண்டு கவிவாணர்களை கம்முடைய வீட்டில் சாப்பிட அழைத்திருக்கிறேன். ஆகையால் மாமாவைக்கு செல்கியப்பாடாது.”

சத்தியவதி.—“சூனல் காணியதின்மவரை அழைப்போம்.”

தம்மசீலன்.—“அப்படியே செய்; எனக்கு பூரண சம்மதம்” என்று சொல்லிவிட்டுத் தன்வேலைக்காரனை யழைத்துக்கொண்டு கடைக்குப் போய் விட்டான்.

சத்தியவதி சமையல் வேலை செய்தபடியாகிறதென்று பார்க்கச் சமையலறைக்குச்சென்றான். இப்படிக்கு ஒவ்வொரு விருத்துக்கும் சத்தியவதி தன்னுடைய வேலைக்காரர்களிடத்தில் வெகு சங்கடப்பட்டு வேலை வாங்கிக்கொண்டு தானும் சிலவேளையில் வேலை செய்து வந்தான். இப்பொழுது சமையலறையிலிருக்கும் பொழுது தெருக்கதவை யாரோ வெகு பளமாயிடிக்கீக்கண்டு தன்னுடைய வேலைக்காரியை யண்பி ஒருங்கையும் உள்ளே விடாமல் தான் வீட்டிலில்லை”மென்று சொல்லியிடும்படி சொன்னான். வேலைக்காரி—சென்று கதவைத்திறந்தவுடனே யாரோ ஒருவன் அவன் தடுத்ததைக் கவனிக்காமல் உள்ளே வருவதைக் கண்டு இப்படி வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அகப்பட்டுக்கொண்டோமே”மென்று வெகு வெட்டி

மடைந்து சத்தியவதி தனக்கெதிரிலிருந்து வெகு அ
தையில் புகுந்து ஒளிந்துகொண்டாள். உள்ளே செ
ன்ற பிறகு தன் மாமாவின் சூலைக்கேட்டாள்:

மாமா.—“அவன் வீட்டிலில்லை யென்பது நிச்சயக்
தானா?”

வேலைக்காரி.—“ஆம் அய்யா, அவன் வெளியில் போ
கும்போது நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.”

மாமா.—அவன் போய் எத்தனை நாழிகை யாகிறது?
வேலைக்காரி.—“ஒரு மணிக்கும்கூட.”

மாமா.—ஆனால் சீக்கிரம் வந்துவிடுவான். நான் இய
கே யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

வேலைக்காரி.—அப்படியல்ல, சாப்பட்டு வேலைவா
யில் லரமாட்டேனென்று என் எசமானி சொல்
லிவிட்டுப்போனார்.

மாமா.—இதென்ன. இங்கே ராஜாக்கள் வந்து சாப்
பிட்டுப்போவதுபோல் சமைப்பாவிருக்கிறதே?

வேலைக்காரி.—கொஞ்சம் ரிசித்துக்கொண்டு “இல்லை”

இரண்டு, மூன்று ரிசெப்ட்டுக்கள்தான்” என்றான்.

இப்படியினால் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கே
ட்ட சத்தியவதி பயத்தினால் இன்னது செய்கிற
தென்று ஒன்றுத்தெரியாமல் திகைத்து கின்றாள்.
அவளுக்குத் தன்னுடைய மாமாவின் சத்தியத்தையுடைய
குணங்களைல்லாம் கன்றாய்த் தெரியும். ஆகையால்
வீட்டிலில்லை யென்றால் ஏதோ வேலையாவிருக்கிறா
ளென்று சிலர் வழக்கமாய் அந்தம்மண்ணிக்கொன்
ருவது போல அவர் செய்யமாட்டா ரென்பது அவ
ளுக்குக் கன்றாய்த் தெரிந்தது. வேலைக்காரியோ கொ
ஞ்சம் பொய்சொல்லும் படிதான் சொல்லியிருக்க
அதிகப்பொய் சொல்லித்தன்னையு மட்பொய்க்குட்
படுத்தி விட்டான். ஆகையால் என்ன செய்கிற
தென்று வெகுபயப்பட்டுக்கொண்டு “சன்னல் கழி
யாய் வெளியே குதித்துப் போய்விட்டனமா வென்று
பார்த்தான். ஆனால் சன்னல் வெகு உயரமாயிருந்
தது.” இப்படியிருக்க மாமா தன் பிராணை மூலையில்
வைத்துவிட்டு அங்குத்தொரு சன்னலில் உட்காந்
துக்கொண்டு வேலைக்காரியை தாக்கத்துக்குத் தன்
னீர் கொண்டு வரும்படி சொன்னார். சத்தியவதி
கடைசியில் தான் சுமார் விருந்து விட்டால் மாமா
செக்கெத்தில் போய்விடுவாரென்று கினைத்துக்கொண்
டிருக்கும்பொழுது, மாமா, அன்றைய தினத்தியப்
பத்திரிகையைக் கேட்டு வாங்கிப்படிக்க ஆரம்பித்
தார். என்ன செய்கிறது! சமைப்ப வேலைகள் ப
டியே கின்று போய் விட்டன, கடைக்குப்போன
புருஷனும் செக்கெத்தில் வந்து விடுவான்.

கடைசியில் மாமாவும் பத்திரிகையை முழுமையும்
ஒவ்வொரு எழுத்தாய் வாசித்து முடித்தார். பிறகு

வேலைக்காரியைக் கூப்பிட்டு தான் வந்துவிட்டு சத்
தியவதியை பார்க்கமுடியாமல் போவதில் வெகுவரு
த்தப்பட்டதாக எழுமானிவிடத்தில் சொல்லப்பட்டது.
சொல்லிவிட்டுத் தற்செயலாய் சத்தியவதி ஒளிந்து
கொண்டிருந்த அறைக்கதவைத் திறக்கப்போனார்.
உடனே வேலைக்காரி “அய்யா அய்யா, அந்தல் தே
ருக்கதவு” என்று சொல்வதற்கு முன்னே கதவுத் திற
ந்து போய்விட்டது. மூலையில் ஆட்டுத்திட்டுக் கள்ளன்
போல் விழித்துக்கொண்டு சத்தியவதி கின்றாள்.
மாமா சந்தேகம் ஆச்சரியத்தால் பிரயித்து கின்று,
பிறகு வீட்டிலில்லை யென்றது, தன்னையார்ச்சுக்கு
டயில்லாததினால் தான் சத்தியவதியைப்படிச் செய்
திருக்க வேண்டுமென்று கினைத்து, ஒன்றும் பேசா
மல் சத்தியவதியை கிமிர்த்து பார்த்தார்.

சத்தியவதி.—மாமா, அறைக்குள் புகுந்து ஒளித்துக்
கொண்ட பொழுது, கீழ்க் கவந்திருக்கிறீர்கள்
என்று எனக்குத் தெரியாது. வேறு யாரோ
வென்று கினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மாமா.—“பேசாதே; ஏன் இன்னும் பொய் சொல்ல
எத்தனிக்கொய்? நீ பொய்சொல்லுவது மல்
லாமல் பேசுவதுமே உன் வேலைக்காரிக்கும்
பொய்சொல்ல கற்பித்தாயே. நான் இது வரை
யில் என் சொந்தக் குழந்தைபோல் பாலித்திரு
க்கிறேன். இனி இப்படி உனக்கு தொந்தரவு
கொடுக்கிறதில்லை. வீட்டிலில்லை யென்று உன்
மாமாவுக்கு சொல்லி ஏய்த்தவியும் படியாக
இனி ஒருபோதும் கேடிகாது” என்று சொல்லி
விட்டு வீட்டுக்குப்போக எத்தனிக்கொய்.

சத்தியவதி உடனே.—“கீழ்க் போய்விடக்கூடாது
மாமா, நான் சொல்லுவதைக் கொஞ்சம்
கேட்கவேண்டும்.”

மாமா.—போதும், போதும், என்னக்க இனி பொய்
சொல்லவேண்டாம்.

சத்தியவதி.—ஆனால் என்னவிட்டு விட்டுப்போய்
விடுவதாசியா? குழந்தையாவிருக்கும்பொழுது
தாய் தகப்பனில்லாத தங்களுடைய சகோதரி
யின் ஒரே பெண்ணியை என்னை எடுத்த வெகு
பிரியமாய் வளர்க்கவில்லையோ.

மாமா.—“அப்பொழுதெல்லாம் நீ தான் என்னவிர
க்புயராயிருந்தாய். இப்பொழுது யாதிருக்கி
ருக்கன்? ஒருவருயில்லை.” என்று சொல்லி தன்
தனியை யெடுத்துக் கண்ணை தடைத்தகொ
ண்டார்.

சத்தியவதி.—என் சொல்லுவதைக் கொஞ்சம் கே
ளுங்கள். வேறு யாராவது வந்து கூப்பிட்டால்
தான் நான் வீட்டிலில்லையென்று சொல்லும்
படி வேலைக்காரிக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாமா—(கோபத்தினால்) வீட்டிலிருந்து கொண்டு போனே இப்படி சொல்லச் சொன்னால்.

சத்தியவதி.—எல்லோரும் இப்படித்தான் சொல்லுகிறார்கள். அதை ஒரு பொய்யாக நினைக்கிறதில்லையே. வீட்டிலில்லை யென்றால் அயலா லைப்பார்க்க எங்கே ஸ்தலையிடப் படவில்லை. யென்றுதான் அருத்தம். அது எல்லாருக்கும் தெரியுமே.

மாமா.—“அறையில் ஒளிந்தகொண்டிருக்கிறாளென்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கவேண்டியது தானே” என்று சொல்லி கோபத்தினின்று போய் சிறிக்கத்தொடங்கி, “ஓ சத்தியவதி அக்கதையை உறுதுயல் காள் திரைத்தொழுது உன் மூகம் என்வளவு நன்றியிருத்தது. நான் உதவைத்திரைத்தது எல்லதுதான். நீ பொய்சொன்னதைக் காக உனக்கு எல்ல தெண்டனை விடைத்தது.”

சத்தியவதி.—ஆம், மாமா, நான் இனி வீட்டிலிருக்கும்பொழுது இல்லையென்று சொல்லவே மாட்டேன்.

மாமா.—மறுபடியும் சிறித்துக்கொண்டு “(கெண்டித் தின்னப்போது எல்லையப்போல மூலையில் பதங்கிக்கொண்டிருந்தாயே. அதிக விலுமம் பண்ணும் நிறகுமலைத்தகை அறையில் அடைத்து வைப்பதுபோல் நீயும் ஒருமணி கோம் அடைபட்டிருந்தாய் வல்லவா”

சத்தியவதி.—என்றுயிருள்ளமட்டும் இதை நினைக்க எனக்கு வெட்கமுண்டாகும்.

மாமா.—போய் சொன்னால் அப்படித்தான் வெட்கப்படுவாய்.

சத்தியவதி.—ஒருவரும் அதைப் போய் யென்று நினைக்கிறதில்லை. நாம் வேலையா யிருக்கிறோமென்றும் பிறரைப்பார்க்க முடியாதென்றும் தான் அதர்க்குத்தம்.

மாமா.—அப்படியானால் அப்பொழுதே ஏன் அப்படிச் சொல்லியிருக்கக் கூடாது. வேலைக்காரி நீ வெளியில் போயிருக்கிற தாகவும் காப்பாட்டு வேலை வரையில் நீ திருப்பி வரமாட்டா யென்றும் சொன்னாளே.

சத்தியவதி.—அது அவளுடைய சொந்த கைச்சாக்கு. நான் வீட்டிலில்லையென்று சொல்லச் சொன்னேனே தவிர வேறொன்றைச் சொல்லவில்லை.

மாமா.—ஆனால் அவள் பொய்சொன்னாளென்று நீ ஒப்புக்கொள்ளுகிறாயோ.

சத்தியவதி.—தடையில்லாமல் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

மாமா.—வீட்டிலில்லையென்று சொல்லுவதைப் பார்க்கிறாய்கொஞ்சம் அதிகப்பொய்யையும் சேர்த்துச் சொல்லுவது பிசகென்று வேலைக்காரிக்குத்தெரியுமோ. பொய் சொன்னாலென்ன? அதிகப்பொய் சொன்னாலென்ன, எல்லாம் சரிதான்.

இப்படி தன்னுடைய மாமாவை சமாதானப்படுத்த முடியாதென்றதில் சத்தியவதி தன்மேல் பெப்பொழுதும் போலவே பிரியமாக யிருக்கவேண்டுமென்று அவரைக் கேட்டுக்கொண்டான். கிறுக்குக்கும் தன் கோபம் தணிந்தவீட்டப்பட்டியால் “நீ என்னிடத்தில் செய்ததப்பித்ததற்கு உன்னை மன்னித்து விடுகிறேன். ஆனால் நீ பொய்சொன்ன தப்பித்ததற்குக் கவாபியைப் பிராத்தித்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர என்னைக்கேட்பது பிரயோஜனமில்லை” என்று கடுமையாய்ச்சொன்னான்.

பிறகு மாமா வீட்டுக்குப்போக எத்தனித்தவுடனே சத்தியவதி அவளைத் தடுத்தது தன் வீட்டில் காப்பிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். “தங்கன் வீடு வெகுதூரமிருக்கின்றது. இப்பொழுது நீங்கள் போகக்கூடாது. நான்களும் நானினும் தங்கனைச் காப்பாட்டுக்கு அழைக்கிறதாகத் தான் நினைத்திருக்கிறோம். நான்கள் இப்பொழுது இக்கே காப்பிடச் சம்மதியாவிட்டால் என்னை நீங்கள் மன்னிக்கவில்லை யென்று நினைப்பேன்” என்றான். மாமாவும் கடைசியில் சம்மதித்தவுடனே சத்தியவதிக்கு மனதிலிருந்த பெரியபாரம் நீங்கிற்றுப்போல நீங்கி வடனே வேறொரு அரைக்கு அவளை யழைத்துக்கொண்டபோய் கையிலகப்பட்ட பத்திரிகைகளை யெல்லாம் எறித்து அவருக்குக்கொடுத்த உட்காரவைத்துவிட்டுச் சந்தோஷத்துடனே சமையல் வேலைகளைப் பார்க்கப்போனான். கடைக்குப்போன தர்மசேன திறம்பு வந்தவுடனே மாமாவைக்கண்டு வெகு சந்தோஷமடைந்தான். அவனோடு கூடவந்த யிருந்தாடிகளும் பிசுவும் புத்திரசாலிசாளாயுடைய மாமாவுடைய குணத்தைப்பார்க்க வெகு சந்தோஷமடைந்தார்கள். மாமா கொஞ்சங்கூட பயமில்லாமலும் கல்வியாளனாகவும் பேசினதுமன்றி தனக்குத்தெரியாத விஷயங்களை தெரியாதென்று ஒப்புக்கொள்ள வெட்கப் படவில்லை. இவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததை கவனித்துச் சந்தோஷ மடைய சத்தியவதிக்கு கொஞ்சங்கூட அவகாசமில்லை. ஏனென்றால் தன்னுடைய புதிதாய் வந்த கேஸ்காரனுக்கு எதை எப்படி பரிமாறுகிறதென்று தெரியாததினால் அடிக்கடி அவனுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதாய் யிருந்தது. சமையலும் கன்றியாரால் வெகு கெடுதலாய் யிருந்தது. கடைசியில் காப்பிட்டு முழுக்தவுடனே மாமா சத்தியவதியைக் கூப்பிட்டுக் குழுக்தைகளைப் பார்க்கப்போவோம் வா என்றான். அப்படியும் சென்றவுடனே குழுக்தைகள் ஒன்றுக்கொன்று ஆகாரத்துக்காக சண்டைபோட்டுக் கொண்டு இருந்ததைக்கண்டு, சத்தியவதியை தனிமையில் இட்டுக்கொண்டுபோய்ச் சொல்லுகிறான்: “இப்படியுட்கார்த்துகொண்டு நான் சொல்வதைக் கவனமுட்கேள். நான் உனக்குக் கவியாளமாவதற்கு நுந்தி தருமசேனனுக்கு வாழ்க்கைப்படுவதைப்பத்தியாகக் கோபித்தேனெனவா. அப்பொழுது தருமசேனனுக்கு ஒரு குழுக்தைக்தை வைத்து இட்டுக்கத்த திறமை

யிலுை யென்று கினைத்தேன். ஆனால் பிறகு நான் கினைத்தது பிசகென்று தெரிந்தது. நீங்கள் கமையிருப்பதோடுங்கூட வெகு நல்ல எந்தியிலுமிருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களுக்கு இது லை யகிச் செலவிலுமாயல் குடித்தனம் நடந்து வந்தது. இப்போது நீங்கள் செய்யும் செலவைப்பார்க்க எனக்கு வெகு சந்தேகமுண்டாகிறது. இருந்தபோதிலும் உங்களுடைய விஷயம் உங்களுடைய நன்றிப் தெரியுமாதலால் நான் அது விஷயத்திலென்று சொல்லவேண்டியதில்லை யென்றெண்ணிச் சில காலமாய்ச் சம்மா விரும்பு விட்டேன். நீங்களிம்மாதிரியே குடித்தனஞ் செய்யும் விஷயத்தில் பிறக்கின்ற வருமென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. காலிதற்கு முன் நெருதரம் உயிகள் வீட்டுக்கு வந்தபோது உங்கள் சாப்பாடு வெகு சாதாரணமாயும் நன்றிப் பாகம் பண்ணப்பட்டதாய் விரும்புது. குழந்தைகளுக்கெல்லாம் சந்தோஷத்தோடு கிரித்து வினையாடிச் கொண்டிருந்தனர். இன்றைக்கெப்படியிருக்கிறது. கிரம்ப விஷயங்கள் உண்டாகிச் சரியாய்ப்பாடுகளுக்கெல்லாம் கெடுத்துப் பெரியவிரும்பு செய்தீர்கள். குழந்தைகளுக்கெல்லாம் சரியாய்ப் பேர்ஷிக்கப்பட்டால் வேறொரு அறையிலடைக்கப்பட்டிருந்தபடியால் சத்தம் போட்டுக் கொண்டு சண்டை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். குழந்தைகளின் தாயோ வெகு கவலையுடனே மன வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு விரும்பு நன்றி முடிய வேண்டுமே யென்று ஒரே சங்கதியைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டு கேட்ட கேள்விகளுக்குக்கூட பதில் சொல்லமுடியாமல் விரும்புதான்.”

சத்தியவதி.—என்ன மாமா இப்படி சொல்லுகிறீர்கள்.

மாமா.—ஆம், ஒருக்கால் மற்றவர்களுமிப்படித்தான் செய்கிறார்கள் என்று நீ சொல்வாய். பெரிய பணக்காரர்களுக்கு டம்பமாய்ச் குடித்தனம் பண்ணுவதிலும் அதிகக்கெடுதல் கேட்கிறது. ஆனால் குடித்தனம் ஸ்திதிக்கு அவ்வளவு டம்பமாயிருந்தால் கட்டுமோ?

சத்தியவதி.—தங்கள் சொல்லுவது வாஸ்தவத்தான். இன்றையதின மெங்களுடையதாதிஷ்டத்தினால் சமையலெல்லாம் கெட்டுப்போய் விட்டது. வேலைக்காரர்களுக் கொன்றுதெரியவில்லை. இருந்தபோதிலும் இனிமேல்வருத சரியாக நடக்குமென்று கம்புகிறேன். இப்பொழுது குழந்தைகளுக்காக புதிதாய் ஒருதாசியியித்திருக்கிறேன்.

மாமா.—தாசியா! குழந்தைகளை நீயே பார்த்துக் கொள். தாசியிடத்தி லொப்புவித்த விடாதே. குழந்தைகளை வேலைக்காரரிடத்திலொ

ப்புவித்த விவேதம் பார்த்தும்போது எனக்கு வெகு கோபமுண்டாகிறது. சத்தியவதி, இன்றைக்குக்கு வருத்த முண்டாகும்படி வெகு சங்கதி சொல்லிவிட்டேனென்று சொன்று கிறாது. இவ்விடத்தில் நடந்த விஷயங்களைக்காண எனக்கும் வருத்தமுண்டாகிறது. ஆனால் நானுனக்குவகைச் செய்திருக்கிற நன்மைகளைக் காட்டிலும் மதிக்காண நன்மைகளைக் கொடுக்கும்படியான புத்தி மதிக்கைக் கொடுப்பதென்கடமை யென்று கினைத்தேன். ஆகையால் கடைசியாய்ச் சொல்லவேண்டிய தென்ன வேன்றல்: “அவரவர்களுடைய நிலைமையைத் தகுந்தபடி குடித்தனம் பண்ணுவது தகுதியே தவிர மேலானவர்களைப் பார்த்து அவர்களைப்போல் குடித்தனம்பண்ண எத்தனத்தி முற்றிலும் நடத்தமுடியாமல் போவதிதுபயோக மென்ன.” வென்றசொல்லிவிட்டுப்போய்விட்டார். அவர் போனவுடனே அவர் சொன்ன சங்கதியை யெல்லாம் கினைத்து சத்தியவதி யுழைக்கொண்டிருந்தான்.

தாமசேன்.—“சத்தியவதி, யென்னவிரேஷம்” எனமுதுகொண்டிருக்கிறாய். ஒ, இன்னக்குத்தெரிந்தது. மாமா அதிகச்செலவு செய்வதுபிசகென்றுன்னிடத்தில் பிரசங்கித்தார் போயிருக்கிறது. இன்று நடந்த விருதைப்போல அவரெங்கும் பார்த்திருக்க மாட்டார். பணக்காரர்கள் குடித்தனத்தைப்பற்றி வருத்தென்னதெரியும். நாம் சீக்கிரத்திற் கெட்டுப்போவோமென்று கினைத்துக்கொண்டிருப்பார். உன்னிடத்தி லென்னசொன்னார். சொல்லு பார்த்தாய்.”

சத்தியவதி.—(பழுதுகொண்டு). விரும்பு கொஞ்சமும் நன்றியிலுை யென்று சொன்னார்.

தருமசேன்.—மாமா சொன்னது வெகு மரியாதையாயிருக்கிறது.

சத்தியவதி.—(கொஞ்சம் வெட்கத்துடனே) அவர் சொன்னது வாஸ்தவத்தான். அதினால் தான் எனக்கு வெகு வருத்தமாயிருக்கிறது.

தருமசேன்.—அதற்காக வருத்தப்படாதே. எல்லாம் உம்முடைய வேலைக்காரர்களுடைய புத்தியின்மையால் வந்ததென்று அவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டேன்.

இதுமுதல் மாமா இவர்கள் வீட்டுக் கடிக்கடிவருகிறதில்லை. சத்தியவதியு மடிக்கடி அவர் வருவதில் என்ன பிரயோசனமென்று கினைக்கத் தலைப்பட்டான். அந்தவருகும் முடிந்தவுடனே தருமசேன்கண்ணுற் பார்த்தும்பொழுது அவ் வருஷத்தி லொன்றாய்விருதியாகாமல் போனதுதவிர இத்தருமுன்

கையிலிருந்த முதலும் கொஞ்சஞ் செலவாய்ப்போய் விட்டதென்று கண்டு வெரு வகுத்தப்பட்டு இனி யென்ன செய்கிறதென்று யோசித்துக் கொண்டிருக் தான். சில நாளாய் வரும்படியும் குறைந்த விட் டது. இம்சங்கடிகளை யெல்லாம் சத்தியவதி யிடத் திச் சொன்னவுடனே அவள்கம்புடைய செலவைக் குறைத்துப்போடலா மென்றான். ஆனால் ஒவ்வொ ரு இனமாய்ப் பார்த்தும்போது ஒரு செலவையும் குறைக்க முடியவில்லை. ஒருநாள் சத்தியவதி சொ ல்லுமொன்று, “ஆதியிலிருந்த ஸ்திதிக்குளாம் எதிர்பார் கக்கூடாத அவ்வளவு எல்ல ஸ்திதியி லிருப்பதே ஒரு சந்தோஷமல்லவா. இதுவரை நாம் வரும்படிச் சூழ்விட்ட செலவு செய்யவில்லை” —யென்று இப் படி கிணத்தை யொப்புக்கொள்ள இட்டமில்லாதவ ர்களாய் சுதர்சனனு மின்னு மற்றவர்களும் அநேவரு ம்படியில் தங்கியுள்ளபார்க்கிலும் டம்பமாய்ச் சூழ்த்த னம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்களே யென்று மன டைத் தைரியப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

கே. ஜெயராமைய்யர், பி. ஏ.

ஸ்ரீமத் திராவிட ஆயுள்வேதம்.

(திராவிட ஆயுள்வேதவைத்தியர் ஒதுவர் எழுதியது.)
சிகிச்சை.

(341-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

மருத்துவக்கலைகள் பிணிகளின் இலக்கணங்களைக் கூறியபின்னர், அவைகளை நீக்கு முபாயங்கள் அங் லது சிசிச்சைகளைக் கூறியிருக்கின்றன. சிசிச்சைகள் மூன்று வகைப்படும், அவையாவன:—

(1) ரசம், கத்தகம், பாஷாணம், பஸ்பம், மூதலிய வைகளைக் கொண்டு செய்வது தேவகண சிகிச்சை.

(2) விருஷாதி மூலிகளைக் கொண்டு செய்வது மா னுடகண சிகிச்சை.

(3) உதிரக்களைதல், அறுத்தல், கறிதல், காரம்வை த்தல் ஆகிய இவைகளைச் செய்வது இராசுரிதகண சிகிச்சை.

பிரமாணம்:

“குதக்கதி தாதுபஸ்மஞ் சொர்ன்னகாட் டார்ஸி [ச்சை ஒதரிய மூலியியம்ஸ் னார்ச்சிசிச்சை-வேதடருஞ் சத்திரசா ராக்கினிசி சாசாச்சி சிச்சையொன்றே முத்திரத்த தாகு மொழி”]

இச்சூழிவிதச் சிசிச்சைகளை இன்னதென்றும், இன் னின்ன விபாதிக்கட்டு இன்னின்றது செய்யப்படுமெ ன்றும், அவைகளின் ஒளஷதங்களையும் தொகுத்துக் கூறப்படும்.

தேவகண சிகிச்சை: ரசகத்த பாஷாண பஸ்பம் ஏறக்குறைய மூங்குறிய விபாதினைக் குப்போதி

ப்பது. தேவகணத்தார் பாதரசம், ரசாஞ்சனம், ரச கர்ப்பூரம், சாதிவிநிகம், சவ்வீரம், செல்லிக்காய்க் கத்தகம், வணக்கத்தகம், தாளகம், வவணம், சிவந்த அரிதாரம், மனோசிலை, மிருதாரசிக்கி, பாஷாணம், ஆகிய இவைகளைச் “சுத்திநீக்கிராம்” என்றுஞ் சாந் திர முறைப்படி சுத்திசெய்து தனியாயுள் கொடுப்ப தன்று. இவைகளின் ரசம், கத்தகம், தாளகம், மிரு தாரசிக்கி இவைகளைப் பஸ்பித்தும், அபம், காத்தம், மன்றோம் இவைகளைச்சிந்துரித்தும், வவ்ந்தைப்பஸ் மித்திஞ் சிந்துரித்தும், தாம்பிரம், பவளம், சிருத்தி, வெள்ளி, நாகம், சிலாசத்த, சொர்ணம், மூத்து, வவ ணம் இவைகளைப் பஸ்பித்தும், தக்கபிணிகளுக்கு வேண்டு நாள்கரை பத்தியத்தடன்கொடுத்த வரூ வார்கள்.

மானுடகண சிகிச்சை: விருஷாதி மூலிகளைக் கொண்டு செய்தல், மூலிகள் நால்வகைத்து. அவை யாவன: விருஷம், செடி, செடி, புல் என்பன. இவை கள் ஒவ்வொன்றினும் வேர், பட்டை, கட்டை, ரசம் இலை, புஷ்பம், பழம், வித்த, எலும்புஎனவகைப்பதா ர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும், கச, ப்பு, உப்பு, தித்திப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, ஆ கிய அறுவகை ருசிகளையும் பெற்றிருக்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம்:

ஆகியுரி யுன்னீரடைமலர்மென்காய்விதையென் றோதுபதார்த்தமிவையோ ரொட்டும்—பூதலத்துள், கைப்புறப்புத் தித்திப்புக்கார்ப்புபுளிப்புத்துறப் பிவையா தும்பொருத்த மால்”]

இத்திறச்சிசிச்சைக்குரிய மரம், செடி, கொடி, புல் இவைகளின் பெயர்களையும், குணங்களையும் “பதார்த் தந் துணாதித்தாமணி” என்னும் தாவிர் தெளித்து, சுத்திசெய்து, “சிகிச்சைகாரம்” என்றுஞ் சாத்திரத் தின்படி முப்பத்திரண்டு ஒளஷதங்கள் செய்து மூற் கூறிய பிணிகளுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும். ஒளஷ தங்கள் இளமுறையாய்விருந்தாலும், பக்குவ பாகத் தைப் பொருத்துமானால், அது தேவர்கள் உண்ணத் திருப்பாற்கடலிற் பிறத்த அமிர்த்தத்திற்கொப்பாரும். கனமாவ முறையினைச் செய்யப்பட்ட மகர் மேக ரா சாங்கத்தைலம் போன்ற ஒளஷதங்களும் செய்பாகங் கெடுமானால் அக்காலத்தில் சோஷன் கக்கிய விஷத் திற் கொப்பாரும். ஆதலால் ஒளஷதங்களை எல்லாம் செய்பாகத்தவரூது செய்தல் வேண்டும்.

பிரமாணம்:

பக்குவபா கத்தையுது பஞ்சினம்ருத்தம் பிணை பக்குவ பாகத்துப் பருமருத்த—மெய்க்குறுத்துக் கக்கால மும்பருணு மாழிமருத் தஞ்சேடன் கக்கால மும்பொருத்துக் காண்”]

னால் விளக்கத்தின் யாப்பிதிகாரத்து மூன்று மோத் தாகிய செய்யுள் மரபியலையும், வைத்தியநாத நாவலர் செய்த இலக்கண விளக்கத்தின் பொருள திகாரத்து ஐந்தாமியலாகிய பாட்டியலின் முற்பகுதி யினையும் அந்நாசரித்திருக்கிறார்.

இனிப் பொதுப்படப் பேசமிடத்த நம்புலவர் சுய மாக யாப்பினைப் பாருபபெய்து என்று அமைத் திருத்தல் இப்புத்தகத்தைப் பார்த்த யாவர்க்குத் தெ ரியும். இதுபற்றி யன்றி பிரம்மஸுரீ யி. சேஷசுரீ சால்விரியா சாஸ்களும், ம-எ-ள-ஸுரீ தாமோதரம் பிள்ளையவர்களும் இதின் சுயத்தை பெடுத்துப்பேசி யிருக்கின்றனர். நம்புலவர்க்கு முன்னரோ திருத்தணி கைச்சரணப் பெருமாயார் யாப்பினை வசந்தா விபுற்றிப் பாலபோதி விளக்கணத்தி் தொகுபகுதி யாக அச்சிட்டுருக்கின்றனர். அதுவும் மாணுக்கர் சுட்டுப் போதுமான அளவினதாய் யிருப்பினும், பாரு பாதி, வண்ணம், பாட்டியல் இவற்றை கோக்கின், நம்புலவர்களே செய்த செய்யுளிலக்கணம் அத்தனினுஞ் சிற ந்த தெளிவாகும்.

இனிவிறுக்க; 1894-ஹி. ஏ. பரீட்சைக்குப் படிக்குத் தமிழ் மாணுக்கர்க்கு இலக்கண விளக்கத் தினின்றும் செய்யுளியல் என்ற ஒரு பகுதியானது பாடமாக நியமிக்கப்பட்டுருத்தலின், அம்மாணுக்கர் கள் முதலில் நம்புலவரது இயற்புத்தலுவிட்டுப் பிறகு இலக்கண விளக்கம் படிக்கப் புகுவரேல் சலமாயிரு க்குமென்றது எமது துணியு.

வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரி, பி. ஏ.

—0—

சூரிய தேசாபிமானக் கும்மி.

இது 20-பக்கங்களடங்கிய ஒரு சிறு புத்தகம். இதில் 100 கும்மிப்பாட்டுகளும், ஒரு துதிகெண்டாய்வும், ஒரு வாழ்த்துக்கும்மியு மடங்கி யிருக்கின்றன. இது கடைத்தெருப் புத்தகங்கள் போலது சற்றாய் ந்த கடிதத்திற் பிரசுரிக்கப் பட்டுளது. இது எம் இந் ததுறு சித்திருத்தத்திற்கு ஏற்பட்ட புத்தகங்களி னொன்றென்று குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆரியர்கள் ஒருமித்த வாழ்த்திருத்ததையும், பிறகு பிரித்த பல கட்டுக்கட்டுப் போகும்படி கேட்டிருக்கையு ம், அயர்க்களில் சிலர் இத்தியாவிற்கு வந்ததையும், வந்தபின் மதபேதம் ஐரோப்பேதம் முதலியன வேற் பட்டதினாலே புண்டாய கேட்டிருக்கையும், தாழ்வி னையும், பிறகு பற்பல ஐரோப்பியர்களால் ஞாலவிய கைத்த மானியிழந்த வலியிழந்த எம் இத்த தேச ஆரியர்கள் வருத்தினதையும்; பிறகு ஆங்கிலேய ஆட் கிருப்பட்டுச் சிறப்பாட்டை வருகிறதையும்பற்றி கண்டு சொல்வதென்றது கும்மிச்சந்தரம் கொற் போக்கும் என்று அமைந்திருக்கிறது. தற்காலத் தில் இத்தகைய புத்தகங்கள் எவ்விடிலு ஸ்திதிகலிட த்து காகேசத்தையும், முன்னிருந்த ஆசிரியர் கையமை யின் உணர்ச்சியையும் உண்டாக்கி யகோ விதமான கண்மைகளைச்செய்யும் கோக்கத்தினதாகவுள் காணப் படுகிறது. இப்புத்தகம் பெண்பாடசாலைகளில் உப யோகிக்கப்பட மிகவும் ஏற்றதாகவுருக்கிறது. இதன் விளை அரை அணுவே. பெண்பாடசாலைகளில் உப

யோகிக்க வேண்டி இச்சிறுபுத்தகம் மாதிரிக்கு வெ ண்டுவோர் அரையறு தபால்தலை யனுப்பி இப்புத்தி ரினைப் பிரசுரிக்கும் அறிவைப் பரவச்செய்யும் சலப (ஏஜன்ஸி) யின் காரியதரிசிக்கு எழுதிக்கொள்ளக் கிடக்கும்.

சிறுவர்க்கான ஜாலவிஞ்ஞைகள்.

(330-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

31. கழுகுக்கொண்டிருந்தும் மோதிரம். கமார் அங்குலம் களமுள்ளதும் கையின் கிழவிர ல் துறையுக்கடியுதமான அங்குலவிதிதான் சர்ப்பர் (Rubber) மோதிரத்தை அங்குலம் களமான முறு க்கிய ஒரு பஞ்சுதான் கயிற்றில் கோத்து, கயிற்றின் ஒரு முனையை காலின் பெருவிரலால் மிதித்துக் கொண்டு மற்றொரு முனையைக் கையால் இறுக்க மாயும் செல்லுத்தாயும் பிடித்துக்கொண்டு கோத்திருக்கும் மோதிரத்தை கயிற்றின் மூலமாய் சரோலெந்து விட்டுவிட்டு கயிற்றின் மூலமாய் சரோலென்று விழே விழுந்தவிடம். ஆனால் மற்றபடியும் மோதிரத்தைக் கயிற்றின் மேற்புறத்தில் கொண்டுவந்து சுழற்றிவிட் டுவிட்டு கயிற் எவ்வளவு நீளமாயுந்தாலும் அங்கு லமுறதும் கரகாவென்று சுழற்றுகொண்டே வெகு விஞ்ஞைமாய் இறங்கும். இரப்பர் மோதிரமகப்பாடா விட்டால் அதற்குப் பதில் யாதாயினுமொரு இலே சான மாதிரிச்செய்யப்பட்ட மோதிரத்தை உபயோ கிக்கலாம். கயிற்றுக்குப் பதில் ஒழுங்கான ஒருபிரம் புகோலை உபயோகிக்கலாம்.

32. நாம் கவாச்சித்தம் துகாயத்தின் *மறைதாபம் உண்டா?

உண்டு. இதை விளக்கமாய் அறிவிடுவோம். கமார் ஒரு அடி நீளமுள்ள மாதிரியில் அல்லது ஒரு உலோகத்தால் செய்த ஒரு குழையால் எடுத்து, ஒருபக்கத்தை என்று அடைத்து, குழையுக்குள் சக்கிரக்கிப் பஞ்சு அல்லது ஒரு நெருப்புக்குச்சியை குழலில் போட்டு அது அடியில் தங்க, குழைத் தவாரத்தெருச் சரியாயும் பிசுப்பும் பிடித்து ஒரு கட்டையைச் சட்டிட்டு ஒரு குழையுக்குள் செழுத்தி லும், உள்ளே இருக்கும் வாயு நெருக்கப்பட்டு அதி விருத்துண்டான குட்டினால் பஞ்சு அல்லது நெருப் புக்குச்சி பற்றிக்கொள்ளும். ஆகாயத்தில் உலுண்ட மானது சாத்தனியிலிருக்கும் ஜலம்போல் மறைத் திருக்கிறது. காத்தனியைக் கையாலே பிழிய நீர் வெளிப்படுவது போல், ஆகாயமும் நெருக்கப் படுகிறதினால் அதிலுள்ள உலுண்டம் வெளிக்கு வருகி ரது.

33. வெண்கல சுத்தி.

தட்டினால் மணிபோல் ஒலிக்கும் ஒருவெண்கலக் கிண்குழையின் மணசையின் மேல் கயிற்றைத் தூய்மையு முறில் ஒருசுண்டைக்காயளவு எடுத்துத் தட்டையாய்த் தட்டி பாதிரத்தின் மேற்புறத்தின் கெவிலில் அழுத் திவைத்துப் பின்பு கமார் இரண்டடி நீளமுள்ள வெண்கல பிரம்புக்கோலின் மேற்புறமுறதும் வை

* Latent heat.

மெழுகை இலேசாய்த் தடவி பிரம்பின் ஒருமுனை யை வெள்ளைப் பாத்திரத்தின்மேல் வைத்திருக்கும் மெழுகில் பதிபாண்டுவைத்து, இரண்டு ஐசு பெரு விரல் சுட்டுவிரலாலும் மாற்றி மாற்றி பால் சுரப் பதபோலப் பிரம்பின் மேலிருந்து அடிவரையிலும் விடாத தடவ வாயினர் ஈதும் சத்திபோல் வெகு இனிமையும் காதுமுள்ள ஓலி கேட்கும். இவ்வாறே தவனிதலும் மோத்தின் மேலும் செய்யலாம். பிரம் புக்குப்பின் தென்னமரத்து கர்க்கை உபயோகித் துக் கொள்ளலாம்.

ஒரு செப்புப்பானியின் வாயை ஒரு மிருகத்தின் ஜவ்வரல் மூடி உலர்த்தப்படி, தோலின் கெயில் ஊசித்துவாரம்செய்த அதில் ஒரு குதிராமயிரை மாட்டி, மயிர்ச் சோசனம் தடவி பால் துத்தமுடாது இரு கூப்பெருவிரல் சுட்டு விரலாலும் இழுக்க இரகத்தின் உறுமுகிருப்போல் கேட்கும். சிலதேசங்களில் உழவோர்கள் கழனிகளில் இரவில் வந்து பயிரை காசம் செய்யும் பன்றி முதலானவைகளைப் பியமுறுத்தித் தூத்த இக்கருவியை உபயோகித் தென்றனர்.

34. நாக ஸ்ட்டை.

பொட்டாஷியம் பைக்ரோமேட் ... 2—பாகம்
(Potassium bichromate)

பொட்டாஷியம் னைட்ரேட் ... 1 "
(Potassium nitrate)

வெள்ளை சர்க்கரை ... 3

மேற்கொண்ட வஸ்துகளை குறித்தபடிப்படி எடுத்து தணித்தனியாய்ப் பொடிசெய்த ஒன்றாய்க் கலத்த, கலத்த துணால் சிறு மத்தாப்புகள் செய்த காயவைத்து, ஒரு அலையில் இம்மத்தாப்புகள் கொன்றைக் கொளுத்தி உடனே மத்தாப்பினின்று வாகம் சிறி வெளியில் புறப்படுவது போல் புகை புறப்படும். கண்டுவர்க்கெல்லோரும் சர்ப்பமே மத்தாப்பி விருத்த உதித்ததென்று என்னுமாகர்ள். மேற்கூறிய கலப்புத்திரவியங்களில் பொட்டாஷியம் பைக்ரோமேட்டைப் பொடிசெய்யுங்கால் உண்டாகும் துணை முகராதபடி வெகுதாக்கிரைதாய் மிருக்கவும்.

இதிலிருந்து மருத்து வஸ்துப்புகளில் சிஸ்டோ னைடாயிடே சூப் மெர்க்குரி (Sulpho Cyanide of Mercury) அல்லது பாரோ சர்ப்பங்கள் (Pharoa's Serpents) என்னும் ஓர் மருத்து வித்தென்து. அதைக் கொளுத்தினால் மேற்கொண்ட விதமாய் வாகம் உண்டாகிறது. ஆனாலுமேக் கொளுத்தும் போது உண்டாகும் புகையும், கொளுத்தி எஞ்சி நின்ற சாம்பலும் கொடிய விஷமாதகமால் அம்மருத் தைக் கொளுத்தும்போது காற்றைத் தாராளமாய் நடமாடும் வீட்டில் வைத்த கொளுத்தவதோடு எரி யும்போது உண்டாகும் புகையை முகாமலும் பன்றி நின்ற சாம்பலு ஒருவருக்குத் தோடாதபடி பன்றி எரித்த பின் சாக்கிரைதையாயிருத்த தெரையூரத்தில் எறிய வேண்டியது.

35. மலிவான நெருப்புக் கண்ணாடி.

யாவது ஒரு ஐரோப்பியன் வீட்டுக்குப்போனால் அவன் வீட்டில் வட்டமேஜையின் மீது கையில் அல

க்காரமாகக்காதித்தாட்செய்த புஷ்பச்செடிகள்பொ ம்மைகள் இவைகளைவைத்து உடல் ஸ்தம்பவழவாயும் மேற்பாகம் கும்மிட்டம் வடிவாயமுள்ள ஒரு கண்ணாடி மூடியைக் காணலாம். இதற்கு இக்கிளிட் பாஷையில் டோம் (Dome) அல்லது கிளாஸ் ஷேட் (glass shade) என்று பெயர். இத்த மூடி ஒன்றா எடுத்த அதில் கொஞ்சம் சலம் வார்த்த உச்சிவெளியில் வெயிலில் அலசவாது பிடிக்க, குரியகன் கிரை நக்கன் சலத்தின் மூலமாய்ச்சென்று அடியில் சுற்று தூரத்தில் கண்ணால் பார்க்கக்கூடாத அவ்வளவு பிச்சாசமான ஒரு புள்ளியாய்க்கூடும். அப்புள்ளியை பற்றிக்கொள்ளும் எவ்வளவுதான் மேலாவது விழ விட, அவ்வளவு உடனே தீப்பற்றிக்கொள்ளும்.

இதே பிரகாரம் உடல் உண்டைவழவாயும், மற்ற பாகம் கீண்டும் இருக்கிற ஒரு கண்ணாடிச் சிமிளியில் ஜலம்வார்த்த சித்தாவண்ணம் சமமாய், வெயிலில் பிடித்த அடியில் தோன்றும் ஒளிப்புள்ளியில் பற்றிக்கொள்ளக் கூடிய எவ்வளவுதவையாவது பிடிக்க உடனே செருப்பு அண்டிக்கொள்ளும்.

பனிக்குபோன்ற எவ்வளவுதான் கிளிட்மாயாவது ஒளி ஈரெருவிச் சென்றால் அது பனிக்கில் எப்பாகம் கனத்திருக்கிறதோ அப்பாடியும் வளையுக் தன்மை வையுடையது. மேற்குறித்த இரண்டு சாமான்களில் சலம் வார்த்த பின்பு ஓரத்தையிட கெயில் ஆதிக சலம் இருப்பதால், ஒளியானது மேற்புறம் புகுந்து நடுப் பக்கமாய் வளிகிறது. இப்படி வளவழிதல் தான் ஒளியின் கிரைக்கள் சுற்றுத்தாய்சென்றதென்று கூடி ஒளிப்புள்ளியாகிறது. ஒரு பூதக்கண்ணாடி வைடுத்த கையால் தடவிப்பார்த்தால் கெயில் விய் மியும் ஓரம் இவோராய் மிருக்கும். அதனோடு செருப்பு பற்றுக்குகன் செருப்புக்கன் னாடி செய்யப்பட்ட கலப்புத் திரவியங்களாதுண்டாகிறது தென்றும், ஜலம் கீர்க்கட்டி, சுடறுப்பு முதலான தெளித்த பதார்த்தங்கள் செய்யப்பட்ட பூதக்கண்ணாடியை வெயிலில் பிடிக்கின்ற செருப்பு பற்றுதென்றும் என்னுமாகர்ள். இது தப்பிடும், மேற்கொள்ளப்பதார்த்தங்களால் செய்யப்பட்ட பூதக்கண்ணாடிகளால் செருப்பு தவருது பற்றும்.

பத்துபோல் திரண்டும் உள்ளே போலாய்மிருக்கும் ஒரு கண்ணாடிக்குவையில்ஜலம் வார்த்த வெயிலில் பிடிக்க அதுவும் குரியன்சுடனா ஐமுதென்துய்ச்சேர்க்கும். அவ்விடத்தில் பற்றிக்கொள்ளக் கூடிய எவ்வளவுதவையாய் பிடிக்க, தீ அண்டிக்கொள்ளும். கண்ணாடி உண்டை போலவாய்லாத செட்டியாய் மிருக்கலாம், இவ்வுண்டைகளை தப்பாக்கி மருத்து வெடிதல் மருத்து இருக்கும் இடங்களில் வைக்கக் கூடாது. ஏனெனில், வெய்யில் கண்ணாடியின் மேல் விழுந்தால் அதின் கிரைக்கள் கீழே சென்று ஒளிப் புள்ளியாய்க்கூடி அக்கிளியை உண்டாக்கும்.

மா. நட்டைன்.

சி று வ ரீ க் க ர ன ப க் க ம்.

[விவேக சிந்தாமணியை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்காக எழுதப்பட்டது.]

தாதா எழுதிய கடிதம்.

IV.

பின்னகனே ! பென்மணிகளே ! என் கண்ணின் கருமணிகளே !

நான் மூன்றாந்தாம் உங்களுக்குக் கதைசொல்ல வந்தபோது எந்தங்கை பள்ளிகட்டம் போனதைப் பற்றிச் சொல்ல இருந்தேன். ஆறாவது அப்பொழுது எனக்கு உடம்பு ஒன்றும் சரியாக இல்லாமல் போனதினால் வெவ்வேறுகதைகளைச் சொல்லி பொழுதுபோகிற வேளையில் உங்களை விட்டுக்கு அனுப்பி விட்டேன். அதற்கப்பும் இரண்டொசமாக ஒரு பரிணையின் நிமித்தமாய் உங்களை கையில் வந்து கண்ணுறியப் பார்ப்பதற்கு ஒழிவில்லாமல் “கொஞ்சாரப்பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்” — “குதும்பொது கெடவேசெய்யும்” என்கிற விதிகளை எழுதித் தபால்மூலமாக அனுப்பினேன். இத்தகாலில் கிழங்குட்டுகள் கூடப் பரிணையகொடுத்திச் கொண்டிருந்தால்தான் காலத்தை நல்லபடி கையாமாகத் தள்ளிக்கொண்டு போகலாம், நான் கொடுத்த பரிணையை இன்னதென்று உங்களைவிடத்தில் சொன்னால் நீங்கள் “இன்னா ! தாதா ! பதினெட்டு இருவது வயசு பசங்கள் படிக்கிற பரிணையக்கா இப்ப போனே” என்று பரிசாசம் பண்ணுவீர்கள். என்னுடைய தகப்பனார் நான் என்னுடைய படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் திடமொன்று ஒரு வியாதிக்கொண்டு இறந்தபோய் விட்டார்; அதனால் நான் பள்ளிகட்டத்தை விட்டுவிட்டு ஒரு உத்தியோகத்தைத் தேடிக்கொண்டு சமூகாரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே வேண்டிய தாயிற்று. இப்போது குடித்தனம் பெருகிவிட்டது; குழந்தைகள் காலவர் ஆய்விட்டார்கள். எனக்குப்பளம் வருகிறது போதுமானதாக இல்லை, எங்கள் துறை பெரிய பரிணையகொடுத்தவர்களுக்கே உயர்த்த சம்பளம் கொடுக்கிறது. அதனால் காணாமல் பழுத்தவனாகியும் ஒரு பெரிய பரிணைய கொடுக்கும்படியாயிற்று. ஆகையால் நீங்கள் இந்த இளம்பிராயத்திலே தானே சற்று ஊக்கமாய்ப் படியுங்கள். அதிகவயதானவிட்டால் ஒருபக்கம் பெண்டாட்டி. பின்னகளுக்கு உத்தரவு சொல்லவேண்டுமே, ஒருபக்கம் மூக்குக் கண்ணாறு போட்டுக்கொண்டு இரவில் கண்விழித்த விளக்கின் எதிரில் கட்டமான பாடங்களை நிதானமாகப் படிப்பது அதிக வருத்தமாகத் தோன்றும். இதுவுமல்லாமல் பரிணையில் கின்னஞ்சிறு பின்னகன் கைக்கு மேலே போய்விட்டால் பரிணையகொடுத்தும் ஒரு

சத்தேகம் படியும் அவமானம் உண்டாகும். ஆகையால் “இளமையிற் கல்” என்பதையும் “சிறுமையிற் கல்வி கிளையிலெழுத்து” என்பதையும் மறவாமல், “நூறு நூன் ஒளி ஆறாநன் விடத்தீரும்” என்கிறபடியுட்பாடும் ஏறியும் ஏடடனைக் கைவிடாமல், “ஒதுவதொழியேல்” என்பதையும் “கற்றை கன்றே கற்றை கன்றே” என்பதையும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு, அகோராத் திரம் கல்வியைப் பாராட்டிக்கொண்டிருங்கள். ஏனென்றால் எப்படியும் “வித்தவான் தனவான்” அல்லவா. இது கிடக்கட்டும்.

இப்பொழுது இளவேனில் என்கிற வசந்தகாலம் வந்துவிட்டது. காற்ற அதிக ஆரோக்ஷியமாக அழுகின்றது. அதோ தெரிநிற அந்தச் சோலைக்குப் போகலாம் வரலுங்கள். சோலையின் சமீபமாகப் போகப் போக எப்படி புதுப்பயாசை பரிமளிக்கிறது பார்த்தீர்களா. கிளிகள் கொஞ்சவதையும் ருயில்கள் பாவையையும் உற்றுக்கேளுங்கள். வீண வாத்தியங்கூட : இத்தருச் சமானமாகுமா. இதோ இந்த மாமரத்தைப் பாராருங்கள் : பச்சைக் கம்பளியால் உடாரம் அழத்திருக்கிறதென்பால் காணப்படுகிறதே : சடைவிரித்திருக்கும் சந்தியாகினைப்போல் காணப்படுகிற அந்தக் கூத்தல்பனை மரங்களைப் பாராருங்கள். அதோ அந்த ருணதள்ளி யிருக்கிற வாழை மரத்தையும் அதைச்சுற்றி யிருக்கிற சீழ்க்கன்றுகளையும் பாராருங்கள் : ருணதள்ளியிருக்கிற வாழையானது கற்றுத் தெளிந்த பெரியோர்களைப்போல வணங்கி நீர்கின்றது : சீழ்க்கன்றுகளானவை, சொன்னாலும் கேளாமல் சுயபுத்தியில்லாமல் கர்வத்துடன் முடுக்கா இருக்கின்ற மூடர்களைப்போல கிடிர்த்திருக்கின்றன. வேலியில் நீர்கின்ற ஒவியமரத்தைப் பாராருங்கள். இது இப்படி பெருகி வளர்கின்றது; என்ன பிரயோசனம். இது பெருத்தத் தான் ஆகப்போகிறது. மேலும் மற்ற மாங்கனெல்லாம் பச்சைப்பசேளென்று சூத்தத் தழைத்திருக்கிற இந்தக் காலத்தில் இந்த ஒவியமானது, சுற்றிலும் பசுமையாக இருக்கிறது இனத்தானாகக் கண்டு பொருமையடைத்த பின்னும் தரித்திரத்தால் அழிந்துபோகிற மனிதர்களைப்போல இவ்வுழுவய துன்றமில்லாமல்கட்டைத்தடியாக கிற்கின்றது. இன்னும் இந்த ஒவியமானது, அநேகர் கிறைத்திருக்கிற சபையிலே ஆடைகுலுக்கும் மாளியில்லாமலும் கிற்கின்ற அறிவிலிகளைப்போலவும் காணப்படுகின்றது. அதன்பக்கத்தில் கிற்கிற பனைமரத்

தைப் பாருங்கள். “தேம்படுபனியின் திரைப்பழத் தொருவிதை வாணுறேவோக்கி வளம்பெற வளரினும் ஒருவர்கிறுக்க சிழவாகாதே” என்பதாக இந்த மரத்தைப் பறித்தவராகாது. இதன் ஞானையக்கொண்டே கூறாவேயுந்தான் ஒருவரல்ல. ஆயிரம்பேர்க்கும் கல்ல சிழவாகத் தருமல்லவா. “திருமணப்படவாழ்” என்றே வாக்கியத்திற்கு இராமாநுஜவிராயர் என்ற பெரிய வித்துவானுளவர் “உன் உடம்பாலும் பிறருக்கே பயன்படும்படி வாழவேண்டும்” என்று அந்தத் தம் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த வாக்கியத்தின் அந்தத் தந்தை இந்தப் பனியினிடத்தில் தான் நான் கண்டிருக்கிறேன். மனிதர்கள் புத்தி உடையவர்களாக இருந்தும் ஒவ்வொரு உபகாரம்செய்வது சூத்திரமாக இருக்கிறது: சில பெரியமனிதர்கள் வாய்திறந்து வாசனைக்கரியஞ் செய்வதுகூட சூத்திரமாக இருக்கிறது: அல்லவென்று கொஞ்சம் செய்தாலும் அக்கிரமத்திற்கு காரணப்போல பிரதிஷ்டைக்கே செய்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுவும் சிலர் ஏதிரிகளால் கொஞ்சநூலும் பிரதிபுபகாரத்தையே கொடுக்கியே செய்கின்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். பனங்கிழங்கை மண்ணின்கீழே போட்டுவிட்டால் அதன்மேல் ஒரு காண்டா தண்ணீர்கூட விடுவதில்லை. அப்படியிருக்கும் அது, எத்தனை கஷ்ட சித்திரங்களையும் பொறுத்தும் கொண்டு வளர்த்து பெருகும் அடைகின்றவர்களைப்போல, ஒவ்வொன்றை, ஒரு பிரதிபுபகாரத்தையும் வேண்டாத தலைவன்என்போல, பல பல விதமான பயன்களைத் தருகின்றது. இதனால்தான் இந்த மரத்தைப்பழைய வித்துவான்கள் பூலாக கற்பித்து என்று சிறப்பாகப் புகழ்ந்தார்கள். இன்னும் இங்குள்ள மற்ற மரங்களையும் பாருங்கள். இந்தச் சொல்லியில் திருப்பது இப்பொழுது எங்கு எப்படியிருக்கிறதென்றால், “உன்னேவயிரெறிய உதடுபழஞ் சொரிய” என்பதற்கு விதோதமாய் மனப்பூச்சிபுடினோருகமலர்த்த விரூதிடுகின்றவர்களுடைய வீட்டிலே இருக்கிறதேபோல அதிக சந்தோஷமாக இருக்கிறது—அதோ அந்தக் குளத்தைப்போய்ப் பார்க்கலாம் வாருங்கள். —இந்தக் குளத்தின் தண்ணீரைப் பார்த்தீர்களா, எப்படி. கண்ணாடியைப்போல மாசுகருளில்லாமல் தெளிவாக இருக்கிறது. கண்ணகபி, குதுவாது அநியாதவர்களுடைய மனங்கூட இப்படித்தான் துல்லியமாக இருக்கும். அப்படியப்பட்டவர்களுடைய சிகேதமானது எப்படி மனத்தின் கெடுதியைப் போக்கி கண்ணையைக் கொடுக்குமோ அதுபோலவே இந்தக்குளத்தின் தண்ணீரானது, குடிக்கவும் குளிக்கவும் உபயோகப்படுத்தினாலும், உடம்பின் வியாதியைப்போக்கி சுத்தத்தைக் கொடுக்கும். இந்தக்குளத்தில் இருக்கிற தாமசையைப்பாருங்கள். இந்தத் தாமசைப் புஷ்பங்களின் குளம் என்னவென்று

றும்:—பொழுது விடியுப்போது மலர்வதும் பொழுதுபோகும்போது மூடிக்கொள்வதமாம். இந்தத் தாமசை மலர்களின்மேல் சஞ்சரிக்கின்ற அன்னப்பறவைகளைப் பாருங்கள்: கிடைத்தமட்டில் திருப்பியடைத்து, வீண் விவகாரங்களில் பிரவேசிக்காமல் சத்தால்கேற்புச் செய்கிறவர்களைப்போல, மனச்சீர்து சலியில்லாமல் குலவிக்கொண்டிருக்கின்றன. கல்லது, இந்த செல்வமரங்களின் கீழலில் உள்ள மணல்மேட்டில் உட்காசலாம். வாருங்கள். என் தங்கை பள்ளிக்கூடம் போய்ப் படித்த வரலாற்றைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

என் தங்கைக்கு எட்டுவயதாகும்போது ஒருநாள் என் தகப்பனார் என்னையும் என் தங்கையையும் காற்றுவாங்கும் பொருட்டாக உலாவி வரலாமென்று அழைத்தாக்கொண்டே போனார். பொருள்போது எங்கள் தெருவிற்கு சூன்ருவது தெருவிருந்து சிறு பெண்கள் என்னமும் பதின்மருமாக குய்யல் குய்யலாய் வருகதைக் கண்டு என் தங்கையானவர் தகப்பனாரை நோக்கி “இந்தப் பெண்கள் எங்கிருந்து வருகிறார்கள்?” என்று கேட்டார்.

தகப்பனார் “இவர்கள் திரிந்தபாலிகா பாடசாலையில் படித்த பெண்கள்” என்றார்.

என் தங்கை—“பாலிகா பாடசாலை?”

“அதென்ன?” என்று கேட்டாள்.

தகப்பனார்—“பாலிகா பாடசாலை” என்றால் பெண்கள் படித்த பள்ளிக்கூடம்.

என் தங்கை—“அட! இத்தனைகாராக, பெண்கள் பள்ளிக்கூடம்போய் படித்திருக்கிறாள் எனக்குத் தெரியாதே. எல்லாரும் என்னப்போல வீட்டில் தாய் தகப்பன்மாரிடத்திலும் அண்ணன் தம்பியாரிடத்திலும் படிப்பார்கள் என்றல்லவோ இருந்தாவிட்டேன். என்னையேன் அவ்வே அனுப்பவில்லை.”

தகப்பனார்—“இத்தனைநாள் நீ என்னஞ்சிறிய குழந்தையாயிருந்தாய். அதனால் வீட்டிலே பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன்.”

என் தங்கை—“இந்தப்பெண்கள் கையில் குடைபும் காலில் ஜோடிகள் அக்குறியில் புத்தகக் கட்டுமேகப்போகிறதைப் பார்த்தால் எனக்கு அத்தப்படியே செய்ய ஆசையாக இருக்கிறது.”

தகப்பனார்—“கல்லது பார்க்கலாம்.”

என் தங்கை—“காண்க்கே போகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இராத்திரிக்கு தூங்கலாட்டேன்.”

தகப்பனார்—“சாவாயை வீட்டிற்குப் போனவுடனே உள்ளுடைய தாயாரைக்கேள். அவள் சம்மதித்தால் அனுப்புகிறேன். ஆனால்—”

என் தங்கை—“அதெல்லாம் கூடாது. கண்ணீரு எப்படியானாலும் நான் போகவேண்டும்.”

தகப்பனர்—“இப்போது புரட்டாசி மாசம், பாடங்கனெல்லாம் முக்காய்ப்புக்கு ஆயிருக்கும். இதை மாசத்தில் பள்ளிக்கூடம் இருக்காது. சங்கராதிக்காக விடுமுறை விடுவார்கள். மாசி மாசத்தில் பள்ளிக்கூடம் திறந்து அத்தந்த வகுப்பில் முதலிருந்து பாடங்கள் நடக்கும். சீயம் அப்போதுபோய்ச் சேர்த்தால் சிரமமாகப் படிக்க முடியும்.”

என்தன்னை—“அப்படியானால் கான்பேய் படிக்க வேண்டிய பாடங்களை இதுமுதற்கொண்டு வனக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும்”

தகப்பனர்—“நல்லது ஆகட்டும்”

இப்படியாய் பேசிக்கொண்டே நான்கள் வரும் போது நான் “நாயனு! நான் எப்போது பள்ளிக்கூடம் போகிறேன்?” என்றேன்.

அதற்கு அவர் “அப்பா! உனக்கு அவசரம் ஒன்றும் இல்லை. பெண்கள் பணிரண்டு வயதுக்குமேல் பள்ளிக்கூடம்போக உதவாது. ஆகையால் அவர்கள் சேகிரம் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்க வேண்டியவைகளைப் படிக்கவேண்டும். ஆண்பிள்ளைகள் எப்படியும் பத்துவயதில் பள்ளிக்கூடம்போகலாம்” என்றார்.

நானும் சரிதான் என்று பரிசோதனையிருந்து விட்டேன்.

நான்கள் வீட்டுக்கு வந்தவுடனே எங்கள் அத்தை யம்மாள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருந்ததைக்கண்டு அதிகசந்தோஷமாய்க் குதித்துக்கொண்டே அவர்களிடம் ஓடினோம். அவர்கள் எங்களிருவரையும் கையில் ஒருவராக அணைத்துக்கொண்டு முத்தங்கொடுத்த பின்பு மடியிலிருந்து ஒவ்வொரு பணியாரப் பொட்டிலும் எடுத்துக் கொடுத்தார்கள்.

எங்கள் தகப்பனார்களை நல்லமயிக்குண்டு கூடத்தில் ஒரு நாற்காலியின்மேல் உட்கார்த்துகொண்டு எங்கள் அத்தைமையர் பார்த்து “அம்மா! எப்போது வந்தாய்” என்று கேட்டார்.

அத்தையம்மாள்—“நான் வந்து அரைநாழியாகிறது” என்றார்கள்.

தகப்பனர்—“அத்தையம்மாள் எப்படியிருக்கிறார்?”

அத்தை—“கேடாமையிருக்கிறார். உங்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அதிக அவாவாக இருக்கிறார். பொங்கல் கழித்து வருவார்”

தகப்பனர்—“அம்மா! ஆகத்தவல்லி குழந்தைகள்

எப்படியிருக்கிறார்கள்? அவர்களை ஏன் அழைத்து வரவில்லை?”

அத்தை—“குழந்தைகள் கேடாமந்தான். அதுகள் தகப்பனையும் பாட்டியாரையும் விட்டுவராமட்டோ மென்றதுகள். அதன்மேல் நான் மாத்திரம் தம்பியைத் துணைகூட்டிக்கொண்டேவந்தேன்.”

தகப்பனர்—“ஆறுமுகம் என்ன படிக்கிறார்? விசாலாஷி பள்ளிக்கூடம் போகிறாரா?”

அத்தை—“ஆறுமுகம் பள்ளிக்கூடம் போகிறான். அவன் படிக்கிறது என்னமோ இரண்டாவதோ முனையதோ கிளாஸ் என்று சொன்னான். விசாலாஷிக்கு அத்தையம்மாள் வீட்டில் என்னமோ கிராஞ்சம் சொல்லிக்கொடுக்கிறார். ஆறனும் அவளுக்குக்கண்ண, அவ்வியரசானிமால் - ஏனியேத்தம் - பவழக். கொடியமால் இடதல்லாம் படிக்கத்தெரியாது. என்னமோ முதல் பாடமாம். அஞ்சாம்பாடமாம். பவுண்டு ஷலிக்கு பென்சாம். அப்புறம் வந்த—” இத்தற்குள் என்தன்னை ஒடிவந்து “அத்தே! நான் மாசமாய் பள்ளிக்கூடம்போகப்போகிறேன். அன்னாத்தை இப்ப இல்லை; இன்னம் இரண்டு வருஷம் கழிச்சி போகப்போகிறது. விசாலாஷியை இங்கே அனுப்பிவிட்டால் நான்கு இருவரும் ஒன்னு பள்ளிக்கூடம் போவோம்” என்று சொன்னான்.

அத்தையம்மாள்—“என்னுங்கண்ணத்தே! இத்த என்ன என்னமுகனை எப்போ பள்ளிக்கூடம் அனுப்பப்போகின்கோ?”

தகப்பனர்—“அவனுக்கு பத்துவயசாக வேண்டும்.”

அத்தை—“ஆ! நல்ல கொள்கை. இத்தில் வண்டியா தது ஐம்பதில் வண்டியுமா. பள்ளிக்கூடத்திலே மதிய வேண்டாமா. “பின்னக்கு வரத்தியாரும் பெண்ணுக்கு மாமியாரும்” என்பாங்க. பெண் எப்படியும் மாமியாரிடத்தில் வட்டத்திற்கு வந்துவிடும. “புள்ளிக்கூடம் படிக்கிறபெண்கள் எனக்கு சரிப்பாது. அவர்கள் நான்கிறிந்து போகிறார்கள். பின்னையால் வரா பள்ளிக்கூடம் அனுப்பவேணும்.”

இப்படி பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது எங்கள் தாயார் எல்லாரையும் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்தார்கள். நான்கள் சாப்பிட்டப்போய் விட்டோம். நல்லது வெயிலாவிறதது. மற்ற வரலாற்றை இன்னொருநாளைக்கு சொல்லி முடிக்கிறேன். வாருங்கள் வீட்டுக்குப் போகலாம்.

கீழ்வன்,

விசேஷக்குறிப்பு.

நமஸுபந்நிகை.

இந்த மாசமும் விவேகசிந்தாமணிக்குத் குறித்த 32-பக்கத்திற்குமேல் 8-பக்கம் அதிகமாகச் சேர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நெட்டர்த்தவந்த சில முக்கியமான விஷயங்களை முதல் வருஷம் முடியும் இந்த சந்திரிகையில்தான் ஒருவாறு முடிக்கவேண்டியதாக விருந்ததால் சிலவிஷயங்கள் மிக நீண்டோடிட்டதுபற்றி அதிகப்படி பக்கங்கள் சேர்க்கவேண்டிய தகவியமாக வேண்டிது. அதுகாரணமாகவே இந்த மாசத்துப் பத்திரிகை வெளியாகுவதும் கொஞ்சம் தாமதிக்கலாயிற்று.

அடுத்த சஞ்சிகையோடு விவேகசிந்தாமணி இரண்டாவது வருஷத்து முதல்செம்பர் சஞ்சிகை தவக்கமாகிறது. இதுவரையில் அந்தந்தமாசத்து சஞ்சிகை அடுத்தமாசம் முதல்வாசத்தில் வெளியாகி வந்தது. அடுத்துமேல் மேஸ்த்து சஞ்சிகை முதல் அந்தந்த மாசத்திலேயே பிரசுரிக்கத் தீர்மானித்து அச்சுருவேண்டிய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். புது ஏற்பாட்டுப் படி 1893இல் மேமாசத்து சஞ்சிகை இந்த மேஸ் 20 அல்லது 25வ வாக்சில் பிரசுரிக்கப்படும். விவேகசிந்தாமணிக்கு விஷயமெழுதுவோர் அவர்கள் அனுப்பும் விஷயம் எந்தமாசத்துச் சஞ்சிகையில் வெளியாக வேண்டுமென்று விருப்பமுடிகுளிகளோ அந்தக்கு முன் மாசம் 20வக்குள் அவர்களேழுதிய விஷயங்கள் மாதகையில் வந்து சேரும்படி தயவுசெய்து முன்னிட்டி அனுப்புவார்களென்று கோருகிறோம். மகத்த சொந்த அச்சுக்கட்டமின்று. மகது புத்திரிகையை கட்டிக்கு அச்சிட்டிப் பிரசுரிக்கவேண்டு. யிருந்தபாசல் இப்பத்திரிகைக்கு எழுதும் கனவான்கள், இதற்கு எழுதுவதாம் செய்யுமுதவியோடு, காம்மேலேகேட்டுக்கொண்டு அதிகப்படி யுபகாரமும் செய் ததவ மனமுடப்பார்களென்று கம்புகிறோம்.

இதுவரையில் மகது பத்திரிகைக்கு எழுதிவந்த கனவான்களுக்கும், மகதுசைபக்கு உபகாரிகளாயிருந்தவிய கனவான்களுக்கும் மகது பத்திரிகையை வாங்கி ஆதரித்துவந்த கையொப்பக்காரர்கள் அத்தியசுதர்களாயி கனவான்களுக்கும் காம்மகது வறுதயமுதத்திமான வந்தனமளப்பதோடு அச்சுளெனிலாவும் இதுவிஷயத்தில் ஒத்தின்று அடுத்த வருஷத்திலும் மகக்குக் கைகொடுத் தாசுரிப்பார்களென்று ஒவ்வொருவரையும் விய பூர்வமாகத் கேட்டுக்கொள்கிறோம். காம் இப்பத்திரிகையைத் தவக்கியபொழுது ஒருவருஷகாலத்திற்கு என்ன கஷ்டம் கிறிளும் இதைக் கைவிட்டால் தொழிபடியாய்த் தொட்டு உடத்தி இவ்வித பத்திரிகை. யொன்றிருக்கவேண்டிய தகவியதானுவென்று பரிணை பார்த்திலேவொமென லெளிபிட்டோம். காம் கொடுத்த வாக்குக்குத் குறைவின்றி குறித்த ஒருவருஷகாலமும் கழிந்தவதைப் பற்றி யிச்சுத்தோஷப்படுகிறோம். இந்த ஒருவருஷ அனுபவத்தில் இப்பத்திரிகை எல்லா ஜனங்களுக்கும் உண்மையில் அதிவைப் பாகச்செய்யத்தக்க தாவதற்கு இன்னும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்களும்

அபிவிருத்தியும் செய்யவேண்டுமென்று காமறித்த கொண்டதோடு, இவ்விதமான பத்திரிகையொன்று நிலைபெற்று கட்டத்துவ வேண்டியத அத்தியாவசிபகமென்றும் ஐயத்திரிபற அறித்துக்கொண்டோம். ஆனால் பத்திரிகை செலவுக்கு வரவு கட்டியவராமல் அதை கட்டத்துவோர்க்கு கஷ்டமுண்டிபண்ணுவதாக விருக்கிறது. முதல் வருஷத்தில் கமக்கு கோத்த கஷ்டத்தைப்பற்றி காம் முறையிட்டிலை. இந்த இரண்டாவது வருஷத்திலாவது இப்பத்திரிகை அடிமட்டிருப்பிடிக்கும் செலவுக்கேற்ற வரவுள்ளதால், அதை கட்டத்துவோர்க்கு ஒரு பெரும் பரமாயில்லாமலிருத்தால் அதவே கமக்குப் போதுமானது. இது விஷயமாக காம் பட்ட சிரமத்துக்கும், மனக்கவலை, விசாரங்களுக்கும் அதுவே போதுமான செலுமாமலாம். இப்பத்திரிகை கிலபெற்று கீழியாழ்த்து அதுந்தா பிச்சுப்பட்ட கோக்கத்தை கிறைவெற்றியாகத் தக்கதாயிருப்பின், அதுவே காம் இன்னமும் இதுவிஷயத்தில் வேண்டிய சிரமமெடுத்துவந்தவாறு போதுமான துண்டுதலாகும்.

காம் கமது தேக மனோசத்திற்கு இசைத்தவாறு கம்மாவானமட்டும் இப்பத்திரிகையை மூன்றுக்குக் கொண்டுமேல் விட்டபடியாக வுழைத்துவா எப்போதும் சித்தமாகக் காத்திருக்கிறோம். பத்திரிகை யாசம்பித்ததுமுதல் மகது முய சியை யாசரித்து இது விஷயம் கடைத்தெறுவதற்கு வேண்டிய உதவிகள் யாவும் புரித்தவந்த கனவான்கள் யும் மத்தியில் கைவிடாது கின்றுதரிப்பார்களென்றும் உறுதியாய் கம்புகிறோம். அவர்கள் ஆதரவின்றி காம்யாத் அபாசத்தியைக்கொண்டு செய்யும் யத்தனங்கள் யாவும் பயன்படுபொழியு மென்பது தின்னமே. ஆகி முதல் காம் கம்பிளும் பெறியோர் உதவி இக் கல்வி யத்தில் கமக்குச் சித்தமாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்று தியான கம்பிக்கையாலே இம்மகா பௌரியிஷயத்திற் பிரவேசிக்கவோமே. இன்னமும் அச்சுப்பிக்கை யுறுதியாலே இது விஷயத்தில் நெட்டர்ப்படியாக தின்று முயற்சிக்குத் துணிவிறோம். கட்டத்தகாலத்தில் மகது பத்திரிகை மோசம்போகவில்லையென்று கண்டோம். இவ்விருக்காலத்தில் மப்படியே கித்திருமென்று கம்புகிறோம். கம்பியே இப்பத்திரிகையைத் தொட்டத உதவித் துணிவிறோம். அறிவால் பரவச்செய்யும் விஷயத்தி லபிமானமுள்ள எல்லாருக்கும் ஆளுக்கும் கொஞ்சமாகக் கைகொடுத்து இப்பத்திரிகையின் கோக்கம் கிறைவேறுங்காரியம் இனிதமுடி யுமாறு அவரவர்க்கு இசைத்தமட்டு. ஒதவிபுரித் தாது கிப்பாசெனென்று யோர்த்திக்கிறோம்.

இப்பத்திரிகையை இத்தமாசத்து சஞ்சிகை முதல் வெளிநிலாகக்களிறுள்ள லோகம்போர்களை விசாரணையிலுக்கும் பாட்சாலை களெல்லாம் அகைமாக வரப்பெற்று வருவார்கள். பவதாணக போர்களை ஏற்கனவே அவர்கள் ஆதரவின்றிமுள்ள பாட்சாலைகளுக்குத் தக்கபடி இப்பத்திரிகையில் பல பிரதிகள் யாங்கத் தீர்மானித்து அந்தப்படி சில தாணகபோர்க் பௌரிடென்சுகள் உத்தரவுமனுப் பிவிட்டார்கள். மற்றும் சில தாணகபோர்க் பௌரிடென்சுகளின் உத்திரவு கீதரத்தில் கிடைக்கு

The Waterbury Watch.

வாடர்பரி வாட்ச்.

இது ஒரு நல்ல கைக்கடிகாரம். அனேக வருஷ காலத்துக்குப் பிச்சென்றி சரியாக ஓடும். பார்வைக்கு நேர்த்தியானது. ஒரு வருஷத்திற்கு சரியாய் ஓடுமென்று உறுதிப்பத்திரம் கொடுக்கப்படும். சென்ற 6-வருஷகாலங்களில் சென்னை இராஜதானியில் மட்டும் 16,000 கடிகாரங்கள் விநியோகி யிருக்கின்றன. விலை ரூபாய் 7-8-0 தான். தபாக்கவி 4-அணு. வேண்டுமோர் சென்னை மவுண்டி ரோட்டு அடிஸன் கம்பெனிக்கு எழுதிக்கொள்ளவும்.

ADDISON & CO,

Mount Road,

MADRAS.

டப் அண்ட் கம்பெனி, மவுண்ட் ரோட்டு.

இது ஸ்டாப்ட்ட எச்சில் தழும்பு, மேகப்படை, ஸ் திரீகளுக்கு அரையில் உண்டாகிற இடுப்புக்கடி, மற்றும் தேகத்தில் உண்டாகிற பல சம்பந்தமான படைகளையும் நீக்கும். இரண்டொரு காஸிலேயே இதன் பிரயோசனத்தை யறியலாம். ஒரு டப்பியின் விலை ரூபா 1. பாக்ஷி சார்ஜ் அது 2.

காச்சல் கட்டிச் சூரணம்

சகலவிதமான விஷகரம், மலையாட்டுச்சுரம் இவைகளால் மெலிந்துவாயிற் றால் தாச்சக்கட்டிகண்டு வருத்தமடைகிறவர்கள் இச்சூரணத்தைக் காலமொன்று சாப்பிட்டு வரவும். புட்டி 1-க்கு ரூபா. 1-8-0.

காப்பாண் களுக்குக் கனிப்பு.

தாய்த்தைதாய்க்குடைய மேக சம்பந்தத்தினால் சிறு குழந்தைகளுக்குக் கால், கை மேக முதலிய இடங்களில் காணும் சகலவிதமான காப்பாண்களுக்குக் காலமொன்றுகளில் மேதுக்குப் போட்டு வரவும்; மருந்து போடுமுன் வெக்ஸ் விட்டு அஸ்பிரீவிட வேண்டும். கிணயம் ரூபா 1-0-0.

DUFF & CO,

Chemists & Druggists,

MOUNT ROAD, MADRAS.

மென்று எதிர்பார்க்கிறோம். இன்னும் சில தாறுகா போர்டர்கள் இது விஷயமாய் அவர்களுக்கு காணொழுதிய கடிதத்திற்கு இன்னும் பதிலெழுதவில்லை. இப்பத்திரிகை 4-வது, 6-வது டி.விஷன் அளவில் டெண்ட் ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர்களை, லோகல் பண்டு பாடசாலைகளுக்கு உபயோகமானதாக ஏற்கனவே சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பத்திரிகை கிடைக்கப்பெறாத லோகல் பண்டு ஸ்கூல்களார்கள் சேர்ந்து அவரவர்கள் தாறுகா போர்ட் ப்ரொஸிடெண்டுகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டால் போர்டர் செலவில் இப்பத்திரிகை வரப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். லோகல் பண்டுகள் விரும்புதலாக தொகு உதவியும் பெறாத அந்தரங்க பாடசாலைகளின் தலைவர்கள் தங்கள் சொந்தத்தில் இப்பத்திரிகையை வாங்க ஐக்கே போதாமலிருந்தால், அவர்களுக்கு லோகல் பண்டிலிருந்து 'கிரான்ட்' மூலமாகத் திரவியசகாயம் கிடைக்கும்படி இப்பத்திரிகை அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சரமராகக் கிடைத்தவர ஏற்பாடு செய்யப்படும். இவ்வேற்பாட்டால் பயன்பட்ட விரும்பும் ஸ்கூல் தலைவர்கள் தங்கள் கூலத்துக்கு சர்க்காரிலிருந்தாவது, லோகல் பண்டிலிருந்தாவது யாதொரு உதவியும் கிடைக்கவில்லையென்பதற்கு ஆதாரமாக ஆயிற்று அல்லது ஸர்ஹிசேட்? ஒன்று கட்டவைத்து எழுதிக்கொள்ளவேண்டும்.

பழையகையொப்பங்கள் ராசனில் பத்திரிகையேண்டமென்று தெரிவிக்காதவர்களுக்கும் அடுத்தவருவத்திற்கும் பத்திரிகை தொடர்ச்சியாய் அனுப்பப்பட்டிருக்கும். அடுத்தவருவத்திற்கும் கையொப்பக்காரர்களையிருக்க விரும்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்கிறவர்கள் அடுத்தவருவத்துக்குரிய சந்தாதொகையை முன்பணமாகக் கட்டிவிடவேண்டும். வருகிற ஜூலை மாதம் முழுவதற்குள் 2-வது வருத்திற்கு முன்பணம் கட்டாதவர்களுக்கு 1-க்கு ரூபா 4-விதம் சந்தா செலுத்தவேண்டியவரும். இந்த மூன்றாமாசு கெடுவிற்குள் கட்டிவிட்டால் வருஷம் 1-க்கு ரூபா 3. 6 மீட்டிற்கு ரூபா 1-12-0; இந்தவருஷம் முதற்கொண்டு முன்பணம் கட்டவேண்டிய இவ்விதியைக் கண்டித்ததாக அனுப்பாணத்திற்குக் கொண்டுபோகத் தீர்மானித்திருப்பதால் குறைந்தசந்தா விதிப்படி பணக்கட்ட விரும்புவோர் காலதாமதம் செய்யாமல் குறித்த தவிணை சிறிவதற்குள் அவர்கள் சந்தா தொகையை முன்பணமாகக் கட்டிவிடக் கொடுக்கிறோம்.

போனவருவத்துச் சந்தா பாக்ஷிவைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் இத்தாள்சு முழுவதற்குள் பணமனுப்பாவிட்டால் அவர்களிடத்திலிருந்து வருவத்துக்கு ரூபா 4-விதம் சந்தா வசூல் செய்யப்படும்.

REFRESHMENT AND CONFECTIONERY OF THE BEST SORT CAN BE HAD OF H. RAMASWAMIAH.

335, Thamils Chetty Street,

Black Town.

The above Refreshment Room was started last year to meet a long felt want in the locality and it has ever since obtained a very satisfactory opinion of the Public. It is situated near the Law Courts. The Proprietor requests the public to encourage him by giving him their support and patronage.